

**BULLARUM
DIPLOMATUM ET PRIVILEGIORUM
SANCTORUM ROMANORUM PONTIFICUM
TAURINENSIS EDITIO**

LOCUPLETIOR FACTA

COLLECTIONE NOVISSIMA PLURIMUM BREVIVM, EPISTOLARVM, DECRETORVM ACTORVMQVE S. SEDIS

A S. LEONE MAGNO USQUE AD PRAESENS

CURA ET STUDIO

COLLEGII ABLECTI ROMAE VIROVM S. THEOLOGIAE ET S. CANONVM PERITORVM

QUAM

SS. D. N. PIUS PAPA IX

APOSTOLICA BENEDICTIONE EREXIT

AUSPICANTE

HERO AC REVERO DNO S. R. E. CARDINALI

ALOYSIO BILIO.

TOMUS XVII

ALEXANDER VII (ab an. MDCLXII) ad CLEMENTEM IX (ann. MDCLXIX).

AUGUSTAE TAURINORVM
A. VECCO ET SOCIIS EDITORIBUS
SUCCESS. SEBASTIANI FRANCO ET FILIORVM
M DCC LXIX.

LECTORI BENEVOLO

EDITORES TAURINENSES

S.

Dum priorem Operis laboriosissimi metam, nempe Bullarii Cherubiniani per Carolum Cocquelinium plurimum aucti et a Hieronymo Mainardio viginti voluminibus *in folio* editi finem, praesenti editionis nostrae tomo xvii tandem attigimus, aliquantisper respiramus. Octo, non plura, quae adhuc edenda supersunt Mainardianae editionis volumina a romano typographo non minus quam duodecim annorum spatio ab ann. MDCCXXXIII ad ann. MDCCXLIV in lucem prolata, nos, uti iam promisimus, septem nostrae editionis tomis comprehensa, duobus tantum annis Deo adiuvante dabimus.

Exhibet tomus iste, qui nunc prodit in lucem, centum et octoginta Alexandri VII constitutiones, et centum viginti sex Clementis IX, quoque nempe pontificatus ipsius in Romanum Bullarium relatae fuere. Clementis X Acta referre sequentis tomi xviii, quem praelo incunctanter commisimus,

negotium erit; illumque mense decembri proximo, quo Synodus Oecumenica Vaticana faustissime auspicabitur, edere speramus.

Dicere non possumus quantam nobis molestiam facessant errata plurima quae in romanis voluminibus continuo nobis occurrunt emendanda, quorum catalogus proxime adiectus fere octingenta (nec tamen omnia recensuimus) praefert. At nobis quam maxime cordi est pretiosum Pontificiorum Diplomatum thesaurum a mendis, quae primorum editorum incuria in illum irrepserunt, expurgare. Sed petimus rogamusque ut cura, quam alienis erroribus corrigendis impendimus, benigniorem nobis reddat lectorem si quid humanitus et nos aliquando decipimur.

Vale, Lector benigne, et curis nostris benevolam, te semper habeto.

Augustae Taurinorum, die xv augusti, ann. MDCCCLXIX.

A. VECCO ET SOCIJ.

TABULA

Quae novum ordinem refert, quo chronologice dispositae sunt Pontificiae Constitutiones in Editione Taurinensi, collatum cum veteri ordine Romanae Editionis Hieronymi Mainardi.

Edit. Taur. Tom. xvii.	Edit. Rom. Tom. vi, part. v.	Edit. Taur. Tom. xvii.	Edit. Rom. Tom. vi, part. v.
ALEXANDER VII.			
1662	CCCLXXXVI Exponi nobis nuper fecer.	1663	CDXXI Creditae nobis caelitus .. 422
"	CCCLXXXVII Orthodoxae fidei conserv.	"	CDXXII Exponi nobis nuper fecer. 423
"	CCCLXXXVIII Magnis causis adducti ... 389	"	CDXXIII Etsi nobis, pro cura past. 424
"	CCCLXXXIX Iniuncti nobis caelitus ... 390	"	CDXXIV Cum, sicut dilectus filius. 425
"	CCCLXC Pro commissâ nobis ... 391	"	CDXXV Alias pro parte dilecti filii 426
"	CCCLXCI Ad apostolicae dignitatis. 392	"	CDXXVI Omnipotens Deus, magnus 427
"	CCCLXCII Emanavit nuper a congr. 393	"	CDXXVII Nuper pro parte dilector. 428
"	CCCLXCIII Pastoralis officii quo ... 394	"	CDXXVIII Exponi nobis nuper fecer. 429
"	CCCLXCIV Emanavit nuper a congr. 395	"	CDXXIX Illius, qui illuminat ... 430
"	CCCLXCV Cum, sicut accepimus ... 396	"	CDXXX Quales animi nostri ... 431
"	CCCLXCVI Alias emanarunt a nobis . 397	"	CDXXXI Militantis Ecclesiae regim. 432
"	CCCLXCVII Alias emanarunt a nobis . 398	"	CDXXXII Cum inter ceteras Summ. 387
"	CCCLXCVIII Exponi nobis nuper fecit 399	"	CDXXXIII Fortissimos Christi athletas 434
"	CCCLXCIX Apostolica sollicitudo ... 400	"	CDXXXIV Cum nos pro gerendis ... 435
"	CD Debitum pastoralis officii. 401	"	CDXXXV Militantis Ecclesiae ... 436
"	CDI Exponi nobis nuper fecit 402	"	CDXXXVI Dudum felicitis recordat. 437
"	CDII Ecclesiae catholicae ... 403	"	CDXXXVII Exponi nobis nuper fecer. 438
"	CDIII Exponi nobis nuper fecit. 404	"	CDXXXVIII Cum, sicut dilectus filius. 439
"	CDIV Alias emanarunt a nobis. 405	"	CDXXXIX Exponi nobis nuper fecit 440
"	CDV Ad apostolicae dignitatis. 406	"	CDXL Creditae nobis caelitus .. 441
"	CDVI Alias pro parte tunc ... 407	"	CDXLI Salvatoris et Domini ... 442
"	CDVII Pastoralis officii humilit. 408	"	CDXLII Exponi nobis nuper fecer. 443
"	CDVIII Alias, pro parte dilector. 409	"	CDXLIII Alias, pro parte dilector. 444
"	CDIX Cum, sicut carissimus ... 410	"	CDXLIV Cum, sicut nobis innotuit. 445
"	CDX Apostolatus officium quod 411	"	CDXLV Cum, sicut accepimus ... 446
"	CDXI Ratio iustitiae exigit ut . 412	"	CDXLVI Alias pro parte dilecti .. 447
"	CDXII Alias emanavit a congreg. 413	"	CDXLVII Cum, sicut non sine ... 448
"	CDXIII Militantis Ecclesiae regim. 414	"	CDXLVIII Sacrosancti apostolatus ... 449
"	CDXIV Inter gravissimas multipl. 415	"	CDXLIX Nomine carissimi in Chr. 450
"	CDXV Alias pro parte dilecti .. 416	"	CDL Exponi nobis nuper fecer. 451
"	CDXVI Ad pastoralis dignitatis .. 417	"	CDLI Pastoralis officii, quod .. 452
1663	CDXVII Debitum pastoralis officii. 418	"	CDLII Nomine dilectorum filior. 453
"	CDXVIII Pastoralis officii, quod .. 419	"	CDLIII Militantis Ecclesiae ... 454
"	CDXIX Pro commissâ nobis ... 420	"	CDLIV Sedes Apostolica pia ... 455
"	CDXX Pastoralis officii, quod .. 421	"	CDLV Alias, postquam eccles. 456
		"	CDLVI Emanavit nuper a congr. 457
		"	CDLVII Alias emanarunt a congr. 458

Edit. Taur. Tom. xvii.	Edit. Rom. Tom. vi, part. v.	Edit. Taur. Tom. xvii.	Edit. Rom. Tom. vi, part. vi.
1664	CDLVIII Nuper pro parte dilector. 459	1664	CDLXXI Cum dilectus filius..... 471
"	CDLIX Illius, qui charitas est et 460	"	CDLXXII ad CDXCH..... 471 ad 492
"	CDLX Ad pastoralis dignitatis.. 461	"	CDXCH Militantis Ecclesiae..... 494
"	CDLXI Exponi nobis nuper fecit. 462	"	CDXCIV Super universas..... 498
"	CDLXII Cum luctuosissimas..... 464	1664-1667	CDXCV ad DLXII..... 495 ad 462
"	CDLXIII Cum, sicut non sine..... 463		
"	CDLXIV Pastoralis officii, quod... 465		
"	CDLXV Speculatores domus..... 466		
"	CDLXVI Quod iam pluries indictis 467		
"	CDLXVII Alias, pie memorias... 468		
"	CDLXVIII In supremo militantis... 469	1667	I ad XLII Idem vetus et novus ordo... 1 ad 41
"	CDLXIX Nuper pro parte dilector. 470	"	XLII Paterna, quam..... 43
"	CDLXX Cum nos alias..... 433	"	XLIII Constantis et eximiae..... 43
		1667-1669	XLIV ad CLXXVI Id. v. et n. ordo 44 ad 126

CLEMENS IX.

INDICULUS
SS. PONTIFICUM CONSTITUTIONUM

QUAE IN TOMO XVII

EXTRA ORDINEM CHRONOLOGICUM VAGANTUR.

Datum A. D.		Pag.
	PIUS IV.	
26 Ianuarii	1562 Cum inter ceteras.....	135
	PAULUS V.	
27 Maii	1617 Dilectos filios alumnos.....	631
	GREGORIUS XV.	
18 Februarii	1621 ^a In supremo militantis.....	682
8 Novembris	1621 ^a Alias a felicis recordationis.....	731
	ALEXANDER VII.	
26 Iunii	1657 Inter alias.....	25
26 Septembris	1661 ^c Sacrosancti.....	574
14 Aprilis	1662 ^d Cum inter ceteras.....	147
	CLEMENS IX.	
7 Septembris	1668 In supereminenti.....	711
4 Ianuarii	1669 Dudum, cum felicis.....	833

(a) Vel 1622, nam ponitur data pontif. ann. II.
 (b) Ista innuitur sed non refertur, nec legitur in Bullario.
 (c) Ista posita fuit in tom. xvi, pag. 609, sub dat. 26 augusti 1660.
 (d) Nos hanc posuimus ann. 1663.

INDEX

LECTIONUM VEL MENDOSARUM VEL DUBIARUM

EDITIONIS ROMANAE

QUIBUS OPPONUNTUR SINGULIS SINGULAE EMENDATIONES VEL LECTIONES

NOSTRAE EDITIONIS.

(Vide Adv. tom. XI pag. XII).

<i>Edit. Rom. Main. Tom. VI, Part. V.</i>			<i>Edit. Taur. Tom. XVII.</i>		
Pag. 212 a	linea 41	anno VII	Pag. 9 b	linea 8 ult.	anno VIII
» 216 b	» 18	nomine	» 3 a	» 11	cognomine
» 217 a	» 3	vinis	» 3 b	» 17 ult.	uvis (?)
» 217 b	» 29	et elapso	» 4 b	» 3 ult.	et quod elapso
» 218 a	» 17	omnibus, singulis	» 5 b	» 14	omnibus et singulis
» 219 a	» 9	plures	» 7 a	» 15 ult.	pluries
» 219 a	» 15	tuis	» 7 a	» 9 ult.	tuo †
» 219 a	» 20	1660	» 7 a	» 3 ult.	1600
» 219 b	» 12 ult.	curare	» 8 b	» 12	curam
» 220 a	» 8	modica cum	» 8 b	» 7 ult.	modicam
» 220 a	» 17	ac	» 9 a	» 4	ut
» 220 a	» 32	quaslibet	» 9 a	» 20	qualibet
» 220 b	» 35	evertenda	» 10 a	» 9	avertenda
» 221 a	» 34	ita ut	» 10 b	» 5 ult.	ita
» 222 a	» 17 ult.	1662	» 12 b	» 12 ult.	1622
» 222 a	» 6 ult.	quibus suis	» 12-13		quibusvis
» 222 b	» 10	quo	» 13 a	» 16	pro
» 222 b	» 20	collationibus	» 13 a	» 13 ult.	collatoribus
» 222 b	» 27	uti	» 13 a	» 5	vel
» 222 b	» 33	ipsius	» 13 b	» 2	fuertint ipsius
» 222 b	» 10 ult.	deberet	» 13 b	» 11 ult.	deberent
» 222 b	» 5 ult.	poenitentiarum	» 13 b	» 5 ult.	poenitentiarum
» 223 b	» 35	et nunc	» 14 a	» 5 ult.	ex nunc
» 225 b	» 12	debebat	» 18 a	» 14 ult.	debeat
» 226 a	» 35	assertas	» 22 b	» 13 ult.	assertam
» 229 a	» 11	subiacent	» 24 a	» 18	subiaceant
» 229 b	» 12	neque	» 25 a	» 4	nedum
» 229 b	» 23 ult.	fratribus	» 25 a	» 2 ult.	patribus
» 229 b	» 12 ult.	contravenientibus	» 25 b	» 11	concernentibus (?)
» 230 a	» 21	in commissum	» 26 a	» 2	commissum

† At bene habet edit. Main. tunc

Pag. 200 a	linea 12 ult.	etiam	Pag. 26 a	linea 2 ult.	etiam commissarii apostolici
230 b	27	praemissis	26 b	5 ult.	praemissis auctoritatibus
230 b	28	honorum	27 a	2	bonum
231 a	1	redditu.	27 a	3 ult.	reditu
231 a	18	ab absolutiois	27 b	11	ac amissionis
231 b	18		28 a	1 ult.	ap
232 a	8	liberant.	29 a	17	intersint
232 a	25 ult.	orationum	29 b	13	orationum
232 a	23 ult.	adfuert.	29 b	16	abfuert
232 a	2	presbyteratum	29 b	3 ult.	presbyteratus
232 b	25	quorum.	30 a	16 ult.	horum
232 b	32	ipsa	30 a	8 ult.	ipso
232 b	36	eorundem	30 a	2 ult.	eorundem
232 b	39	et	30 a	1 ult.	ut
232 b	7	ac	31 b	20	hac
232 b	21	uni.	31 b	9 ult.	non plus uni
232 b	26	vacatione.	31 b	4 ult.	ratione
232 b	30 ult.	praesentabit	32 a	13	praesentet
232 b	28 ult.	fratres	32 a	15	patres
234 a	7	suo	32 b	8	suos
234 b	19	more	33 b	3	mora
234 b	16 ult.	moneatur	33 b	2 ult.	moneantur
234 b	16 ult.	et ipse si	33 b	1 ult.	et, si ipse
234 b	2 ult.	inferiore	34 a	15	inferiore impediri
235 a	14	cum	34 a	13 ult.	cui
235 a	25	deputandos	34 a-b		deputandis
235 a	37	exhortantes.	34 b	11	exhortationes
235 a	32 ult.	Patris	34 b	21	partis
235 a	11 ult.	ut infra	34 b	7 ult.	infra
235 b	24	prudencia.	35 a	13 ult.	prudenciae
235 b	27	novitatum	35 a	10 ult.	novitatum
235 b	16 ult.	prudencia patribus	35 b	19	prudenciae patrum
236 a	29	an.	36 a	22	indicent an
236 b	33	gaudio	37 a	7	prandio
237 a	2	interveniendum.	37 b	3	inserviendum
237 a	8	e	37 b	10	a
237 a	31	utcumque.	37 b	6 ult.	utrumque
237 a	32	possint.	37 b	5 ult.	possit
237 b	6	decantatur	38 a	8 ult.	non decantatur
237 b	35	alii	38 b	19 ult.	alios
237 b	26 ult.	in praedictis	38 b	12 ult.	praedictis
237 b	18 ult.	alii	38 b	6	alibi
238 a	21 ult.	studiis	39 b	20 ult.	studii
238 a	13 ult.	fuert.	39 b	11 ult.	fuert
238 b	28 ult.	electoribus	40 b	1	electionibus
238 b	23 ult.	recipiatur	40 b	7	reperitur
238 b	13 ult.	exerceant	40 b	17	exercent
239 a	8	assumendis	40 b	3 ult.	assumendi
239 a	26	VIII	41 a	16	VII
239 b	18 ult.	Quibus	42 a	16 ult.	Quae
240 b	11 ult.	deputatae	44 a	2	deputata
241 a	28	consenserunt	44 a	2 ult.	consenserunt
241 a	1 ult.	in se	44 b	1 ult.	ipse
242 b	2 ult.	(marg.) huius	47 a	12 ult.	iulii
243 a	7	plurimum	47 b	10	plurimarum

4 Male in nostra nota fuit scriptum amissionis.

Pag. 243 b	linea 24	intra	Pag. 48 a	linea 1 ult.	iusta
246 a	22	audeant	52 b	4	audeant
246 a	20 ult.	quoties	52 b	8 ult.	quoti
247 b	18 ult.	eorum numerum	55 a	10 ult.	numerum
248 a	20	monerit	55 b	14 ult.	monerit
249 a	11 ult.	protectorem	57 b	6 ult.	protectori
249 a	9 ult.	regulariter	57 b	3 ult.	regulariter
249 b	12	destinatus	58 a	16	destinatur
249 b	31 ult.	fuert	58 b	2	fecerit
250 b	18	etiamsi illorum	59 b	8 ult.	etiamsi, etc., illorum
251 b	31 ult.	ratam	61 b	19 ult.	dumpmodo ratam
252 a	30	incurrant	62 b	1	incurrat
252 b	20	iuxta	64 b	6 ult.	contra (?)
252 b	34	dicti	65 a	9	dictus
255 a	16 ult.	Congregationem	67 b	16 ult.	congregationum
255 b	17	subori	68 a	20	suboriri
256 b	4	adempta	69 b	19	adempta
256 b	35	advocandis	70 a	8	advocandis
259 a	21 ult.	eis	74 a	13 ult.	ea
260 a	6	militares et ecclesiastici.	75 a-b		militaris et ecclesiastica
260 a	15	sortita	75 b	10	sortitae
260 a	19	status	75 b	16	status
261 a	13	plurium	77 a	11 ult.	plurimum
261 a	14	opera... allatura	77 a	10 ult.	operam... allaturam
262 a	28 ult.	ab illis.	79 a	17	illis
265 b	32	celebratis.	84 b	18	celebrato
265 b	33	definitorum	84 b	19	definitorium
265 b	41	ex	84 b	27	in
266 b	25 ult.	Qui	86 a	3 ult.	quae
267 a	15 ult.	rursusque	87 a	9	rursus quod
268 a	31 ult.	opposito	88 b	11 ult.	oppositio
268 b	19 ult.	definitorium	89 b	11 ult.	definitorium
270 a	28 ult.	decrevitque.	92 a	19	decrevit
270 a	22 ult.	generali	92 a	26	generalis
271 a	30 ult.	in	93 b	16 ult.	aut in
271 b	19 ult.	et	94 b	20 ult.	ut
272 a	3	obfuert	95 a	2	abfuert
272 a	7 ult.	visitationes	95 b	21	visitationem
272 b	21 ult.	decendant	96 a	9 ult.	recedant
273 a	5	opinionem	96 b	16	optionem
274 a	31 ult.	quisquis	98 b	19	quis
275 b	23 ult.	aervetur	101 a	17	serventur
276 b	21 ult.	excusationem	102 b	19	excusationem
278 b	17	illos	105 b	14	alios
279 a	28	ut	106 b	11	et
280 a	3 ult.	idque	108 b	21	eaque
280 b	5	vicerectores.	108 b	15 ult.	vicerectoris
280 b	10	decernes	108 b	9 ult.	decerens
281 a	12	praeferretur	109 b	21	perferretur
282 a	6	fuert	111 a	14 ult.	fuert
283 b	7 ult.	tuis	114 a	9 ult.	suis
284 a	2	et	114 a	1 ult.	ad
284 b	16 ult.	1662	115 b	7 ult.	1692
285 a	22	litterarum	116 a	11 ult.	litteras
285 a	27	ac tunc	116 a	5	actu tunc
285 a	34	ipaius	116 b	3	fuert ipsius
285 a	25 ult.	praefatorum	116 b	14	praefatorum
285 b	27	nunc	117 a	9 ult.	tunc

Edit. Rom. Main. Tom. vi, Part. v.

Edit. Tau. Tom. xvii.

Pag. 334 b	linea 17	et
» 334 a	» 14	continentur.
» 335 b	» 18 ult.	alios
» 335 b	» 6 ult.	1663
» 335 a	» 2	fero
» 335 f	» 30	novissimi.
» 335 b	» 16 ult.	pro servata habentes
» 335 a	» 19	illis
» 335 a	» 22	gravatos
» 335 b	» 26	et
» 331 a	» 21 ult.	patrocinii
» 331 a	» 20 ult.	est
» 331 a	» 13 ult.	intercepta
» 331 b	» 30	regimini
» 333 a	» 11	innixae
» 333 b	» 27 ult.	eligendorum
» 334 a	» 26 ult.	casu
» 335 a	» 26 ult.	permittere, ad hanc
» 335 a	» 23 ult.	ita re perfecta
» 338 a	» 17	capitulo
» 341 a	» 9 ult.	illa
» 341 b	» 7	aliis
» 342 b	» 15 ult.	decernimus.
» 343 a	» 7 ult.	commendantur
» 344 a	» 16	supponendum
» 345 b	» 7 ult.	quibus
» 346 a	» 4	his
» 348 a	» 25 ult.	in his
» 348 a	» 14 ult.	proferre
» 348 a	» 8 ult.	proprium
» 348 b	» 11 ult.	propria
» 349 a	» 14	necessarium
» 349 b	» 12 ult.	localia
» 350 b	» 4	ad
» 351 b	» 11	consensu
» 352 a	» 14	illis
» 347 a	» 6 ult.	eligendi
» 347 b	» 23	tuo
» 347 b	» 25	nostra
» 352 b	» 25	ecclesiam
» 352 b	» 27	annexa
» 353 a	» 18	huic
» 353 a	» 26	adimus
» 354 b	» 23 ult.	ac
» 355 b	» 13 ult.	misericordiam
» 356 a	» 15	et
» 356 b	» 1 ult.	aliis
» 357 b	» 22	congregari
» 359 a	» 39	seu illorum
» 359 a	» 4 ult.	nominaciones
» 359 b	» 24	aut
» 359 b	» 35	extenderent
» 359 b	» 1 ult.	propter
» 360 a	» 16 ult.	recolendae

Pag. 133 a	linea 19	non
» 185 b	» 2 ult.	continentur
» 185 b	» 16	alias retulit
» 188 b	» 3 ult.	1663
» 190 b	» 20	forte
» 193 a	» 16 ult.	nevisime
» 193 b	» 18	observata, etc., habentes
» 194 a	» 16	illi
» 194 a	» 19	gravatus
» 195 a	» 12	ut
» 196 a	» 19	patrimonii
» 196 a	» 21	ex
» 196 a	» 27	intercepta
» 196 b	» 15 ult.	regiminis
» 199 a	» 6	innixae
» 200 a	» 19 ult.	eligendi
» 201 a	» 20	casus
» 202 b	» 17 ult.	permittere, et, ad hanc
» 202 b	» 12 ult.	ita ut, perfecta
» 202 b	» 4 ult.	capituli
» 212 b	» 6 ult.	illo
» 213 a	» 12	aliam
» 215 a	» 10 ult.	devenimus
» 216 a	» 17 ult.	commendantur
» 217 a	» 6 ult.	commendatum
» 220 b	» 1	quo
» 220 b	» 12	is
» 222 a	» 20	in qua his
» 222 a	» 12 ult.	perferre
» 222 a	» 6 ult.	proprium
» 223 a	» 19	propria
» 223 b	» 2	necessarium
» 224 b	» 10 ult.	localia
» 226 b	» 8 ult.	ac
» 227 b	» 12	conensus
» 228 b	» 3	pro expressis et insertis habentes, illis
» 230 a	» 12	eligendis
» 230 a	» 2 ult.	tua
» 230 b	» 1	nostro
» 231 a	» 15	ecclesiae
» 231 b	» 12	annexae
» 232 a	» 7 ult.	hinc
» 232 b	» 3	demimus (?)
» 235 a	» 24	ne
» 237 a	» 3	misericordiae
» 237 a	» 13 ult.	ut
» 238 b	» 16 ult.	iis
» 240 a	» 13	congregati
» 242 b	» 15	seu illorum alteri
» 243 a	» 1	monitiones
» 243 a	» 12 ult.	autem
» 243 a	» 2 ult.	extenderet
» 243 b	» 5 ult.	super
» 244 a	» 12	recolendae memoriae

1 Aptius corrige illorum omisso seu (N. T.).
 2 Hanc emendationem nunc addimus.
 3 Potius legendum similis recordationis.

Edit. Rom. Main. Tom. vi, Part. v.

Edit. Tau. Tom. xvii.

Pag. 360 a	linea 10 ult.	gratias
» 361 a	» 18	uaque
» 363 b	» 13	Ordinum
» 363 b	» 2 ult.	(marg.) 1663
» 304 a	» 10 ult.	deberent, etiam
» 304 b	» 30 ult.	pensionis
» 304 b	» 22 ult.	ratam pensionis tangentis
» 305 a	» 19	ratam
» 305 a	» 28 ult.	approbatus et confirmatus
» 305 a	» 27 ult.	approbandis et confirmandis
» 306 a	» 1 (marg.)	1663

Pag. 244 b	linea 14	gratiam
» 245 b	» 17 ult.	atque
» 249 a	» 8 ult.	Ordinis
» 249 b	» 21	1664
» 250 b	» 7 ult.	debentes, etiam
» 251 b	» 1	pensiones
» 251 b	» 9	ratam pensionem tangentis
» 252 a	» 9	iuxta ratam
» 252 b	» 8 ult.	approbatae et confirmatae
» 252 a	» 7 ult.	approbandae et confirmandae
» 253 b	» 12	1664

Tom. vi, Part. vi.

» 2 a	» 22	eadem
» 2 a	» 35	incola
» 2 a	» 15 ult.	necessaria
» 3 b	» 14	atque
» 5 b	» 2 ult.	praedictos
» 7 b	» 3 ult.	devenire
» 7 b	» 1 ult.	dictaque
» 8 a	» 8	reperiveris
» 8 b	» 34	praemitimus
» 10 b	» 20	conclusam
» 15 a	» 2	Congregationis Sacrae
» 15 a	» 4	congregationis
» 15 a	» 4 ult.	necessariae
» 15 b	» 17 ult.	sub
» 17 a	» 11 ult.	patrum
» 17 a-b	»	construere
» 17 b	» 4	videntur
» 17 b	» 20 ult.	inconveniens
» 18 b	» 1 ult.	prorogatione
» 20 b	» 17	promoveantur
» 20 b	» 25	regnis
» 23 b	» 8	pro
» 23 b	» 14 ult.	admonere
» 24 a	» 3 ult.	Cum
» 25 a	» 11 ult.	quo nunc
» 27 a	» 27 ult.	aliarum
» 28 a	» 17	semper
» 28 a	» 2 ult.	expressas
» 29 a	» 25 ult.	v
» 29 a	» 24 ult.	genitorum
» 31 a	» 13	totaque
» 31 b	» 9 ult.	subsequentibus
» 32 a	» 20	derogantur
» 32 a	» 14 ult.	versus
» 32 a	» 8 ult.	sive
» 33 b	» 19 ult.	aliam
» 36 a	» 6 ult.	necnon illorum
» 36 b	» 8 ult.	(marg.) 1663
» 37 a	» 29 ult.	regnum
» 37 b	» 32	aliquos
» 38 a	» 2	cum venerabilibus fratribus nostris
» 38 a	» 27 ult.	personam

» 254 b	» 2 ult.	eisdem
» 255 a	» 13	incolae
» 255 a	» 10 ult.	necessariam
» 257 a	» 26	et quae
» 261 a	» 7	praedictos
» 264 a	» 16 ult.	devenire
» 264 a	» 14 ult.	dictaque
» 264 a	» 5 ult.	reperiveris
» 265 b	» 4	praemitimus
» 268 b	» 22	conclusum
» 275 b	» 19	congregationis
» 275 b	» 20	sacrae congregationi
» 276 a	» 12 ult.	necessariae
» 277 a	» 1	aliis
» 279 a	» 3 ult.	patrum
» 279 b	» 8	consurgere
» 279 b	» 12	videantur
» 280 a	» 19	id conveniens
» 281-282	»	propagatione
» 284 b	» 14	promoveantur
» 284 b	» 23	regis
» 289 a	» 23	quo
» 289 b	» 10 ult.	admonere
» 290 b	» 14 ult.	Circa
» 292 a	» 11 ult.	pro nunc
» 295 a	» 5 ult.	aliis
» 296 b	» 24	super
» 297 a	» 12 ult.	expressis
» 298 b	» 20	in
» 298 b	» 21	genitorum
» 301 b	» 13	totaque
» 303 a	» 5	subsequenti
» 303 a	» 10 ult.	derogare iuri
» 303 b	» 14 ult.	adversus
» 303 b	» 8 ult.	sine
» 306 a	» 18	alia
» 310 a	» 26	necnon illorum iuramento
» 311 a	» 5	quo
» 313 a	» 21	regnum
» 313 b	» 1 ult.	aliquot
» 314 a	» 2 ult.	tum venerabilibus fratribus nostris
» 314 b	» 6 ult.	praesentandi personam

Pag. 89 b	linea 30	desideret	Pag. 315 b	linea 15	desiderent
» 41 b	» 23 ult.	reperita	» 318 b	» 10 ult.	reperitae
» 41 b	» 6 ult.	quae	» 319 a	» 6	aut quae
» 45 a	» 27	via	» 324 a	» 13 ult.	viae
» 46 b	» 19	qui memorato	» 326 b	» 1	qui a memorato
» 51 a	» 3	et	» 333 b	» 11	ut
» 54 b	» 32	ad	» 339 a	» 13 ult.	ac
» 55 a	» 6	praesesse	» 339 b	» 15	praesent
» 55 a	» 28 ult.	deputatis	» 340 a	» 17	deputatus
» 55 a	» 24 ult.	alio sive	» 340 a	» 22	alin sine
» 56 a	» 5	Diligenter	» 341 a	» 24	Deligentur
» 56 a	» 24 ult.	quae	» 341 b	» 14	qua
» 56 b	» 5	illo	» 341 b	» 4 ult.	illi
» 57 a	» 8	excitantorum	» 342 b	» 24	exercitantorum
» 57-a	» 33	includet	» 343 a	» 8	indicet
» 57 a	» 15 ult.	mortificare	» 343 a	» 9 ult.	aedificare
» 57 a	» 6 ult.	singulos	» 343 b	» 1	singuli
» 57 b	» 30 ult.	repetuntur	» 344 a	» 5	repetunt
» 57 b	» 25 ult.	memoria ei	» 344 a	» 11	memoriei
» 58 a	» 9	ad Orationem	» 344 b	» 5	adorationem
» 58 a	» 11	praecumbentes	» 344 b	» 7	procumbentes
» 58 a	» 32	maiores	» 344 b	» 14 ult.	maioris
» 58 a	» 13 ult.	affectum	» 345 a	» 10	affectuum
» 59 a	» 4	versu	» 346 a	» 3	versus
» 59 a	» 10 ult.	tempore	» 346 b	» 20	tempore
» 59 a	» 4 ult.	protelari	» 346 b	» 18 ult.	protrahi
» 59 b	» 24	an Galli mane	» 347 b	» 11	an galli cantu, an mane
» 59 b	» 26	venerint	» 347 a	» 13	venerit
» 59 b	» 6 ult.	meditationi	» 347 a	» 6	meditatione
» 59 b	» 2 ult.	de futura	» 347 b	» 9	defutura
» 60 b	» 32	cum	» 348 b	» 24	eum
» 60 b	» 22 ult.	ecclesias	» 348 b	» 7 ult.	ecclesia
» 61 a	» 3 ult.	desit	» 349 b	» 12 ult.	non desit
» 61 b	» 10 ult.	aut	» 350 b	» 7	an
» 62 a	» 2	conformet	» 350 b	» 19	conformis
» 62 b	» 10 ult.	sive	» 352 a	» 8	sine
» 63 a	» 13	tollere qu	» 352 a	» 12 ult.	tollique
» 63 b	» 30	et minusque	» 353 a	» 12 ult.	ad minusque
» 63 b	» 15 ult.	si ipsi	» 353 b	» 11	li ipsi
» 64 a	» 15	scribentis	» 353 b	» 2 ult.	scribentibus
» 64 a	» 38	altenas quodam	» 354 a	» 16 ult.	alter vas quoddam
» 64 a	» 40	in quem	» 354 a	» 14 ult.	in quod
» 64 a	» 41	Elegit	» 354 a	» 13 ult.	Eligit
» 64 a	» 43	Exigit	» 354 a	» 11 ult.	Erigit
» 64 a	» 47	oblatisque	» 354 a	» 7 ult.	oblatisque
» 64 a	» 16 ult.	vice	» 354 b	» 2	voce
» 64 b	» 1	in se	» 354 b	» 19	ipse
» 64 b	» 11	adfugit	» 354 b	» 11 ult.	abfuerit
» 64 b	» 25	Reportatis	» 355 a	» 3	Reportat
» 64 a	» 5 ult.	suo	» 355 a	» 4 ult.	sua
» 65 a	» 27	ut	» 355 b	» 17 ult.	et
» 65 b	» 9	Quod	» 356 a	» 11 ult.	Quod si
» 65 b	» 9 ult.	quidem	» 357 a	» 1	quidem
» 65 b	» 6 ult.	propter	» 357 a	» 4	praeter
» 66 a	» 7	et	» 357 a	» 18	ei
» 66 a	» 16 ult.	ad	» 357 b	» 19	ab
» 66 b	» 24	schedula	» 358 a	» 17	schola
» 66 b	» 24 ult.	earum	» 358 a	» 11 ult.	eorum

Pag. 66 b	linea 17 ult.	Ad quae	Pag. 368 a	linea 3 ult.	Atque
» 67 a	» 21 ult.	Misreatur	» 369 a	» 17	Misere
» 68 a	» 31	nae	» 360 b	» 16	nae
» 68 a	» 32	minus	» 360 b	» 16	Dominus
» 70 b	» 35	confraternitatis	» 364 b	» 11 ult.	confraternitatibus
» 71 a	» 31	x	» 365 b	» 17	xi
» 71 b	» 8	elegi	» 366 a	» 14	eligi
» 72 a	» 24 ult.	evertenda	» 366 b	» 1 ult.	avertenda
» 74 a	» 12	procedat	» 370 a	» 15 ult.	procedant
» 74 a	» 21 ult.	(marg.) iulu	» 370 b	» 16 ult.	iunii
» 76 a	» 24	consistantur	» 373 b	» 17 ult.	consistant
» 78 a	» 28 ult.	eius	» 377 a	» 7	cuius
» 78 a	» 27 ult.	competit	» 377 a	» 8	competat
» 78 b	» 6	praecedet	» 377 a	» 2 ult.	praecedit
» 79 a	» 14	18	» 378 a	» 7 ult.	28
» 80 b	» 2	eorum	» 380 b	» 2	eorum
» 80 b	» 6	oppido	» 380 b	» 6	oppidis
» 81 a	» 35	tradita	» 381 b	» 19	tradita servata
» 87 a	» 5	arbitramur	» 391 a	» 14	arbitrat
» 87 a	» 10	erga nationem zelo	» 391 a	» 19	erga suam nationem cha- ritatis zelo
» 87 b	» 7	erecta	» 392 a	» 5	erecto
» 90 a	» 6	clarissimi	» 396 a	» 10	clarissimo
» 91 b	» 20 ult.	posita	» 399 a	» 1	posita
» 92 a	» 30 ult.	petita	» 399 b	» 19	petita
» 92 a	» 27 ult.	triennium	» 399 b	» 23	biennium (?)
» 95 a	» 16	sua	» 404 a	» 21	seu
» 95 b	» 12 ult.	(marg.) 9	» 405 b	» 5	5
» 96 b	» 29	parochiales	» 406 b	» 17 ult.	ex parochiales
» 100 a	» 8 ult.	omniaque illic in alia pace	» 412 a	» 16	omniaque alia illic in pace
» 100 b	» 36	ex hoc	» 413 a	» 15	ex hac
» 100 b	» 10 ult.	istitutumque	» 419 b	» 11	institutumque
» 100 b	» 1 ult.	illius	» 413 b	» 20	albus
» 101 a	» 3	suisque	» 413 b	» 24	tusque
» 101 a	» 6	Cetera	» 413 b	» 27	Ceterum
» 101 a	» 12	patrum	» 413 b	» 8 ult.	patrum
» 101 a	» 20	sibi	» 414 a	» 2	obi
» 101 a	» 24	dilationem	» 414 a	» 5	ablationem
» 101 a	» 3 ult.	88	» 414 b	» 7	188
» 108 a	» 6 ult.	admovere	» 424 b	» 1	amovere
» 109 a	» 26	iure	» 425 b	» 18	iura
» 110 a	» 21	1665	» 427 a	» 11 ult.	1666
» 110 b	» 26	aleae	» 428 a	» 13	aliae
» 113 a	» 11	xi	» 431 b	» 7 ult.	xii
» 114 a	» 3	illic	» 433 a	» 15 ult.	albo
» 114 b	» 22 ult.	fide	» 434 b	» 17	fidei
» 114 b	» 13 ult.	venerandus	» 434 b	» 28	venerandus
» 115 a	» 19 ult.	insurgat	» 435 b	» 4	si insurgat
» 115 b	» 24	potius	» 436 a	» 6	potius
» 118 a	» 20	xi	» 440 a	» 6	xii
» 123 a	» 26 ult.	cedere	» 448 a	» 8 ult.	petere (?)
» 127 a	» 17 ult.	privatioe	» 454 b	» 1 ult.	privatiois
» 127 b	» 23	moribus	» 455 a	» 2 ult.	motibus (?)
» 127 b	» 6 ult.	perpetuaeque inhabilitate	» 455 b	» 2 ult.	perpetuaeque inhabilitatis
» 130 a	» 1 ult.	et	» 458 b	» 14 ult.	ut
» 131 a	» 31	dio	» 460 a	» 3	de
» 131 b	» 41	qua	» 460 b	» 2 ult.	quae
» 139 b	» 29	pro servata habentes	» 462 b	» 23	observata, etc., habentes

Table with 3 columns: Page, Line, and Word. Entries range from 132 b linea 11-ult. computanda to 180 b 5 eximiae.

Table with 3 columns: Page, Line, and Word. Entries range from 466 a 4 firmari to 541 b 14 eximio.

Table with 3 columns: Page, Line, and Word. Entries range from 181 a linea 27-ult. monasterij to 252 b 14-ult. ullum.

Table with 3 columns: Page, Line, and Word. Entries range from 542 b linea 6-ult. monasteria to 654 a 9-ult. illum.

† At lequo Mainardiana forsan retinenda.

Pag. 252 a	linea 21	suspendi	Pag. 655 a	linea 19	ult. suspendendi
» 253 a	» 20	provis	» 655 a	» 1	ult. provis
» 254 a	» 3	ult. fuerint	» 657 a	» 6	ult. fuerunt
» 254 b	» 18	postulat	» 657 b	» 10	postulabat
» 256 b	» 18	institeris	» 658 b	» 15	ult. institeris
» 256 b	» 26	ult. maioris	» 664 a	» 18	maiores
» 259 b	» 28	emolumenta	» 666 b	» 11	emolumentis
» 263 b	» 24	postquam	» 672 a	» 9	postea
» 264 a	» 32	ult. inserto	» 673 a	» 5	insertis
» 265 b	» 6	fuerint	» 675 a	» 9	fuerit
» 267 a	» 34	possessores	» 677 b	» 15	ult. successorea (?)
» 267 b	» 20	dignamur	» 678 a	» 1	ult. dignamur
» 268 b	» 1	ult. I	» 680 a	» 2	ult. II
» 269 a	» 14	ult. ecclesiasticis	» 681 a	» 8	ecclesiasticos
» 269 b	» 20	aliis	» 681 b	» 1	aliquis
» 270 b	» 4	conservationem	» 682 b	» 3	ult. conservatione
» 271 a	» 4	omnia	» 683 b	» 18	ult. omni
» 271 a	» 5	audiendas	» 683 b	» 17	ult. audiendi
» 272 a	» 23	procurant	» 685 b	» 4	ult. procurent
» 273 b	» 14	possint aut debeant	» 687 b	» 1	ult. possit aut debeat
» 273 b	» 16	quibus	» 688 a	» 3	quibusvis
» 274 b	» 9	1691	» 689 b	» 4	1692 (?)
» 274 b	» 14	contentis	» 689 b	» 8	contanta
» 274 b	» 13	ult. roborata	» 690 a	» 10	roboratorum
» 275 a	» 20	Laudem	» 690 a	» 1	ult. . . . . (?)
» 278 a	» 17	ult. dignamur	» 692 a	» 10	ult. dignaretur
» 277 b	» 4	ipsa	» 694 a	» 20	ex ipsa
» 277 b	» 8	una	» 694 a	» 22	Pia (?)
» 278 a	» 18	invitentur	» 695 a	» 17	incitentur
» 279 a	» 9	ult. deputari	» 697 a	» 19	ult. deputati
» 279 b	» 9	gravaris	» 697 a	» 1	ult. gravatis
» 280 a	» 24	ult. VIII	» 698 b	» 17	VII
» 280 a	» 20	ult. publicandas	» 698 b	» 22	publicatas
» 280 b	» 9	ult. collegii	» 699 b	» 17	collegiis
» 282 a	» 16	utilitatem	» 701 b	» 9	vilitatem
» 284 b	» 36	praestiteris	» 705 b	» 11	ult. perstiteris
» 289 a	» 4	ult. ieiunaverunt	» 713 a	» 13	ult. ieiunaverint
» 289 b	» 30	ult. eligere	» 713 b	» 15	ult. eligere
» 289 b	» 3	ult. (Marg.) 12	» 714 b	» 16	7
» 292 a	» 11	illorum	» 717 b	» 1	illarum
» 293 b	» 31	alia	» 720 a	» 20	alias (?)
» 294 b	» 21	triennio	» 721 b	» 21	ult. novennio
» 297 a	» 31	cuiusvis	» 725 b	» 14	ult. et cuiusvis
» 297 a	» 32	instituta	» 725 b	» 12	ult. instituti regularibus
» 298 a	» 14	processionis	» 727 a	» 16	ult. processioni
» 303 a	» 6	quod	» 735 a	» 7	quid
» 307 a	» 30	ult. aliis	» 741 b	» 12	ult. alias (?)
» 308 b	» 34	ult. exercere	» 744 a	» 19	se exercere
» 309 a	» 9	ult. prodent	» 745 a	» 15	ult. prodeaset
» 309 a	» 5	ult. eorum	» 745 a	» 10	ult. coram
» 309 b	» 11	deterantur	» 745 b	» 5	deterreantur
» 309 b	» 30	ult. habitae	» 745 b	» 9	ult. habita
» 309 b	» 6	ult. remeant	» 746 a	» 19	remeant
» 310 a	» 23	ult. aligatur	» 746 b	» 14	ult. eligatur
» 312 b	» 32	aliquam	» 750 b	» 17	aliquem
» 312 b	» 21	ult. praepositum	» 750 b	» 12	ult. per praepositum
» 313 a	» 32	quodque	» 751 a	» 1	ult. quod qui
» 313 b	» 16	dictis	» 752 a	» 10	ex dictis

Pag. 314 a	linea 33	approbari	Pag. 753 a	linea 18	approbati
» 314 a	» 1	ult. possint	» 753 b	» 8	prociunt
» 314 b	» 5	qui	» 758 b	» 12	quia
» 315 b	» 7	eisdemque	» 764 b	» 1	eisdem
» 315 a	» 37	1668	» 764 b	» 7	ult. 1669
» 317 a	» 20	ult. zarà a	» 757 b	» 8	ult. fra
» 322 a	» 12	et	» 764 a	» 12	ult. ut
» 322 b	» 23	ult. timeatur	» 766 a	» 5	timetur
» 522 b	» 16	ult. eorum fructus	» 766 a	» 12	illa eorumque fructus
» 323 b	» 24	fuerant	» 757 a	» 10	ult. fuerint
» 324 b	» 1	designandas	» 766 b	» 18	ult. designandis
» 325 a	» 30	faventium	» 769 b	» 1	ult. facientium
» 325 a	» 22	ult. alias	» 770 a	» 19	aliis (?)
» 326 a	» 24	editis	» 771 b	» 8	concilii editis
» 328 a	» 22	pleno	» 774 b	» 8	ult. plene
» 328 b	» 3	tollentur	» 775 a	» 2	ult. tolluntur
» 328 b	» 24	aliquibus	» 775 b	» 19	ab aliquibus
» 328 b	» 29	coloratus	» 775 b	» 25	coloratos
» 328 b	» 35	postulari	» 775 b	» 11	ult. postulatavit
» 329 b	» 2	(rubr.) abbatissas	» 778 b	» 6	ult. abbatias
» 337 a	» 11	humilitati	» 786 b	» 15	humiliati
» 337 a	» 29	ult. decursarum	» 787 a	» 3	decursarum
» 337 b	» 27	ult. praefatis existentium	» 787 b	» 5	ult. praefato existentibus
» 338 a	» 13	ut	» 788 a	» 14	ult. aut
» 339 b	» 32	protensam	» 790 b	» 1	ult. protensa
» 343 b	» 17	concessa	» 797 a	» 18	concesso
» 343 b	» 17	nunquam	» 797 a	» 19	quempiam
» 344 a	» 29	iulii	» 798 a	» 17	iunii
» 345 b	» 17	Si	» 800 a	» 15	ult. si
» 347 b	» 14	habito	» 803 b	» 8	habita
» 351 a	» 10	ult. aynodalibus	» 809 b	» 18	aynodalibus conciliis editis
» 351 b	» 23	ult. reversi	» 810 a	» 15	ult. reverti
» 351 b	» 20	ult. mature	» 810 a	» 11	ult. maturae
» 351 b	» 18	ult. arbitramur	» 810 a	» 8	ult. arbitratu
» 354 a	» 17	et facti	» 814 a	» 3	iuris et facti
» 354 b	» 12	litteris	» 814 b	» 15	ult. litteras
» 355 a	» 25	ult. Ecclesiae	» 816 a	» 4	Ecclesia
» 356 a	» 32	ult. provincia earum	» 817 b	» 12	provinciarum
» 359 b	» 18	ult. ab	» 823 b	» 17	ob
» 361 b	» 31	convocaret	» 826 b	» 19	convocet
» 362 a	» 31	quodcumque	» 828 a	» 11	ult. quod quicumque
» 362 b	» 4	ult. eius	» 828 b	» 18	ult. per eum
» 363 a	» 2	praecipit	» 828 b	» 9	ult. praecipit
» 363 a	» 16	constitutionis	» 829 a	» 8	congregationis
» 364 a	» 17	absoluta	» 830 b	» 3	ult. absolutas
» 365 a	» 4	ult. 1286	» 833 a	» 21	1689 (?)
» 365 b	» 14	ult. intenderat	» 834 a	» 2	intenderet
» 367 b	» 20	quem	» 837 a	» 7	quam
» 367 b	» 30	ult. esae	» 837 a	» 10	ult. sese

ALEXANDRI VII

CONSTITUTIONES

Ab anno octavo pontificatus ipsius et deinceps.

An. C. 1662

CCCLXXXVI.

Prohibitio transitus fratrum Discalceatorum congregationis Gallicanae Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum ad Calceatos vel Discalceatos congregationis Hispaniae, cum praeepto, ut, qui hucusque transierunt, remittantur, etc.¹.

**Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.**

Exposito.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres Discalceati nuncupati congregationis Gallicanae Ordinis SS. Trinitatis redemptionis captivorum quod saepius evenit ut aliqui fratres congregationis huiusmodi, absque ulla dispensatione apostolica, tam ad dicti Ordinis fratres Calceatos de familia, quam ad Calceatos modificatos nuncupatos et Discalceatos congregationis Hispaniae transire praesumant, et per superiores generales in conventibus suis recipiantur. Quod fieri nullo modo debet, nec potest; cum, praeterquamquod in dictae Gallicanae congregationis et regularis Observantiae maximum cedat

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

detrimentum, id etiam in litteris erectionis congregationis huiusmodi, a felicitis recordationis Urbano Papa VIII praedecessore nostro die XII septembris MDCXXIX in simili forma Brevis emanatis, sub poenis apostasiae (nisi prius a Sede Apostolica dispensatio fuerit obtenta) expresse prohibeatur. Quare dicti exponentes nobis humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportuna providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur, eosdem exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui praefatas Urbani praedecesso-

An. C. 1662

Confirmat ut in rubrica.

ris litteras inspexerunt partesque audiverunt, consilio, attentis narratis, auctoritate apostolica, tenore presentium, sub poenis eo ipso incurrendis privationis vocis activae et passivae necnon officiorum et inhabilitatis ad ea et alia quaecumque in posterum obtinenda, praecipimus et inungimus tam generali et aliis quibuscumque superioribus regularibus Ordinis praefati, ac etiam Calceatorum modificatorum nuncupatorum, quam superioribus congregationum praefatorum Excalceatorum nationis Hispaniae, ut in futurum religiosos ullos memoratae congregationis Excalceatorum Gallicanae nullatenus recipiant, seu recipere audeant, atque hucusque receptos statim ad eandem congregationem, a qua absque apostolica dispensatione discesserunt, remittant, exceptis iis, qui modo reperiuntur transitum fecisse ad Congregationem Excalceatorum Hispaniae: salva semper in praemissis auctoritate congregationis eorundem cardinalium.

§ 3. Praeterea praefatae congregationis Gallicanae superioribus simili modo, auctoritate et tenore praedictis, iniungimus ut eorundem fratrum reditum religiosam cum charitate excipiant, nec illos propterea (iis tantum exceptis, qui aliquorum perpetratorum criminum poenas subterfugituri discesserunt) ullis poenis aut privationibus afficiant; ac proinde ita circa praemissa fieri et exequi respective sub iam dictis poenis mandamus et praecipimus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos,

etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac Contraria tollit. constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praedictorum Ordinis et congregationum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium Transumptio- rum inde. transumptis, etiam impressis; manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio quam extra illud, adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv aprilis MDCLXII pontificatus nostri anno VIII¹.

Dat. die 15 aprilis 1662, pontif. anno VIII.

CCCLXXXVII.

Super contributione ecclesiasticorum regnorum Castellae et Legionis decem

¹ Ab electione; edit. Main. legit VII (R. T.).

et novem millionum ducatorum cum dimidio pro rege catholico¹.

Carissimo in Christo filio nostro Philippo, Hispaniarum regi catholico, Alexander Papa VII.

Carissime in Christo fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Othodoxae fidei² conservandae et propagandae zelus, ac singularis in nos et Apostolicam Sedem devotio, aliaque catholici nomine³ optimo iure insigniti regis praeclara merita, quae in maiestate tua caelesti gratia resplendent, plane exigunt ut subsidia pro eiusdem fidei et dominiorum tuorum praesertim adversus haereticorum conatus defensione a tuis subditis prompte tibi oblata, quantum cum Domino prosumus, ac prout postulare videtur temporum conditio, adiuvemus.

Expositio.

§ 1. Cum itaque, sicut maiestatis tuae⁴ nomine nobis nuper expositum fuit, laici subditi tuorum regnorum Castellae et Legionis in eorum comitiis seu curiis infrascriptum subsidium maiestati tuae praestare prompte obtulerint, et ad praedictum effectum consenserint impositioni gabellarum seu sisarum super vino, aceto, oleo et carne, videlicet octavae partis specierum vel pretii vini, aceti et olei, ac ultra sisas super carne antea impositas et trium regalium pro quolibet capite pecudum, et trium morapetinarum pro qualibet libra carnis, quae minutatim venditur, sexdecimque mora-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Similem vide Pauli V Const. cccvii, tom. xii, pag. 423; et Urbani VIII, Const. clxxxii, tom. xiii, pag. 398, et Constit. cdlviii, tom. xiv, pag. 324; et Innocentii X Constit. ix, tom. xv, pag. 347, et Const. cxli, *ibid.* pag. 665 (R. T.).

³ Aptius in loc. parall. legitur *cognomine* (R. T.).

⁴ Sequens expositio simillima est illi quae legitur in tom. xv, pag. 347 et 665 (R. T.).

petinarum pro qualibet mensura arroba nuncupata vini sisati, alteriusque morapetini pro qualibet mensura acumbra nuncupata vini etiam sisati, ac sexdecim morapetinarum pro qualibet mensura olei arroba nuncupata, et quatuor morapetinarum pro qualibet libra candelarum de sevo et saponis, vel aliis verioribus quantitibus, impositarum et auctarum, quae sint exigendae et percipiendae durante sexennio incipiendo a prima die augusti currentis anni mncxlii, nempe pro summa decem et novem millionum cum dimidio alterius millionis, ad rationem trium millionum et ducentorum et quinquaginta milium ducatorum monetae Hispaniae quolibet anno praedicti sexennii, solvenda ex praedictis gabellis seu sisas super praedictas rerum species, ut praefertur, impositis et auctis, ita ut omnes tam laici quam ecclesiastici praedictorum regnorum, non solum ementes et vendentes, sed etiam illi, qui praedictas rerum species percipiunt ex propriis terrenis vel afflictibus, aut respective emunt in vinis¹ vel olivis, seu colligunt pro decimis, aut etiam dono accipiunt, seu alias ex quovis alio reddito et introitu habent et consumunt, itaut omnes laici cuiuscumque status, gradus et conditionis ac praeeminentiae ad id subsidium contribuere et gabellas seu sisas huiusmodi solvere deberent, nec ullus laicus immunis aut exemptus esset, ecclesiastici quoque eorundem regnorum, si et postquam nostra et huius Sanctae Sedis licentia et approbatio accesserit, in subsidio huiusmodi, scilicet in praedictis gabellis super eisdem speciebus impositis et auctis, contribuere, ac gabellas seu sisas praedictas iuxta litterarum nostrarum

¹ In locis parallelis legit *avis* pro *vinis* (R. T.).

in formâ Brevis super praedictâ licentia seu approbatione expediendarum formarum, continentiam et tenorem persolvere deberent: idcirco pro parte eiusdem maiestatis tuae nobis fuit humiliter supplicatum pro approbatione oneris cleri, ecclesiarum, locorumque piorum et personarum ecclesiasticarum ad contribuendum in praedicto sexennio, incipiendo a praedicto mense augusti currentis anni MDCLXII et ut sequitur usque ad mensem augusti MDCLXVIII finiendo, in praedictis sisis et gabellis iam, ut praefertur, impositis et auctis pro solutione praedictorum millionum decem et novem cum dimidio alterius millionis, attento quod, ut maiestas tua asserit, agatur de communi defensione et interesse tam laicorum quam cleri, ecclesiarum, locorum piorum et personarum ecclesiasticarum praedictorum regnorum, quodque facultates laicorum ad summam praedictam conficiendam eâ, qua expedit, celeritate infra tempus opportunum non sufficerent.

§ 2. Nos igitur, nedum promptam et obsequentem eorumdem laicorum subditorum tuorum erga te oblationem, sed etiam maiestatis tuae erga Fidem Catholicam zelum commendantes, et ad ingentes sumptus, quibus maiestas tua gravatur ob assidua quae pro defensione Fidei Catholicae tuorumque regnorum et dominiorum iugiter in pluribus orbis partibus sustinet bella, paternae dirigentes considerationis intuitum, motu proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, volentes maiestatem tuam favore prosequi gratioso, clerum, omnesque et singulas ecclesias, loca pia, personasque ecclesiasticas, tam seculares, quam cuiusvis Ordinis, etiam exempti, etiam Societatis Iesu, et Apostolicae Sedi immediate

subiecti, regulares, necnon monasteria ntriusque sexus, conventus et collegia, ac capitula quarumcumque ecclesiarum regnorum Castellae et Legionis praedictorum, ac in eisdem regnis commorantes et commorantia et respective consistentes et consistentia, ad conferendum et contribuendum pro eorum ratâ ad instar laicorum in dictis gabellis seu sisis, quoad praedictam summam dumtaxat decem et novem millionum cum dimidio alterius millionis praedictorum monetae illorum regnorum, mediante scilicet solutione praedictarum gabellarum seu sisarum in praedictâ quantitate tantum et super praedictarum rerum speciebus dumtaxat in dictis regnis colligendis et consumendis, ut praefertur, impositarum durante sexennio dumtaxat a praedicto mense augusti currentis anni MDCLXII ut praemittitur incipiendo et ut sequitur finiendo, et non ultra, teneri et obligatos esse (non tamen quoad praedictas rerum species, quas clerus, ecclesiae, locaque pia praedicta et personae ecclesiasticae praedictae ex propriis terrenis seu decimis, et aliis quibuscumque redditibus propriis, per se, vel alios, etiam affectuarios suos, vel etiam ex eleemosynis, sive ostiatim sive alio quovis modo pro tempore datis et erogatis ac ipsis traditis, percipiunt, et pro divino cultu, seu propriis vel familiarum suarum usibus, iuxta taxationem, ubi super his partes discordes fuerint, ad instantiam cuiuslibet earum, expensis tamen perperam contradicentis, per Ordinarios locorum ecclesiasticos seu ab eis deputatos faciendam, consumunt, pro quibus omnino immunes et exempti sint); et quod elapso praedicto sexennio exactio respectu ecclesiasticorum cesset, et nullatenus quo-

1 Vocem quod nos addimus (n. r.).

vis praetextu vel causâ continuari possit, etiamsi integra summa decem et novem millionum cum dimidio alterius millionis huiusmodi non fuisset exacta; quodque, si ante finem sexennii praedicti summa decem et novem millium cum dimidio alterius millionis ducatorum huiusmodi confecta fuerit, ecclesiastici praedicti amplius contribuere, et dictas gabellas seu sisas, ut praefertur, solvere non debeant, sed praesens gratia expiret, nullaque sit eo ipso; quodque clerus, ecclesiae, loca pia et personae ecclesiasticae praedictae durante praedicto sexennio non possint gravari ratione cuiusvis alterius novi augmenti praedictarum gabellarum et sisarum super eisdem, ac novae impositionis aliarum gabellarum et sisarum super quibuscumque rerum speciebus, nec etiam pro portionibus iuros nuncupatis de laicorum tantum consensu aliâs erectis et impositis, eorumque fructibus, nisi si et postquam beneplacitum nostrum seu a successoribus nostris concessum fuerit, aliâs, in quolibet casu contraventionis, quilibet contraveniens, eo ipso, absque aliâ monitione et declaratione, sententiam excommunicationis maioris, reservatâ illius, ut infra exprimitur, absolutione, incurrat, et ad restitutionem illius in quo excesserit teneatur, tenore earundem praesentium decernimus et declaramus. Volentes etiam quod omnes et singuli ecclesiastici praefati solvere recusantes opportunis iuris et facti remediis per Ordinarios locorum ecclesiasticos tantum ad solutionem huiusmodi cogantur, non autem coram iudicibus laicis, sive exactoribus earundem gabellarum, sive sisarum, neque eorum quibusvis aliis iudicibus laicis aut ministris, sub poenâ excommunicationis maioris et aliis poenis a sacris canonibus et constitutioni-

bus apostolicis inflctis, et comminatis ipso facto sine aliâ monitione et declaratione incurrendis (a quibus a nemine, praeterquam a nobis et Romano Pontifice pro tempore existente, absolvi, etiam vigore quorumcumque privilegiorum apostolicorum, etiam cruciatâ sanctae, nequeant) conveniri ullo modo possint seu debeant, sed a praedictis Ordinariis ecclesiasticis tantum ad solutionem huiusmodi compelli valeant. Quibus Ordinariis, sub interdicti ingressus ecclesiae et suspensionis a divinis, necnon omnibus et singulis eiusdem maiestatis tuae officialibus et ministris, cuiuscumque status, gradus, conditionis, dignitatis et praecminentiae fuerint, ac aliis quibuscumque, etiam speciall notâ dignis, etiam Apostolicae Sedis delegatis et commissariis, etiam cruciatâ praedictae, ceterisque omnibus aliis, ad quos quomodolibet spectat et pro tempore spectabit, sub praedictâ excommunicationis maioris poenâ, ut praefertur, eo ipso incurrendâ, eius absolutione itidem, ut supra, reservatâ, ac sub obtestatione divini iudicis, et interminatione maledictionis aeternae distriote praeciipiendo mandamus, ne ecclesias et loca praedicta ac clerum et ecclesiasticos aliosque praefatos indèbite neque ultra, praeter aut contravenientiam et tenorem praesentium nostrarum litterarum, gravent quomodolibet, nec a quoquam gravari permittant, et nedum contra quoscumque contravenientes et quomodolibet inobservantes ad sententiarum et poenarum praedictarum declarationem et promulgationem respective, sed etiam contra eosdem ecclesiasticos et regulares, etiam exemptos, nobisque et Sedis Apostolicae immediate subiectos, etiam Socie-

Contravenientes puniantur.

Conditiones nonnullae.

1 Coniunctionem et nos addimus. (n. r.)

tatis Jesu, solvere recusantes, ad quamcumque simplicem eorundem exactorum requisitionem, etiam executive, ac quacumque appellatione remota, auctoritate nostra procedant.

Conditio.

§ 3. Volumus autem quod istud subsidium, respectu contributionis cleri et ecclesiarum locorumque piorum et personarum ecclesiasticarum praedictorum regnorum, scilicet decem et novem millionum praedictorum ducatorum cum dimidio alterius millionis, succedat loco quorumcumque onerum; gravaminum et impositionum etiam pro militibus et aliis quibuscumque impositorum, ac etiam loco quorumcumque aliorum subsidiorum super millionibus per felicis recordationis Innocentium Papam X aliosque praedecessores nostros hactenus approbatorum et concessorum, ita quod illorum vigore nihil amplius a clero, nec a quoquam ecclesiarum, locorum piorum et ecclesiasticorum praedictorum exigi possit, quodque pecuniae ex praedictis subsidiis et gabellis seu sisis, ut praefertur, a dictis ecclesiasticis exigendae, in praedictos et non in alios usus convertantur, super quo eiusdem maiestatis tuae eiusque ministrorum et officialium quorumcumque conscientias oneramus.

Clausulas addit.

§ 4. Decerentes praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, sicut et non aliter quovis praetextu, ratione vel causa per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata quacumque omnibus et singulis, cuiuscumque gradus, status, conditionis, qualitatis, praeeminentiae et dignitatis, etiam ecclesiasticae, etiam individua mentione dignis, quomodolibet in contrarium iudicandi, definiendi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari, interpretari et defini

debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in generalibus conciliis editis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, ecclesiis, regnis, personis, capitulis, monasteriis, conventibus, collegiis et aliis praedictis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda esset, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso exprimerentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

§ 6. Ut autem praesentes nostrae litterae, cum opus fuerit, ad omnium notitiam facilius devenire possint, decernimus ut earum exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et personae in dignitate ecclesiasticae constitutae sigillo munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-

iorum, sub annulo Piscatoris, die xviii aprilis MDCLXII, pontificatus nostri anno viii.

Dat. 18 aprilis 1662, pontif. anno viii.

CCCLXXXVIII.

Prorogatio subsidii quadringentorum et viginti millium ducatorum super fructibus ecclesiasticis universarum Hispaniarum et Sardiniae in favorem regis catholici¹.

Carissimo in Christo filio nostro Philippo, Hispaniarum regi catholico,
Alexander Papa VII.

Carissime in Christo fili noster,
salutem et apostolicam benedictionem.

Decreta Summorum Pontificum recenset et confirmat.

§ 1. Magnis causis adducti concessionem subsidii annui quadringentorum et viginti millium ducatorum ex fructibus et redditibus ecclesiasticis civitatum et locorum regnorum universarum Hispaniarum, ac etiam Sardiniae, clarae memoriae Philippo II, avo tuo, Hispaniarum regi catholico, ad certum tunc expressum tempus factam, et deinde pluries² etiam a Gregorio XIII, Sixto V, Gregorio XIV, Clemente VIII ac Paulo V, Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, eidem Philippo avo, et clarae similiter memoriae Philippo III etiam Hispaniarum regi catholico, genitori tuo, et a recolendae memoriae Urbano VIII et Innocentio X, Romanis Pontificibus praedecessoribus pariter nostris, per diversas eorum respective, et praesertim dicti Clementis sub datum die ix februarii MDXCII pontificatus sui anno i, et die xvii iunii MDC³ pontificatus sui anno ix, et die xxx octobris MDCLIII pontificatus similiter sui anno xii, et

dicti Pauli sub datum die xxi iunii MDCV pontificatus sui anno i, et die vii septembris MDCXI pontificatus pariter sui anno vii, et die xii novembris MDCXV pontificatus item sui anno xi, ac die xxi octobris MDCXIX pontificatus etiam sui anno xv, necnon praedicti Urbani die xxvi martii MDCXXIV pontificatus sui anno i, et deinde iii maii MDCXXXIV pontificatus pariter sui anno xi¹, ac die ii iunii MDCXXXV pontificatus item sui anno xii, et sub die ix ianuarii MDCXXXIX pontificatus etiam sui anno xvi, ac Innocentii, praedecessorum, die ii ianuarii MDCXLV pontificatus sui anno i¹, et novissime die xxii maii MDCLI pontificatus etiam sui anno vii, in huiusmodi etiam forma Brevis expeditas litteras ad quinquennium prorogatas, litterasque omnes desuper confectas, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, motu proprio ac ex certa scientia nostra ac de apostolicae potestatis plenitudine ad aliud quinquennium a fine ultimodicti quinquennii, ut praefertur, prorogati numerandum extendimus et prorogamus.

§ 2. Et nihilominus maiestati tuae illud ipsum annum subsidium quadringentorum et viginti millium ducatorum, cum omnibus et quibuscumque indultis, facultatibus, concessionibus, extensionibus, clausulis et decretis in aliis tam Pii quam Gregorii XIII, Sixti V, Gregorii XIV, Clementis VIII, et Pauli V, et Urbani VIII ac Innocentii X praedecessorum praedictorum litteris contentis, ad praedictum quinquennium a fine quinquae annorum ultimo concessorum

Constitutio in rubrica.

¹ Ista leguntur in tom. xiv, pag. 423; reliquae omnes desunt (R. T.).

² Sub hoc dato alia habetur in tom. xv, pagina 351 a nostrae editionis, Constitutio Innocentii X, in qua erronee linea 11^a scripsimus ex edit. Main. avo suo pro avo tuo (R. T.).

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Male ed. Main. legit *plures* pro *pluries* (R. T.).

³ Male edit. Main. legit 1660 (R. T.).

CCCLXXXIX

Diversae ordinationes pro felici statu et directione Congregationis clericorum regularium S. Pauli Decollati.

Alexander Papa VII
ad perpetuam rei memoriam.

Iniuncti nobis caelitus pastoralis officii ratio postulat ut, paternam religiosorum virorum, pietatis studiis laudabiliter incumbendum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre iugiter satagentium, curam² gerentes, illorum prospero regimini et felici directioni, quantum nobis ex alto conceditur, salubriter consulere studeamus, prout, prudenti deliberatione adhibita, in Domino cognoscimus expedire.

§ 1. Alias siquidem nos per quasdam nostras in simili forma Brevis litteras, quarum tenorem praesentibus haberi volumus pro expresso, decrevimus ut dilectus filius praepositus generalis Congregationis clericorum regularium S. Pauli Decollati una cum assistentibus ipsius Congregationis ad quinquennium tunc proximum in domo regulari seu collegio S. Caroli de Catinariis nuncupati de Urbe eiusdem Congregationis resideret, ibique sedem ordinariam principalem haberet.

§ 2. Nunc autem, considerantes non modicam¹ inde hoc biennio praefatae Congregationi utilitatem provenisse, felici eiusdem Congregationis statui, progressui, directioni et tranquillitati per amplius et uberius censuimus esse providendum. Motu itaque proprio, non ad cuiusdam nobis super hoc oblatae

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Pessime edit. Main. legit *curare pro curam* (R. T.).

³ Male edit. Main. legit *modica cum pro modicam* (R. T.).

Prooemium.

Decretum
alias emanatum
refert.

Statuit domum
pro generali et
assistentibus.

petitionis instantiam, sed ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ut¹ perpetuis futuris temporibus praepositus generalis una cum assistentibus Congregationis praefatae in memorato collegio S. Caroli de Catinariis resideat, ibique sedem ordinariam principalem habeat, capitula vero generalia Congregationis huiusmodi in eodem collegio celebrari debeant, tenore praesentium decernimus pariter ac statuimus et ordinamus.

§ 3. Volentes ut dictum collegium nullius particularis provinciae dictae Congregationis esse censeatur, sed immediate subiaceat praefato praeposito generali, qui ex quatuor provinciis, in quas eadem Congregatio divisa reperitur, earumve qualibet², post factas superiorum localium electiones, indifferenter arbitrio suo eligat religiosos, qui familiam ipsius collegii constituent. Porro, praeter praepositum generalem et quatuor assistentes ac procuratorem generalem Congregationis huiusmodi, nulli alii superiores vel religiosi privilegiati mansionem stabilem in dicto collegio habere possint. Praepositus vero generalis, postquam electus fuerit, solus per seipsum, antequam alii omnes superiores locales eligantur, secundum praepositum eligat, qui collegium huiusmodi dependenter ab ipso praeposito generali regat, ac omnibus et singulis praerogativis et praeeminentibus, quibus praepositi eiusdem collegii hactenus³ uti, potiti et gaudere, necnon capitulo provinciali provinciae romanae una cum socio suo interesse et ibidem in vocalem capituli generalis eligi valeat.

¹ Male edit. Main. legit *ac pro ut* (R. T.).

² Male eadem edit. habet *quaelibet* (R. T.).

§ 4. Ut autem omnia maiora dictae Congregationis officia inter praefatas quatuor provincias aequa laude distribuantur, statuimus ut unaquaeque ex eiusdem provinciis proprios assistentes ac visitatorem et praepositum provinciales habeat, qui ab eis esse debeant nationales respective earundem provinciarum. Nationalis vero alicuius ex provinciis huiusmodi esse intelligatur, qui vel in illa sit natus, vel in aliqua ex domibus novitatus ipsius provinciae professionem regularem emisserit, vel in eadem provincia decennii continui spatio mansionem ibidem habens fuerit commoratus; hac lege ut, qui semel declaratus fuerit unus esse provinciae, nationalitate alioquin ex aliis provinciis potiri nequeat, nisi in illa de novo per decennium permanerit; qua super re etiam capituli generalis approbatio intervenire debeat. Quia vero duos primos eiusdem Congregationis superiores, nempe praepositum generalem et procuratorem generalem, viros spectatae virtutis et idoneitatis aliisque meritis eximie praestantes esse oportet; ideo volumus eosdem praepositum generalem et procuratorem generalem ex universo corpore dictae Congregationis, nulla servata provinciarum distinctione, sed sola virtutis et idoneitatis et meritorum huiusmodi contemplatione, assumi; idque locum habeat tam in casu quo eiusmodi praepositi generalis ac procuratoris generalis officia tempore celebrationis capituli generalis vacant, quam si per mortem, aliumve quemlibet eventum in decursu triennii contingat illo iam vacatio. Ceterum, eveniente ante exactum triennium vacatione officiorum assistentis ac visitatoris et provincialis, qui in locum deficientis substituetur sive subrogabitur, illius provinciae na-

Nationalitas
servetur in
officiis.

ut praefertur, apostolica auctoritate, tenore praesentium, concedimus et assignamus. Ac propterea venerabili fratri Carolo archiepiscopo Corinthi moderno et pro tempore existenti nostro et Sedis Apostolicae apud maiestatem tuam nuncio, necnon dilecto filio Petro Paceco, iam eiusdem subsidii exactoribus et commissariis generalibus, et eorum cuilibet, plenam et liberam in praemissis facultatem et auctoritatem tribuimus, per se, vel alium, seu alios, quos ad id idoneos duxerint, ad executionem praemissorum, ac alias, iuxta facultates per dictos praedecessores aliis commissariis et exactoribus ipsis concessas, omni et quacumque appellatione postposita, procedendi, aliaque faciendi et exequendi, quae in praemissis et circa ea necessaria fuerint seu quomodolibet opportuna.

§ 4. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus aliis, quae dicti praedecessores in suis litteris praedictis voluerunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Ut autem praesentes litterae, cum opus fuerit, facilius ad omnium notitiam deduci possint, decernimus ut earum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra ubique habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die xviii aprilis MDCLXII, pontificatus nostri anno viii.

Dat. die 18 aprilis 1662, pontif. anno vii.

Contrariis derogat.

Transumptis danda fides.

tionalis esse debeat in qua vacatio contigerit; quod si quis reperitur, qui post expletum in officiis maioribus novennium, ab officiis et dignitatibus dictae Congregationis triennii spatio vacaverit, possit is quoque pariformiter sicut alii in officium vacans suffici seu subrogari.

Nonnullae
aliae ordinatio-
nes.

§ 5. Porro, ad avertenda gravia inconvenientia et praeiudicia quae in eadem Congregatione ex perpetua vel minus diuturna maiorum illius officiorum duratione seu gestione exoriri possent, statuimus quoque et ordinamus ut nullus dictae Congregationis clericus regularis officia, ad quae fit electio in capitulo generali, videlicet assistentis ac visitoris et procuratoris generalis, vel aliquod illorum, longiori quam novem annorum spatio gerere possit, quod novennium per tria capitula generalia integra constituatur; et hoc novennium explevisse censeantur tam illi qui aliquod ex dictis officiis continue exercuerint, quam ii qui ab uno ad aliud ex eisdem officiis transierint, ita ut tam in proximo capitulo generali Congregationis huiusmodi, quam deinceps in perpetuum, illi, qui novem annis dicta tria officia seu aliquod ex illis exercuisse reperientur, in eo quod gerebant officio confirmari nequeant, nec ad aliquod aliud eiusdem Congregationis officium vel dignitatem, etiam praepositi seu superioris localis, eligi valeant, nisi, post peractum novennium huiusmodi, tribus annis in statu religiosi privati permanserint. Haec tamen dispositio locum non habeat in illis, qui officia praedicta, non vigore electionis a capitulo generali factae, sed iurium subrogationis sive successionis ex causa vacationis in decursu triennii

1 Male edit. Main. legit *avertenda* pro *avertenda* (n. r.).

occurentis gesserint; tempus enim officii vigore subrogationis sive suffectionis huiusmodi gesti nolumus in novennio computari, nisi sic subrogatus sive suffectus, quo tempore in officium vacans sufficietur seu subrogabitur, aliquod aliud ex eisdem officiis maioribus sibi a capitulo generali demandatum haberet; quo casu tempus gestorum duorum officiorum huiusmodi in praefato novennio continuo computabitur. Nec pariter habeat locum iam dicta dispositio in personam praepositi generalis, ad cuius officium eligi possit quicumque ex praefatis clericis regularibus, licet novennium in exercitio maiorum officiorum huiusmodi complevisse reperiretur. Quinimo tam modernus quam pro tempore existens praepositus generalis absque ulla limitatione temporis in capitulis generalibus ipsius Congregationis de triennio in triennium celebrari solitis in generalatu ad eum annorum numerum, quem pro maiori bono ipsius Congregationis capitulum generale convenire censuerit, confirmari valeat iuxta constitutiones eiusdem Congregationis. Et quia per easdem constitutiones cavetur expresse ut in quolibet capitulo generali duo assistentes in suis officiis confirmentur, statuimus pariter et ordinamus ut tam in proximo quam in aliis capitulis generalibus dictae Congregationis successive celebrandis illi solummodo possint et debeant in suis officiis respective confirmari, qui novennium continuum in praefatis officiis maioribus non compleverint; ita tamen ut, si ad complementum novennii huiusmodi nondum pervenerint, etiamsi eis modicum temporis spatium, etiam aliquot mensium, deficeret, possint nihilominus in capi-

1 Male edit. Main. legit *ita ut*, et deinde iterum legit *ut* (n. r.).

tulo generali confirmari ad aliud triennium in officio assistentis, illudque durante triennio huiusmodi exercere etiam pro eo tempore quod ultra praefatum novennium excurrat. Alii vero duo assistentes, qui tempore celebrationis capituli generalis novennium in assistentis vel alio seu aliis maiorum officiorum praefatorum complevisse reperientur, in eiusmodi assistentis munere nequeant confirmari, sed ab omni officio et dignitate per triennium vacare debeant, sicut supra expressum est; remanente tamen semper eis libero aditu ad generalatum iuxta ea quae superius ordinavimus.

Haec omnia
servari mandat.

§ 6. Postremo omnia et singula praemissa ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, sub privationis vocis activae et passivae, ac perpetuae inhabilitatis ad obtinenda officia dictae Congregationis, necnon excommunicationis latae sententiae poenis per contravenientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, inviolabiliter et inconcusse observari mandamus et praecipimus.

Clausulae

§ 7. Decernentes easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quicumque in praemissis seu eorum aliquo interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, conditionis et dignitatis, aut alias speciali et individua mentione digni existant, illis non consenserint, aut ad ea citati, vocati et auditi, seu causae, propter quas praesentes emanarunt, adductae, verificatee et iustificatee non fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis iusta, legitima et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis lationis, nullo inquam tempore de sub-

reptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus aliove quolibet quantumvis magno et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sique et non aliter in praemissis omnibus et singulis censi, atque ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quoslibet, quavis auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 8. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus opus sit, nostra et cancellariae apostolicae regula de non tollendo iure quaesito, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Congregationis, provinciarum et collegii praedictorum; aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et foris, ac cum quibusvis etiam de

rogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium praemissorum concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis, servatis, insertis et specificatis respective habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum specialiter et expresse ac plenissime et amplissime derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
credi mandat.

§ 9. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum et gentium tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris die xviii aprilis MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 18 aprilis 1662, pontif. anno VIII.

CCCXC.

Extensio statuti Gregorii XV, ut canonicatus et praebendae poenitentiarum ecclesiarum metropolitanarum et cathedralium, in Hispaniarum regnis consistentium, eidem Sedi Apostolicae (non tamen ratione obitus apud eandem) reservati, praevio concursu conferri debeant, ad ecclesias cathedrales et metropolitanas principatus Cataloniae, etc.¹

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Pro commissà nobis divinitus omnium ecclesiarum sollicitudine in id peculiari studio incumbimus ut ipsarum ecclesiarum praesertim cathedralium et metropolitanarum beneficia, quibus fori poenitentiarum cura annexa est, personis dignis et idoneis conferantur, quae in illis sibi gravissimum munus ad animarum salutem fructuose valeant adimplere.

§ 1. Nomine siquidem carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici nobis nuper expositum fuit quod aliàs felicitis recordationis Gregorius Papa XV, praedecessor noster, ad ipsius Philippi regis instantiam, per quasdam suas sub plumbo anno Incarnationis Dominicae MDCXXII², idibus novembris, expeditas litteras statuit et ordinavit ut ex tunc perpetuis futuris temporibus omnes et singuli canonicatus et praebendae poenitentiarum quorumcumque metropolitanarum et cathedralium ecclesiarum in regnis Hispaniarum tunc et pro tempore existentium, tam eatenus instituti, quam deinceps quaecumque pro decretorum Concilii Tridentini complemento instituendi, quotiescumque illos, quibus-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Male edit. Main. legit 1662 (R. T.).

Expositio.

Supplicatio

vis¹ modis, ex quorumcumque etiam ipsius Gregorii praedecessoris aut Romani Pontificis pro tempore existentis seu quorumvis cardinalium etiam tunc viventium familiarium, continuorum commensalium, seu Romanae curiae officialium, aut aliàs quomodolibet reservationem inducentibus personis, etiam per cessum, etiam permutationis causà in manibus eorum Ordinariorum, vel decessum (non tamen in curia aut apud Sedem Apostolicam), seu quamvis aliam dimissionem vel amissionem aut privationem, extra tamen eandem curiam, seu religionis ingressum, aut matrimonii contractum eos tunc et pro² tempore obtinentium, seu ius in illis vel ad illos habentium, aut aliàs quibusvis modis (non tamen per obitum apud Sedem praefatam), ac etiam in aliquibus ex mensibus, in quibus beneficiorum ecclesiasticorum dispositio ipsi Gregorio praedecessori et Sedi praedictae, etiam per constitutiones apostolicas, seu cancellariae apostolicae regulas, erat et pro tempore foret reservata, vel etiam ordinariis collationibus³ per easdem constitutiones seu regulas vel litteras alternatarum aut alia privilegia et indulta concessa eatenus et in posterum concedenda, simul vel successive vacare contingeret, etiamsi aliqui eorumdem canonicatum et praebendarum poenitentiarum actu tunc, ut praefertur, uti⁴ aliàs quibusvis modis et ex quorumcumque personis (non tamen per obitum, ut praefertur, apud dictam Sedem) vacarent, et ex eo quod canonicatus et praebendas poenitentia-

¹ Male edit. Main. legit quibus suis pro quibusvis (R. T.).

² Edit. Main. habet quo (R. T.).

³ Forsan legendum collatoribus pro collationibus (R. T.).

⁴ Forsan vel pro uti legendum (R. T.).

rios huiusmodi obtinentes, seu in illis vel ad illos ius habentes, ipsius Gregorii praedecessoris et quorumcumque Romanorum Pontificum eius praedecessorum seu successorum aut S. R. E. cardinalium etiam viventium et in dicta curia praesentium familiares, continui commensales, seu dictae Sedis notarii, subdiaconi, acolythi, cappellani, litterarum apostolicarum abbreviatores, scriptores, cubicularii, scutiferi, proventuum et iurium camerae apostolicae debitorum collectores et subcollectores, seu quicumque alii curiae et Sedis praedictarum officiales, etiam sub diversis constitutionibus recolendae memoriae Pauli Papae II, etiam praedecessoris nostri, suorum et pro tempore existentium Romanorum Pontificum familiarium continuorum commensalium declaratoriis comprehensi, praesentes et futuri, quocumque nomine nuncupati, seu ex quavis alià causà dispositioni apostolicae specialiter vel aliàs generaliter reservati, aut ex generali reservatione apostolica affecti seu ad Sedem eandem devoluti existent, per Ordinarios locorum et capitula dictarum ecclesiarum tantum praevio concursu per edictorum affixionem sub certis modo et formà tunc expressis conferri deberent², cum diversis conditionibus et aliàs prout in praefatis dicti Gregorii praedecessoris litteris uberius dicitur contineri.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, canonicatu et praebendà poenitentiarum ecclesiae Barchinonensis per obitum quondam Petri Ioannis Archer, qui illos, dum viveret, obtinebat, nuper vacantibus, super eorumdem canonicatus et praebendae pro-

¹ Heic deest verbum fuerint (R. T.).

² Male edit. Main. legit deberet (R. T.).

³ Potius lege poenitentiarum (R. T.).

Gregorius XV
recolendum

visione, necnon affixione edictorum pro concursu desuper instituendo, controversiae inter venerabilem fratrem episcopum Barchinonensem, ac dilectos filios capitulum et canonicos eiusdem ecclesiae Barchinonensis fuerint exortae, et ad illos dilectus filius Iosephus Gallart, unus ex oppositoribus, electus fuerit, quia vero praetensum fuit in antecedenti dictorum canonicatus et praebendae vacatione, in qua dictus Petrus Ioannes defunctus de illis provisus fuit, memoratum statutum dicti Gregorii praedecessoris ecclesiasticos principatus Cataloniae minime comprehendere; dictus Philippus Rex statutum huiusmodi, excepta tamen dicta ultima vacatione in qua ius quaesitum parti conservandum est, ad ecclesias dicti principatus a nobis, quatenus opus sit, extendi plurimum desideret:

§ 3. Nos igitur, Philippi regis votis hac in re favorabiliter, quantum cum Domino possumus, annuere cupientes, necnon praedictarum Gregorii praedecessoris litterarum tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto habentes, supplicationibus eiusdem Philippi regis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praenarratum statutum et ordinationem memorati Gregorii praedecessoris, emanatasque desuper eius litteras praedictas, ac omnia et singula in eis contenta, ad quascumque cathedrales et metropolitanas ecclesias in dicto principatu Cataloniae nunc et pro tempore existentes, ita ut et nunc perpetuis futuris temporibus omnes et singuli canonicatus et praebendae poenitentiarum earundem ecclesiarum, tam hucusque instituti, quam deinceps quaecumque

pro supradicti Concilii Tridentini decretorum adimpleto instituendi, quotiescumque illos sicuti in praedictis Gregorii praedecessoris litteris expressum est vacare contigerit, praevio concursu per Ordinarios locorum et capitula dictarum ecclesiarum tantum per edictorum affixionem, et alias eisdem modo et forma qui in dictis Gregorii praedecessoris litteris praescribuntur, habendo conferri debeant; et si canonicatus et praebenda poenitentiarum huiusmodi in mense apostolico vacaverint, aut alias, ratione personae vel loci, generaliter vel specialiter reservati seu affecti fuerint, ad illos pro tempore assumpti vel electi, intra sex menses a die eorum electionis per Ordinarios et capitula huiusmodi faciendae, litteras apostolicas desuper expedire, ac iura camerae apostolicae et aliis propterea debita solvere teneantur, ac servatis in aliis omnibus et per omnia dispositione et ordinationibus earundem Gregorii praedecessoris litterarum, sine praeiudicio tamen iuris alteri hactenus quaesiti, auctoritate apostolica, tenore praesentium, quatenus opus sit, extendimus et ampliamus, dictasque ecclesias principatus Cataloniae in futurum gratis per praedictas Gregorii praedecessoris litteras ecclesiis regnorum Hispaniarum concessis frui et gaudere debere decernimus et declaramus.

§ 4. Decernentes pariter easdem praesentes litteras, etiam ex eo quod causae, propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tamquam a Sede praefata delegatis, vel alias quomodolibet examinatae, iustificatae purificatae et approbatae, ipsique Ordinarii et alii inferiores collatores necnon quicumque interesse habentes ad id legitime vocati non fuerint, nec praemissis con-

senserint, sed etiam enormis et enormissimae laesionis, vel alio quocumque praetextu, aut ex quavis alia causa, quantumvis legitima, urgenti et iuridica, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus eas quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari nullatenus posse, neque sub quibusvis similium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus a nobis et quibuscumque aliis Romanis Pontificibus successoribus nostris et dicta Sede, etiam motu proprio et ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, pro tempore emanatis comprehendere, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub data posteriori per capitulum ecclesiarum huiusmodi pro tempore eligenda concessas, validasque et efficaces fore et esse, vimque et robur validi inter Sedem ex una et capitulum praedictum ex altera partibus rite et recte initi, stipulati, ac etiam utrinque iurati contractus habere et perpetuo obtinere, ac suos plenarios et integros effectus sortiri, et ab omnibus inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate,

scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra et cancellariae apostolicae regula de iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon ecclesiarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIX maii, MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 19 maii 1662, pontif. anno VIII.

CCCXCI.

Super concordiam solutionis pensionis reservatae a sanctae memoriae Gregorio XIII super fructibus abbatiae fontis Avellanae de anno MDLXXVIII ad favorem collegii Neophylorum faciendae a collegio Germanico tantum in scutis mille et quatuorcentum de iuliis decem pro scuto in futurum.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad apostolicae dignitatis fastigium, meritis licet imparibus, divina dispositione evecti, illa, quae inter personas ecclesiasticas, pacis et concordiae studio ac ad componendas exortas inter collegia pro catholicae fidei conserva-

1 Collegium Germanicum pro scholaribus nationis germanicae instituit Iulius III Const. XXI, tom. VI, pag. 459, et quasi destitutum restituit Gregorius XIII, Constitut. XXI, Postquam Deo, tom. VIII, pagina 52, cui redditus assignavit, ibid. § 3.

Derogatio
contrariorum.

Exordium.

Gregorii XV
decretum confirmat.

Decretum irritum.

1 Potius lege ex nunc (n. T.).

tione et propagatione pie salubriterque instituta controversias, provido prudentique conventa et decreta noscuntur esse consilio; ut firmis subsistant et exactius servantur, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis praesidio constabilimus.

Motiva.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii rector collegii Germanici et Hungarici, ac deputati seu ministri collegii Neophytorum de Urbe, quod, cum inter eadem collegia super annua pensione mille scutorum auri (quam dudum felicis recordationis Gregorius Papa XIII, praedecessor noster, dicto collegio Neophytorum super fructibus, redditibus et proventibus monasterii abbatae nuncupati S. Cruis de Avellana in Statu Urbinatensi memorato collegio Germanico et Hungarico per ipsum Gregorium praedecessorem uniti, adnexi et incorporati in perpetuum reservavit, constituit et assignavit) lis seu controversia penderet,

Pontifex commisit controversiam protectoribus collegii.

§ 2. Venerabiles fratres nostri Franciscus Portuensis Barberinus et Iulius Sabinensis episcopi Sachettus, necnon dilectus filius noster Benedictus tituli S. Honuphrii presbyter, S. R. E. cardinales, Odescalchus nuncupatus, dictorum collegiorum apud nos et Sedem Apostolicam protectores et iudices respective, quibus controversiam huiusmodi sine strepitu et figura iudicii amabiliter terminandam commiseramus, ad sedandas lites, pro bono pacis, ac per viam transactionis et concordiae, unanimiter censuerunt valorem scuti auri in dies augescentem esse reducendum et taxandum ad rationem iuliorum quatuordecim, adeo ut in posterum perpetuis futuris temporibus collegium Germanicum teneatur solvere tantummodo annua scuta mille et quadringenta monetae romanae iuliorum decem pro

quolibet scuto, sed; quoad terminos eatenus decursos et maturatos, deberet solvere, ut antea, ad rationem iuliorum quindecim pro quolibet scuto; insuper mandarunt ut idem collegium Germanicum pro una vice tantum solveret Neophytis scuta quadringenta monetae, hoc addito, ut, quatenus ipsum collegium Germanicum in futurum sit morosum per sex menses in solutione aliquid semestris maturati, cadat a commodo huius decreti et concordiae; et alias, prout in eorundem cardinalium decreto desuper edito continetur.

§ 3. In cuius decreti executionem subinde praedictorum collegiorum nomine celebratum fuit publicum transactionis et concordiae huiusmodi instrumentum, tenoris qui sequitur, videlicet:

Instrumentum transactionis.

« In nomine Domini amen: Praesenti publico instrumento cunctis evidenter pateat et sit notum, quod anno a nativitate Domini nostri Iesu Christi MDCLXII, indictione xv, die vero viii maii, pontificatus autem sanctissimi in Christo patris et domini nostri D. Alexandri divinae providentiae Papae VII, anno eius octavo, in mei Simii curiae eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis vicarii et domini Vincentii Octaviani magistrorum viarum et neophytorum Urbis collegii notariorum in solidum rogatorum et infrascriptorum testium praesentia praesentes et personiter constituti admodum reverendus pater Ioannes Hieronymus Galenus procurator specialiter constitutus ab admodum reverendo patre Aloysio Spinula rectore venerabilis collegii Germanici et Hungarici de Urbe ad infrascripta peragendum ex instrumento in actis mei Simii sub hodierna die recepto, ad quod, etc., necnon illustrissimus et reverendissimus dominus Franciscus Maria Antaldus dicti venerabilis

collegii Neophytorum vicesgerens, qui promisit ratificari facere omnia et singula in praesenti instrumento contenta a dominis deputatis seu ministris dicti venerabilis collegii infra octo dies et instrumentum ratificationis tradere ad effectum in praesenti instrumento inserendi, habentes certam notitiam decreti facti sub die XXI aprilis MDCLXII ab eminentissimis dominis cardinalibus Barberino, Sacchetto et Odescalcho specialiter per sanctissimum dominum nostrum deputatis super controversia pendente inter eadem collegia ratione solutionis pensionis annuae scutorum mille auri in auro, olim a felicis recordationis Gregorio XIII reservatae Neophytis super fructibus abbatae Avellanae unitae dicto collegio Germanico, prout habetur in memoriali et rescripto Suae Sanctitatis eidem eminentissimis et reverendissimis dominis cardinalibus directo, tenoris sequentis, videlicet:

Gregorius XIII decretum.

Memoriale porrectum per parte collegii Germanici S. D. N., ut causam committat cardinalibus utriusque collegii protectoribus.

§ 4. « Beatissimo Padre, in conformita degli ordini dati da Vostra Santità al padre rettore del collegio Germanico, riverentemente l'espone come il detto collegio, fondato dalla santa memoria di Gregorio XIII per mantenimento della Fede nei regni della Germania, ebbe per sua principale fondazione l'abbazia di Santa Croce dell'Avellana nello Stato d'Urbino, quale stimò di rendita di scudi sei mila d'oro in oro, riservando mille scudi d'oro in perpetuo per il collegio de' Greci, e mille altri scudi per il collegio de' Neofiti, e due mila all'abate della Rovere in sua vita, che furono trasferiti a diversi, e fece questo riparto acciò, terminando la pensione temporanea del detto abate della Rovere, ne restassero quattro mila al collegio Germanico; sono calati talmente li frutti dell'abbazia, che oggidi rende pochissimo, ed è cresciuto il

valore dell'oro il terzo di più, in maniera tale che il povero collegio Germanico non solo non gode parte della sua congrua porzione assegnata, ma per pagare le sopradette pensioni in pochi anni è stato necessitato a prender a censo più di scudi diciotto mila de' quali ne paga l'interesse; onde il collegio, non potendo nemmeno mantenere la metà degli alunni che dovrebbe conforme all'intenzione del fondatore, con tanto danno della fede cattolica, è sforzato a ricorrere ai piedi di Vostra Santità, acciò rimetta questa causa alli signori cardinali Barberino, come protettore del collegio Greco e Germanico, ed al cardinale Odescalco, come protettore de' Neofiti, ed al cardinale Sacchetti come giudice ed esecutore della Bolla di detta unione, acciò, conoscendo la verità del fatto, facciano restituire da' pensionari al collegio Germanico il soprapiù de' frutti, e poi o si assegni al collegio Germanico la sua congrua, conforme all'intenzione del fondatore, o vero si riparta l'abbazia che è divisa in tre corpi, dandone ad ognuno la sua parte conveniente, ovvero si diminuiscano le pensioni a proporzione della rendita, o si pigliano quegli espedienti che meglio giudicheranno, acciò il collegio Germanico non vada, totalmente in rovina, ed intanto, che non sia molestato per il termine corrente, perchè senza pigliare di nuovo a censo, non vi è forma di pagare; che il tutto, ecc.

Alla Santità di nostro signore, per il collegio Germanico.

Alli signori cardinali Barberino, Sacchetti ed Odescalchi, che vogliano terminare questa differenza per accordo, senza strepito, o figura di giudizio »;

Dictum quidem decretum partes ipsae habentes prae manibus, originale scilicet mihi Simio, copiam vero illius col-

lationatam dicto domino Octaviano tradiderunt inserendam huic instrumento pariter tenoris sequentis, videlicet:

§ 5. « Die XXI aprilis MDCCLXII, in congregatione habitâ ab eminentissimis et reverendissimis dominis cardinalibus Barberino, Sacchetto et Odescalco deputatis per rescriptum sanctissimi domini nostri super controversiâ pendente inter collegium Germanicum et collegium Neophytorum ratione solutionis annuae pensionis scutorum mille auri in auro olim a felicis recordationis Gregorio XIII reservatae Neophytis super fructibus abbatiæ Avellanae unitae collegio Germanico, iidem eminentissimi ac reverendissimi patres, ad sedandas lites, pro bono pacis, ac per viam transactionis et concordiae, unanimiter censuerunt valorem scuti auri in dies augescentem reducendum et taxandum ad rationem iuliorum quatuordecim, adeo ut ab hac die impostorum perpetuis futuris temporibus collegium Germanicum teneatur solvere tantummodo annua scuta mille et quadringenta monetæ romanæ iuliorum decem pro quolibet scuto; sed, quoad terminos hæctenus decursos et maturatos usque ad hanc diem, debeat¹ solvere, ut antea, ad rationem iuliorum quindecim pro quolibet scuto; insuper mandarunt, ut idem collegium Germanicum pro unâ vice tantum solvat Neophytis scuta quadringenta monetæ; hoc addito ut, quatenus ipsum collegium Germanicum in futurum sit morosum per sex menses in solutione alicuius semestris maturati, cadat a commodo huius decreti et concordiae. Et iuxta hæc mandarunt confici publicum instrumentum, et supplicari Sanctissimo pro confirmatione, cum impositio-

¹ Male edit. Main. legit *debebat* pro *debeat* (R. T.).

ne perpetui silentii, ac avocatione et extinctione litis.

F. cardinalis BARBERINUS, I. cardinalis SACCHETTUS, B. cardinalis ODESCALCUS, etc., sponte, etc., omni, etc. »:

§ 6. Decretum ipsum unanimiter acceperunt et acceptant, illique acquieverunt et aquiescunt, mutuâque stipulatione nobis notariis, etc., etiam per viam transactionis et concordiae, ac aliâs omni, etc., medio iuramento, tactis, etc., promiserunt et promittunt illud in omnibus et per omnia observare; et pro illius ulteriori exequutione prædictus illustrissimus et reverendissimus dominus Franciscus Maria Antaldus, prædicti Neophytorum collegii vicesgerens, nunc in mei, etc., testiumque, etc., *in contanti* habuit et recepit scuta mille octingenta septuaginta tria, baioccos quinquaginta duo, monetæ, pro terminis pensionis decursis et decurrendis usque ad diem festivitatis sancti Ioannis Baptistæ mensis iunii proxime venturi, necnon alia scuta quadringenta monetæ pro unâ vice tantum pariter *in contanti*, a supradicto venerabili collegio Germanico et Ungarico per manus dicti reverendi patris Galeni, mediante ordine sacro Monte Pietatis directo, quem ordinem ad se traxit, etc., dimissâ tamen penes nos illius copiâ collationatâ ad effectum in præsentem instrumento inserendi, tenoris sequentis, videlicet:

§ 7. « Collegio Germanico ed Ungarico. Signori provisorii del sacro Monte della Pietà, li piacerà pagare al venerabile collegio de' Neofiti, e per esso all' illustrissimo e reverendissimo monsignor Francesco Maria Antaldi, vicesgerente del collegio di essi Neofiti, scudi due mila ducento settantatre, baiocchi cinquantadue, moneta, quali faccio pagare, cioè scudi mille ottocento

Decretum acceptatur, et reverendus pater dominus Antaldus collegii neophytorum vicesgerens recipit a patre procuratore collegii Germanici scuta mille octingenta septuaginta tria, baioccos quinquaginta duo pro pensionibus decursis et decurrendis.

Tenor dicti decreti.

settantatre, baiocchi cinquantadue, per resto e saldo intiero pagamento di tutte le paghe decorse e da decorrere a tutta la paga di S. Giovanni di giugnò prossimo avvenire 1662 della pensione di scudi mille, oro, riservata a suo favore sopra l'abbadia di Santa Croce dell'Avellana nello stato d'Urbino (compresovi anche scudi novantasei simili, pagati per le decime dovute dal detto collegio de' Neofiti alla reverenda camera apostolica) e scudi quattrocento per una volta tanto. Il tutto in conformità del decreto degli eminentissimi signori cardinali Barberino, Sacchetti e Odescalchi, deputati dalla Santità di Nostro Signore, e instrumento di concordia oggi rogato per l'atto del Simio, notaro dell' eminentissimo vicario, *in solidum* con l'Ottaviani, notaro de' signori maestri di strada e collegio de' Neofiti, alli quali, ecc. in tutto e per tutto si abbia relazione, ecc., con ricevuta saranno ben pagati dal collegio Germanico ed Ungarico li 8 maggio 1662, per scudi duemila duecento settantatre e baiocchi cinquantadue moneta.

GIOVANNI GIROLAMO GALENO,
procuratore del detto collegio.

Et de pecuniis in eo contentis nunc, pro quando illas recipiet, se bene contentum et satisfactum vocavit, etc., et nihilominus exceptioni, speique, etc., ad cautelam renunciavit, et generaliter prædictum reverendum patrem Galenum præsentem, etc., et eius collegium, nobis notariis, etc., quo supra nomine, quietavit ac penitus absolvit, etc., etiam per pactum, etc., et per Aquilianam stipulationem, etc.

Partes contenti supplicari Sanctissimo pro confirmatione concordiae.

§ 8. Præterea partes ipsæ pro maiori firmitate præsentis instrumenti concorditer convenerunt ut supplicetur Sanctissimo, qui dignetur benigne illud confirmare, cum suppletionem quo-

rumcumque defectuum, tam personarum quam realium, ac tam substantialium quam formalium, et aliorum quorumcumque, et cum extinctione litis et impositione perpetui silentii, aliisque clausulis opportunis, inserendis in Brevi desuper expediendo sumptibus communibus. Quam quidem concordiam et transactionem, omniaque et singula in præsentem instrumento contenta, dictæ partes, quibus supra nominibus, respectively promiserunt habere rata, grata, valida atque firma, et inviolabiliter adimplere, ac tamquam rem iudicatam observare, contraque non facere, dicere, excipere, opponere, seu venire, aut aliquam exceptionem iuris et facti allegare, vel contra præmissa agere seu experiri, etiam prætextu quorumcumque iurium de novo repertorum, seu forsitan quocumque reperendorum, et alio quovis prætextu, ingenio, causâ vel quaesito colore, etiam ex incognitis et inexcogitatis et hic non expressis et in corpore iuris clausis, ac necessario exprimentis, quæ omnia pro expressis et specificatis haberi voluerunt, etc., renunciantes, etc., hinc inde medio iuramento, tactis pectoribus, more, etc. (l. *De alimentis* et l. *Sub prætextu*, in secunda parte, c. *De transactione* atque, l. *De his*, et l. *Cum ii*, ac l. *Qui cum tutoribus* ff. eodem, et l. sine c. *De revocatione donationis beneficiorum et privilegiorum*), absolutio-nis a iuramento, restitutionis in integrum, tam principaliter quam incidenter, enormis et enormissimæ læsionis, ceterisque legibus, statutis et privilegiis in favorem ipsarum partium quomodolibet faciendis; quia sic, etc., aliâs ultra præcisam, etc., teneri voluerunt ad omnia damna, etc.; de quibus, etc., pro quibus, etc., dictus reverendus pater Galenus dictum venerabile col-

legium, eiusque bona, etc., iura, etc., dictus vero illustrissimus dominus Antaldus pariter dictum collegium Neophytorum, eiusque bona, etc., iura, etc., in ampliori forma reverendissimae camerae apostolicae cum clausulis, etc., obligarunt, etc., citra, etc., appellationi, etc., renunciarunt, etc., et consenserunt, etc., unica, etc., et sic tactis pectoribus, more, etc., iurarunt, etc., super quibus, etc.

Actum Romae, domi solitae habitationis praefati illustrissimi domini Antaldi positae in regione Campitelli, praesentibus dominis Ioanne Baptista Signio quondam Ioannis Thomae Ianuensis, et domino Nicolao Antonio de Ascaniis filio quondam Leonardi Baresis, testibus, etc.

Ego Antonius Franciscus Maria Simius, curiae causarum eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis vicarii notarius, de praemissis rogatus praesens instrumentum subscripsi et publicavi, meoque solito signo signavi requisitus.

§ 9. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, firmiora et stabiliora sint illa, quae apostolicae confirmationis robore communiuntur: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur.

§ 10. Nos igitur, dictos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, necnon litterarum memorati

Gregorii praedecessoris super reservatione, constitutione et assignatione pensionis, ac unione, annexione et incorporatione monasterii huiusmodi respective emanatarum tenores et datas, aliaque etiam speciali et individua mentione et expressione digna, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supradictum memoratorum Francisci ac Iulii et Benedicti cardinalium decretum, confectumque in illius executionem instrumentum praesertim, cum omnibus et singulis in illis respective contentis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti, necnon solemnitatum quarumcumque in similibus etiam de necessitate observandarum, aliosve quoslibet etiam formales et substantiales ac undecumque resultantes defectus, si qui in praemissis vel eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, censi vel praetendi possent, supplemus et sanamus, ac penitus et omnino tollimus et abolemus.

§ 11. Praeterea lites et controversias quascumque super praemissis interpretatae collegia Germanicum et Hungaricum ac Neophytorum, quovis modo exortas, illarum statum et merita, nominaque et cognomina ac qualitates iudicum et collitigantium, et alia etiam specificam et individua mentionem et expressionem requirentia, praesentibus itidem pro plene et sufficienter expressis habentes, a quibusvis iudicibus et tribunalibus ad nos harum serie avocamus, illasque etiam perpetuo supprimimus et extinguimus, ac perpetuum desuper utrique parti silentium imponimus.

Lites et controversias suppressimus et partibus perpetuum silentium imponimus.

Decretum irritans.

§ 12. Decernentes easdem praesentes ac praesertim litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quomodocumque spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrarium.

§ 13. Non obstantibus quacumque lites pendentia, aliisque praemissis, ac, quatenus opus sit, recolendae memoriae Pauli II et aliorum Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae non alienandis, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictorum collegiorum et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem collegiis, eorumque rectoribus et ministris, ac personis quibuslibet, sub quibusvis verborum tenoribus et formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliâ in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia

expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis et formâ in illis tradita observata, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiii maii MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 23 maii 1662, pontif. anno VIII.

CCCXCII.

Confirmat decretum sacrae congregationis episcoporum et visitationis apostolicae pro dotandis octo puellis de parochiâ S. Andreae de Fractis.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium et dilectorum filiorum Romanae curiae praelatorum, super negotiis visitationis apostolicae ecclesiarum et locorum piorum almae Urbis nostrae a nobis institutae deputatorum, decretum tenoris qui sequitur, videlicet: « Praevia commissione Sanctissimi aliâ emanavit a sacra congregatione visitationis apostolicae decretum infra scripti tenoris, videlicet:

§ 1. Cum in causâ romanâ electionis octo puellarum pauperum inter Marchionem Paulum, nepotem et haeredem marchionis Octavii de Bubalis, et custodes societatis SS. Sacramentii in ecclesiâ S. Andreae de Fractis, reve-

rendus pater dominus Pinellus iudex delegatus a bonae memoriae cardinali Montalto ipsius societatis protectore anno MDCXX definitive sententiaverit dicto marchioni Paulo licuisse ac licere dictas octo puellas ad subsidium dotale a dicto marchione Octavio in suo testamento relictum eligere ac nominare ex iis quae sibi videbuntur et ex quibusvis Urbis regionibus fuerint indistincte, et nulla habitâ ratione loci et parochiae ubi dictae puellae degant et habitent; cumque sententia huiusmodi lata fuerit inauditâ et indefensis puellis parochiae praedictae ecclesiae S. Andreae ac regionis Columnae, quae praetendunt has octo puellas vigore memorati testamenti primo eligi debere ex illis quae pro tempore erunt sub dictâ parochiâ, et, si in eâ non sint in numero sufficienti, eligi debere ex puellis regionis Columnae: sacra congregatio visitationis apostolicae, ne iura pauperum puellarum depereant ex carentiâ legitimi defensoris, censuit dandum esse ex officio curatorem praedictis puellis parochiae S. Andreae et regionis Columnae, prout dari mandavit, ad hoc ut, ipso curatore illarum defensionem subeunte, huiusmodi causa cognosci et pro iustitiâ terminari possit. Datum die XII Ianuarii MDCLXII.

§ 2. Quam congregationis sententiam die XVIII eiusdem sanctissimus dominus noster ad se relata approbavit, iussitque praedictam causam simpliciter et de plano ac sine strepitu et figurâ iudicii tam in petitorio quam in possessorio ex integro cognosci ac sine debito terminari in eadem congregatione visitationis apostolicae, cui ad effectum praemissum Sanctitas Sua tribuit facultates omnes necessarias et opportunas, et, quatenus opus sit, supradictas puellas adversus quaecumque praeiudicia restituit.

§ 3. Subinde in executionem praesertiti decreti curatore puellis deputato, et servatis aliâs servandis, eadem sacra congregatio eminentissimorum ac reverendissimorum S. R. E. cardinalium dominorum praelatorum visitationis ac apostolicae, partium procuratoribus et advocatis saepius auditis, scripturisque ac iuribus utrinque exhibitis mature perpensis, causâque accurate discussâ, proponente eminentissimo et reverendissimo domino cardinali Imperiali ex unanimi patrum sententiâ censuit, tam octo pauperes puellas a praenominato marchione Paulo eligendas, quam alias eligendas a praedictis custodibus et parochio dictae ecclesiae S. Andreae, primum eligi debere ex illis quae pro tempore erunt sub dictâ parochiâ sancti Andreae, et quae in eâ continue habitaverint saltem spatio duorum annorum, et, si non sint in dictâ parochiâ in numero sufficienti, eligi debere ex puellis regionis Columnae, quod si nec sint in dictâ regione, tunc demum eligi posse ac debere ex aliis regionibus, prout videbitur praedicto marchioni Paulo et omnibus successoribus in haereditate marchionis Octavii testatoris et respective custodibus et parochio supradictis, sententiamque desuper latam et assertâ¹ renunciationem litis et rem iudicatam minime efficere memoratas puellas parochiae S. Andreae ac regionis Columnae, nec eis aliquo modo officere. Et ita sacra congregatio declaravit et pronunciavit, non tantum praedicto, sed et omni alio meliori modo, sicque ab eminentissimo et reverendissimo domino cardinali pro tempore protectore societatis praedictae eiusque iudice deputato, atque ab omnibus, ad quos pertinet et in posterum pertinebit, omnino servari praecipit; in contra-

¹ Ni maveris legere *assertam* (R. T.).

rium deductis et allegatis nequaquam refragantibus.

Datum die XX aprilis MDCLXII.

P. FAGNANUS, secretarius.

Confirmat prout in rubrica.

§ 4. Cum autem firmiora et stabiliora sint illa, quae apostolici muniminis fulciuntur praesidio: idecirco nos, firmiori dicti decreti robori, efficaciae et observationi consulere cupientes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, decretum praesertitum, ad omnia et singula in eo contenta, tenore praesentium confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

§ 5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, nec de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel interesse habentium consensus aliove quolibet defectu notari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas a perditionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare nullatenus unquam posse, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac praedictae societatis protectorem, et alios S. R. E. cardinales, ceterosque

quoslibet quacumque auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus omnibus et singulis praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III Iunii MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 3 Iunii 1662, pontif. an. VIII.

CCCXCIII.

Confirmatio decretorum a generali Ordinis Eremitarum sancti Augustini pro felici regimine conventus et collegii maioris nuncupati civitatis Parisiensis dicti Ordinis in visitatione editorum, et a capitulo generali approbatorum, cum illorum insertione.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii, quo, divinâ dispositione, Ecclesiae catholicae regimini praesidemus, sollicitudo nos admonet, ut, paternam christifidelium, qui e fluctibus seculi in religiosae vitae portum confugerunt, curam gerentes, illa, quae pro felici eorum regimine et directione provide prudenterque constituta esse noseuntur, quo firmiter subsistant et serventur exactius, apostolici muniminis praesidio robaremus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Lamfranco-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Procedunt.

Expositio.

nus, prior generalis Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod eius in generalatu dicti Ordinis praedecessor in visitatione conventus maioris nuncupati civitatis Parisiensis eiusdem Ordinis diversa decreta pro bono conventus huiusmodi gubernio regularisque observantiae conservatione edidit, quae subinde a novissimo praefati Ordinis capitulo generali approbata fuerunt sub infrascripto tenore, videlicet:

« Magister frater Paulus Lucbinus Pisauensis, totius Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini prior generalis et commissarius apostolicus.

Ea est humanarum rerum conditio, ut, quanto sibi nobiliorem locum et nomen vindicant, tanto pluribus subiacent fortunae casibus, quibus sublimis eorum situs undique exagitetur, et si fieri potest maximis dehonestetur maculis. Quod cum neminem per singula discurrerentem latere queat, tutius erit erumpentes silentio coercere voces, quam ex iis humanis eloquiis depromere fraudi materiam. Verum, nobis tacentibus, per se ipsum eloquetur hic conventus et generale nostrum collegium, cuius antiqua praeeminentia crebris dissidiis, non uno sed diverso modo ac tempore, non sine maximi animi nostri dolore, iam fere labefactata cernitur. Plurimum sane ad illius decus et nominis gloriam confert quod in amplissimâ opulentissimâque totius regni christianissimi civitate, veluti in tutissimâ ac munitissimâ arce, collocetur, ut ex illâ, doctrinâ sanâ et mansuetudine sapientiae, tenebras ignorantiae penitus dissipare, et adversus pestilentissima vitiorum omnium monstra totis viribus praevalere conetur; quod tot christianissimorum regnorum, serenis-

simorumque principum, nobilissimorum procerum, atque illustrium virorum protectione ac munificentia nobilitetur; et quod denique inter praecipua et nobiliora facultatis theologiae Parisiensis membra adscribatur, quae, cum sit florentissimi Galliarum regni gloria, et tam cultorum suorum, quam exterorum, ex omnibus totius orbis partibus in eam confluentium, multitudine, pietate, doctrinâ atque fide orthodoxâ insignis, litteratorum omnium ad se allicit convertitque animos. Sed, proh dolor! unde eadem gloriae, honoris, atque praeeminentiae monumenta, inde dissidiorum ac litium semina enasci ut plurimum dignoscuntur. Hinc enim desiderium impatiens ad illud convolandi hos sollicitat; istinc gloria insigniri laureâ doctorali in hac almâ facultate corda aliorum accendit; illinc denique ibidem remanendi diutius quam par est, in aliorum et conventus praeeudicium, corda quorundam torquet; quae omnia, uhi primum ad generalatus apicem nullis nostris suffragantibus meritis eVecti, cum mature perpensissemus, ad instar evangelici pastoris commissi gregis salutem tantum prospicientes, et nostram corporalem penitus despicientes, apostolicâ tum benedictione tum facultate obtentâ, non laboribus deteriti, non difficultatibus labefactati, non satanae adversarii colluctatione fracti, valde nimis asperum terrae marisque, fluctuosum, aerumnis ac periculis refertum iter suscipiendum bonum duximus, ut Parisiensem istum maiorem conventum et generale nostrum collegium, rege christianissimo annuente, personaliter specialiter lustraremus. Cuius aequitate, pietate ac potenti patrocinio erga nostram religionem protecti, ab instituti operis cursu per aliquot dies pro viribus nunquam de-

1 Legendum foret subiaceant (R. T.).

stitimus; sed ad moderandos mores, corrigendos excessus, componendas controversias, et ad ea, quae ad Dei cultum et disciplinam regularem, neque conservandam, sed et augendam spectant, toti fuimus; idque munere et gratiâ Christi. Quod, peractâ visitatione huius maioris conventus et collegii nostri Parisiensis, assequi faciliori viâ minime existimavimus, quam innovando, declarando, moderando et extendendo respective decreta praedecessorum nostrorum edita pro ipsiusmet conventus et collegii felici gubernio et monasticâ disciplinâ, et quaedam alia de novo addendo, non immerito censuimus, sicut de facto, auctoritate utriusque officii quo fungimur, ea respective nunc innovamus, declaramus, moderamus, limitamus, extendimus et addimus, nec non sic innovata, declarata, moderata, limitata, extensa et addita perpetuo inviolabiliter servari volumus. Et id quidem de consilio admodum reverendi patris magistri Thomae Eguichens, Galliarum apud nos assistentis et prioris huiusce conventus et collegii, atque auditis pluries verbo et scriptis in diversis congregationibus coram nobis super hac re hoc in monasterio habitis, et per nos ad id expresse convocatis, omnium provinciarum Galliae provincialibus cum ipsarum et conventuum generalium deputatis, nec non item omnibus huius familiae religiosi, non solum virtute scrutinii secreto peracti, sed etiam informationis extra iudicialiter acceptae, ac proinde plenum omnino istius conventus et collegii statum habentes. Quae quidem decreta nunc et futuris perpetuo temporibus ab omnibus fratribus² et fratribus, qui in hoc conventu et collegio

1 Potius lege *nedum* pro *neque* (R. T.).

2 Potius legendum *patribus* (R. T.).

de praesenti immorantur et in posterum de familia commorabuntur, eadem duplici auctoritate, ut praefertur, inviolabiliter servari volumus, mandamus atque praecipimus, sub poenis in ipsis contentis; reliquis omnibus decretis et definitionibus non apostolicis, quomodolibet aliunde emanatis et approbatis seu roboratis, hunc maiorem conventum et generale nostrum collegium modo peculiari contravenientibus¹, quae hic reticentur, prorsus abrogatis, cassatis et irritatis, ne ulla in posterum vel scrupuli, vel dubitationis, aut litigii occasio supersit. Decreta autem huiusmodi immediate apponuntur post tenorem Brevis apostolici a sanctissimo domino nostro Papa Alexandro VII, feliciter regnante, nobis specialiter elargito.

Tenor Brevis apostolici.

Foris: Dilecto filio Paulo Luchino Pisauensi, priori generali fratrum Eremitarum S. Augustini.

Intus: Alexander Papa VII, dilecte filii, salutem et apostolicam benedictionem.

Inter alias nostrae pastoralis sollicitudinis curas, quibus premimur, illae non postremo cordis loco insident, quibus de cunctorum religiosorum statu prospere dirigendo assidue cogitamus. Ad istum autem fratrum Eremitarum S. Augustini Ordinem, quem in visceribus gerimus charitatis nostrae, paternae considerationis intuitum dirigentes, illud praecipue in optatis habemus, ut per tuae circumspectionis ministerium illius personarum status salubriter ubique dirigatur, et ad debitae reformationis normam in spiritualibus et temporalibus reducatur; et, si quid ab eisdem personis contrarium Ordini et honestati praesumatur, ad omnipotentis Dei gloriam et animarum salutem

1 Forsan *concernentibus* (R. T.).

et religionis augmentum salubriter corrigatur. Ut igitur in¹ commissum tibi fratrum eremitarum generalatus officium ad omnipotentis Dei laudem et ipsius Ordinis propagationem et utilitatem valeas eo salubriter exercere, quo nostrae et apostolicae auctoritatis amplius suffultus fueris praesidio, nos, motu proprio, et ex certa scientia nostra, te, de eius integritate, doctrina, rectitudine, prudentia, dexteritate et experientia specialem in Domino fiduciam habemus, in toto Ordine praedicto, ac omnibus et singulis illius provinciis, ubi fratres dicti Ordinis sunt, tam citra quam ultra montes, et praecipue in infrascriptis provinciis et congregationibus Calceatorum ac Discalceatorum, nostrum et Apostolicae Sedis commissarium, cum plena, libera et omnimoda facultate et auctoritate commissarii apostolici in toto Ordine praedicto, apostolica auctoritate, tenore praesentium, constituimus, deputamus, ac tibi in virtute sanctae obedientiae praecipimus, committimus et mandamus, quatenus, si et postquam ad partes ultramontanas, et praesertim Franciae, Aragoniae, Cataloniae, Beticae, Castellae et Portugalliae te personaliter conferre contigerit, omnes et singulos ipsius Ordinis provincias et congregationes, tam Calceatorum quam Discalceatorum, et speciatim Franciae S. Guillelmi Tolosani, Aquitaniae, Provinciae et Narbonensis, Burgundiae et Coloniae provincias domosque et loca quaecumque, eorumque praesidentes, conventus et personas quascumque visitare procures. Nos enim tibi, durante tui generalatus officii tempore, tam officii generalis huiusmodi quam etiam² auctoritatibus, tam praedictarum provinciarum Calceato-

rum et Discalceatorum, quam etiam alia quaecumque Ordinis et congregationis praedictorum domos et loca, ubicumque tam citra quam ultra montes consistentia, eorumque personas, tam in capitibus quam in membris, ac etiam in spiritualibus et temporalibus, quoties expedire tibi videbitur et placuerit, visitandi, et super his quae inquirenda fuerint inquirendi, ac in iis quae reformatione noveris indigere, prout necessarium fuerit, iuxta canonicas sanctiones et regularia ipsius Ordinis instituta ac sacrosancti Concilii Tridentini decreta reformandi, corrigendi et emendandi, ad rectitudinisque tramitem reducendi, et ubique inter religiosos eiusdem Ordinis, ac quarumcumque illius provinciarum et congregationum, tam Calceatorum quam Discalceatorum, discordias, differentias ac lites quascumque decidendi ac terminandi, ac eosdem religiosos ad pacem et concordiam reducendi, ac personas dicti Ordinis, etiamsi praesidentes fuerint, si dissidiosae, scandalosae, aut alias criminosae existant, iuxta regularia ipsius Ordinis instituta et excessuum qualitatem puniendi, necnon discolos, in virtute sanctae obedientiae, sub censuris et poenis tuo arbitrio imponendis, ut a malis inceptis desistant et ad cor redeant monendi et requirendi, seu monei et requiri faciendi, et, si sprete monitionibus huiusmodi incorrigibiles fuerint, elapsis terminis per te vel subdelegatum tuum statutis, eosdem tamquam membra putrida ab eodem Ordine per te vel alium expellendi et abiiciendi, necnon, quae tu praemissis¹ decreveris, firmiter observari, ac omnia et singula alia, quae iuxta instituta et consuetudinem Ordinis huiusmodi ad omnipotentis Dei honorem, religionis

¹ Praepositio in redundat (R. T.).

² Deesse videtur commissarii apostolici (R. T.).

¹ Deesse videtur auctoritatibus (R. T.).

augmentum, animarum salutem et christifidelium bonorum¹ exemplum, et alias circa salubre regimen et felicem successum domorum, locorum, ac personarum eorundem necessaria noveris seu quomodolibet opportuna, faciendi, statuendi et exequendi, ordinandi et disponendi, necnon contradictores quoslibet et rebelles, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, praeeminentiae, nobilitatis, excellentiae vel conditionis fuerint, per excommunicationis, suspensionis et interdicti ac depositionis ab eorum officiis, aliasque formidabiliores, de quibus tibi videbitur expediens, sententias, censuras et poenas, sublato diffugii et appellationis obstaculo, etiam auctoritate apostolica compescendi, et, si opus fuerit, auxilium brachii secularis invocandi, plenam et liberam, auctoritate praedicta, facultatem concedimus praesentes. Et ut reformatio huiusmodi iuxta sincerum cordis nostri desiderium liberius subsequatur, omnes et singulos principes, proceres, barones et alios dominos temporales, ac quorumcumque parlamentorum consiliarios, necnon communitates et universitates in Domino requirimus et hortamur attente, venerabilibus autem fratribus archiepiscopis, episcopis et aliis locorum Ordinariis, praelatis ecclesiasticis, ac personis in dignitate ecclesiastica constitutis, nostrisque et Apostolicae Sedis nunciis districte mandamus, quatenus, divinae maiestatis intuitu, ac pro eorum in hanc sanctam Sedem reverentia ac devotione ac religionis zelo, te benigno desiderio et pro affectu sic sincere commendatum suscipiant, ac de tuto tibi accessu et libero reddito² provideant, et alias benevolis favoribus efficaciter assistant, ita quod praesentes debitum effectum

¹ Videtur legend. bonum pro bonorum (R. T.).

² Potius lege reddito (R. T.).

sortiantur, et Ordo ipse in statu prospero ac felici successu valeat tibi salubriter conservari. Praecipientes nihilominus in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis latae sententiae, ac suspensionis a divinis, necnon privationis omnium et singulorum privilegiorum et indulgentiarum tam in provinciis quam in congregationibus praedictis a Sede Apostolica concessorum et *maris magni* nuncupatorum, ac¹ absolutionis omnium officiorum, necnon inhabilitatis ad illa et alia in dicto Ordine obtinenda, sententiis, censuris et poenis per singulos non parentes incurrendis, omnibus et singulis dicti Ordinis professoribus, cuiuscumque gradus aut conditionis extiterint, tam coniunctim quam divisim, ut tibi, ultra obedientiam, quam tibi iure ipsius generalatus officii exhibere tenentur, etiam tamquam commissario nostro efficaciter pareant et obediunt, ac eisdem professoribus sub similibus censuris et poenis, ne adulare forum vel auxilium, per se vel alium, directe vel indirecte, mediate vel immediate, quovis praetextu seu quaesito colore, recursum habere, et huiusmodi commissionem nostram seu quaevis alia mandata et scripta apostolica in dicto Ordine impedire quoquo modo praesumant, inhibemus. Decernentes irritum et inane quidquid secus contigerit. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon privilegiis, indultis, libertatibus, exemptionibus et litteris apostolicis, eisdem congregationibus, etiam ex observantia, alias quomodolibet nuncupatis, domibus, locis et personis praedictis, in genere vel in specie, et favore regularis observantiae, etiam per quoscumque Romanos Pontifices praedeces-

¹ Male edit. Main. legit ab pro ac; et postea aptius lege ammissionis pro absolutionis (R. T.).

sores nostros, et forsam per nos et Sedem praedictam, aut illius legatos, sub quibuscumque tenoribus et formis, etiam per modum statuti perpetui, etiam motu et scientia similibus, etiam imperiali vel regis consideratione, et ex quibusvis causis etiam iteratis vicibus concessis, approbatis et innovatis, et forsam quod ipsae personae per alios quam eorum priores provinciales visitari et reformari non possint disponentibus; quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio facienda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, quoad praemissa specialiter et expresse derogamus, illaque adversus praesentes nullatenus suffragari eadem auctoritate decernimus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi iunii MDCLVII, Pontificatus nostri anno III.

G. GUALTERIUS.

A tergo autem: Dilecto filio Paulo Luchino Pisaurensi priori generali fratrum eremitarum S. Augustini.

Loco † sigilli.

§ 1. De cultu divino.

1. Officium divinum, tam diurnum quam nocturnum, horis a¹ temporibus

¹ Legendum ac pro a (R. T.).

statutis, summa cum veneratione, iuxta ritum S. R. E., constitutiones et caeremoniale Ordinis nostri, ab omnibus debite ac devote recitetur, quod ut sine errore aliquo persolvatur, quotidie in fine prandii lector mensae, audito surgendi signo, alta et intelligibili voce enunciabit, ac etiam singulis diebus sabbati, et in vigilia cuiuslibet festivitatis, tabulam officiorum¹ omnium per hebdomadam vel in solemnitatibus occurrentibus deputandorum servandam.

II. Matutinum, quod per totum anni circulum (excepto triduo ante Pascha), iuxta laudabilem consuetudinem huius conventus et collegii, dicetur media nocte, singulis diebus dominicis et festis primae et secundae classis integre decantetur; in reliquis autem diebus festivis, et in festis secundae classis non festivis, saltem laudes item decantentur; dum autem integre decantabitur matutinum, ad illud surgere teneantur omnes et singuli per nostras constitutiones non exempti, aut non legitime impediti; ceteris vero diebus, quibus non decantatur, media eorundem pars per alternas hebdomadas ad illud dicendum surgere teneatur.

III. Quod item, peracta oratione serotina, illico dicatur in choro ab omnibus et singulis, qui, vel ex privilegio, vel ex iusto impedimento, non teneantur ad illud surgere media nocte. Matutinum quoque de Beata², quando dicendum erit, in choro dicatur post orationem serotinam, cui intersint omnes et singuli etiam exempti, nemine prorsus excepto.

IV. Singulis diebus ab omnibus per mediam horam orationi mentali vacetur in choro, ab iis quidem, qui dixerunt

¹ Forsan legendum officiariorum pro officiorum (R. T.).

² Videtur deesse Virgine vel Maria (R. T.).

matutinum media nocte, statim eo persoluto; ab aliis vero omnibus, qui non media nocte interfuerunt matutinis, ab hora sexquinta matutina usque ad sextam. Exceptis tamen festis in quibus media nocte integre decantatur matutinum; in eo enim persolvendo insuntur duae horae, et adhuc matutinis horis plures decantantur missae maiores; unde illis diebus non conventualiter, sed private, pro temporis opportunitate, unusquisque vacabit orationi mentali.

V. Pro festis diebus ii qui sunt de corpore studii, alternis vicibus, iuxta ordinem scholarum, numerum studentium, et dispositionem patris prioris, intersint¹ officio divino; ceteri vero, iuxta ea quae disponunt constitutiones nostrae, part. 1, cap. III, § 7 et 8. A litanis vero B. Mariae Virginis, quae singulis diebus sabbati per totum anni circulum immediate post vespas, et tempore quadragesimae post completorium processionaliter per claustra decantantur, nullus cuiuscumque qualitatis et tituli abesse audeat.

VI. Feriis sextis inter octavas Paschae et Pentecostes, non secus ac in reliquis feriis sextis per annum, cantetur officium parvum B. Mariae Virginis de Gratiâ, vulgo *Benedicta tu* nuncupatum.

VII. Quando fores ecclesiae sunt apertae, et quotiescumque divinum persolvitur officium in choro, aut missae celebrantur, nullus audeat deambulare per ecclesiam, aut per claustra, vel alio loco publico, in quibus tunc adsunt seculares; neque etiam aliis temporibus extra communem recreationem huc vel illuc per conventum, claustra, hortum aut per dormitoria vagari; sed unusquisque, orando, vel meditando, le-

¹ Edit. Main. legit *intersit* (R. T.).

gendo, aut studendo, in propria cellula remaneat. Contrafacientes severe a patre priore arguantur, vel etiam puniantur; qua in re eiusdem patris prioris conscientiam graviter gravamus.

VIII. Singulis feriis sextis, peracta oratione serotina, et antequam matutinum de sero incipiatur, ab omnibus, iuxta morem istius conventus et collegii, in choro communis habeatur disciplina, cum recitatione psalmi *Miserere mei Deus*, antiphonae *Christus factus est*, atque orationum¹ *Respice, quaesumus, Domine*, et aliarum quae habentur in caeremoniali Ordinis; qui vero a tali disciplina abfuerint², dicto matutino, vel alia ipsis commodiori hora, eodem modo faciant disciplinam, sive in choro, sive in ecclesia.

IX. Nullus sacerdos ad secularium confessiones audiendas praesentetur locorum Ordinariis approbandus nisi debita aetate triginta annorum et capacitate praeditus, ac insuper rigorosum prius subierit examen. Idem dicendum de praedicatoribus. Cum istis tamen, re mature inspecta, poterit pater prior, iuxta locorum et temporum exigentiam, dispensare super aetate, quatenus scilicet ante trigesimum annum, de licentia Ordinariorum, tempore praedicationis adventus et quadragesimae audiant confessiones extra hanc nostram ecclesiam.

X. Nullus etiam ad sacros ordines mittatur quin peracto philosophiae cursu per aliquod tempus theologiae vacaverit; ad presbyteratus³ vero ordinem nullus item mittatur nisi ad minus per annum integrum eidem theologiae ope-

¹ Pessime edit. Main. legit *oratorium* pro *orationum* (R. T.).

² Edit. Main. legit *adfuerint* pro *abfuerint* (R. T.).

³ Edit. Main. legit *presbyteratum* (R. T.).

ram dederit. Ceterum ad nullum sacrum ordinem aliquis promovendus patribus consilii proponatur, quin prius rigoroſe tam de philoſophiâ quam de theologia atque etiam de cantu examinatus per examinatores infra deputandos fuerit approbatus.

XI. Semel in anno unusquisque religiosus huius familiae per octo aut decem dies, iuxta patris prioris dispositionem et uniuscuiusque complexionem, vacet exercitiis ſpiritualibus; nec aliquis admittatur ad studia tum philoſophiae, tum theologiae, nec etiam ad aliquem ſacrum ordinem, quin prius iisdem exercitiis ſpiritualibus, ut ſupra, vacaverit.

§ II. De diſciplinâ
ac regimine conventus.

I. Cum nedum bonum nomen ſed etiam bona temporalia iſtius noſtri conventus et collegii adeo in dies decreſcant, ut, niſi de opportuno provideatur remedio, brevi ad extremum redigetur exitium, fietque in ſtuporem et ſibulum omnibus tranſeuntibus, quorum¹ malorum cauſas ſerio in hac noſtrâ viſitatione indagantes, non aliunde quam ex non ſufficienti religioſorum, tam in ſpiritualibus quam in temporalibus, experientiâ originem trahere comperimus. Cum enim, iuxta illius antiquas leges, non admittat de familiâ niſi vel eos qui in ipſâ² profeſſionem emiſerunt (quos conventuales vocant), vel ſtudentes, vel officiales; illi vero, ſive conventuales, perpauci ſint ſuperſtites; ſtudentes autem, tranſactis ſex annorum ſtudiis, quinimo et graduati, gradibus ſuſceptis, eorumdem³ legum virtute redituri ſint in proprias provincias, ut⁴ ſupervenien-

¹ Syntaxis mallet horum quam quorum (R. T.).

² Aptius forſan legeretur ipſo (R. T.).

³ Videretur legendum earumdem (R. T.).

⁴ Male edit. Main. legit et pro ut (R. T.).

tibus aliis ſtudentibus locum cedant: hinc ſit ut vix ſacerdotio initientur quin ſtatim et verbum Dei diſſeminent et ſacramentum confeſſionis adminiſtrent, in noſtrae ſacrae religionis maximum dedecus et contra praecriſtum noſtrarum conſtitutionum; hinc etiam ſit ut nulli fere adſint, qui, obſervatis annorum curriculum, de rebus conventus, collegii et eccleſiae comprobata habeant notiſiam. Nec iuvat quod ex diverſis Galliae provinciis aſſumantur officiales etiam aliquando proſpectae aetatis; quia aut penitus ignorant eccleſiae et monaſterii ſtatum, aut multoties minus idonei inveniuntur, unde parum communi utilitati incumbunt; aut denique quia, ex gravitate et multitudine negotiorum animo cadentes, officiis iſtis commiſſis non ut par eſſet accurate vacant. Quibus malis pro viribus occurrere debentes, pluries ſuper iis verbo et ſcripto auditis omnium Galliae provinciarum patribus provincialibus cum earumdem et conventuum generalium deputatis, ad id per nos in hoc monaſterium convocatis expreſſe et congregatis, et praeterea omnibus fere religioſis, huius familiae, prout fuſius in prooemio horum articulorum continetur, nullum certe aliud efficacius remedium excogitare potuimus, quam ex eiſdem provinciis determinatum aſſumere patrum numerum, ipſosque perpetuo affiliare in hoc maiori noſtro conventu et collegio, quatenus eiſdem rebus tum ſpiritualibus tum temporalibus ſedulo invigilent, bonis exemplis ac documentis juvenes comprimant, ſeculares aedificent, et ad amicos et devotos Ordinis conſervandos, multiplicandos, et maxime ad habendam gratiam maietaſtis chriſtianiſſimae, principum, magnatum et primariae auctoritaſtis hominum iſtius curiae et civitaſtis Pariſienſis, ſedulo

laborent. Quod ut ſuaviori modo fiat, cenſuimus ipſos patres affiliandos pro hac primâ vice a nobis aſſumendos eſſe ex eorum numero qui nunc in ipſo conventu et collegio commorantur, cum praesertim ipſorum virtus, capacitas, ſufficientia, et in rebus agendis dexterritas ſit nobis ſatis comprobata.

Filios conventus conſtituit.

II. Iſis ergo et aliis iuſtis de cauſis animum noſtrum moventibus, auctoritate utriusque officii nobis commiſſi, hos patres de facto aſſumimus, nominamus, declaramus et conſtituimus, prout declaratos, conſtitutos, nominatos et aſſumptos eſſe volumus filios huiusce conventus et collegii, nimirum reverendos patres magiſtros facultatis Pariſienſis Franciſcum Viogue, Laetum Bardanl, Andrean Abayl, Honoratum Lambrochum, Nicolaum Diet, Gabrielem Simian; baccalaureos vero Nicolaum Robino, Thomam Florenſem et Vincenſium Mathes; et praeterea Ioannem Lacroix, procuratorem huius monaſterii, Petrum Royer, depositarium, et Aphrodiſium Remes pietatis directorem. Damus inſuper plenam et omnimodam facultatem ac poteſtatem admodum reverendo patri magiſtro Thomae Guicheus, apud nos pro provinciis Galliae aſſiſtenti, et tunc priori huiusce conventus et collegii, ut ad beneplacitum ſuum nomine noſtro nominet, aſſumat et conſtituat filios alios etiam quatuor patres ſibi beneviſos, ut cum ſupradictis duodecim a nobis iam nominatis componatur numerus ſexdecim fratrum ſacerdotum; quos omnes ſexdecim, ſic a nobis iam nominatos, aut auctoritate noſtrâ, ut praefertur, nominandos, nunc prout ex tunc, ſicut etiam alios omnes in poſterum eligendos et conſtituendos ut infra, perpetuo affiliamus in hoc conventu et collegio, cum omnibus iuribus, praerogativis, privilegiis, gratiis, praee-

minentijs, ceterisque aliis, quibus per noſtras conſtitutiones frui, potiri et gaudere ſolent filii aliorum conventuum generalium, eâ tamen lege ut, ſi quis ipſorum aliquando non religioſe vixiſſe aut aliquid commiſiſſe deprehendatur (quod Deus avertat), propter quod iuxta Ordinis conſtitutiones e conventu expellendus eſſet, de huiusmodi exceſſu vel exceſſibus debite convictus, tunc reverendiſſimus pater generalis pro tempore ipſum vel ipſos remittat in provinciam vel provincias, cuius vel quarum erant originaliter filii.

III. Ceterum, ne in poſterum ſuperſit aliqua dubitandi occaſio quomodo et ex quibus provinciis aſſumi debeant huiusmodi affiliandi ſexdecim patres, mandamus et decernimus ut ſexdecim loca (hac¹ unica vice dumtaxat exceptâ) aequaliter dividantur inter ipſas Galliae provincias, quae in hoc conventu et collegio habuerint ſexdecim ſtudentes, vel ſaltem quatuordecim, inter quos ſint decem aut ad minus octo fratres, quorum nullus ad ſacrum preſhyteratus ordinem promoveri debeat niſi per duos annos integros legibus fratrum iuxta morem iſtius conventus et collegii ſatiſfecerint, et inſuper admittant magiſtros in ſacrâ theologia facultatis Pariſienſis cum ipſorum privilegiis; ita ut nec plures nec pauciores.

Ex illo ſexdenario numero uni² quam alteri provinciae tribuatur, ſed ſingulis provinciis ſit aequalis diſtributio: unde, occurrente vacatione ex praedictis ſexdecim locis iam, ut praefertur, repletis vel replendis, habitâ vacatione³ huiusmodi aequalitatis, repleatur ex provincia, cuius erat filius qui morte vel alio caſu defuerit, modo non excedat

¹ Male edit. Main. legit ac pro hac (R. T.).

² Videtur legendum non plus uni (R. T.).

³ Forſan ratione pro vacatione legend. (R. T.).

aequalitatem, quo casu replendus erit ex aliâ provinciâ iuxta ordinem iam inter ipsos statutum, quae nunc ad aequalitatem non habuit. Praeterea statuimus ut, quotiescumque et quomodo-cumque aliquis ex praedictis sexdecim locis vacaverit, pater provincialis illius provinciae, cui ad aequalitatem competere debet huiusmodi locus vacans, de assensu definitorii capituli provincialis, vel congregationis intermediae, vel etiam capituli privati; tres patres in scriptis praesentabit¹ patribus consilii istius maioris conventus et collegii nostri, ut ex illis tribus ipsi fratres² consilii unum eligere valeant pro occupando loco vacante; quod si primâ vice non sequatur electio, denuo alios tres eodem modo praesentabit patribus consilii, et quoad usque sequetur electio; de quo statim certiore faciant reverendissimum patrem generalem pro tempore existentem.

iv. Conventus maneat, sicut fuit habitus, generalis, et generalissimum collegium, curae, regimini et protectioni nostris et successorum nostrorum immediate subiectum, administrandum tamen, regendum et gubernandum, tam in spiritualibus quam in temporalibus, per superiores et officiales sive ex praefato conventu et collegio, ut supra, affiliatos vel affiliandos, sive ex provinciis et communitatibus Galliarum assumendos et eligendos, modo tamen admittant magistros in sacrâ theologiâ facultatis Parisiensis cum ipsorum privilegiis, et in hoc celeberrimo studio habeant sufficientem studentium numerum, iuxta dicta numero praecedenti.

v. Unde non solum qui a nobis et successoribus nostris, verum etiam qui a patribus provincialibus provinciarum

¹ Legendum foret *praesentet* (R. T.).

² Aptius lege *patres* (R. T.).

Galliae ad studendum huc missi fuerint, recipiantur iuxta facultatem et possibilitatem conventus et collegii; qui ne hac in parte gravetur, nullus ad studendum philosophiae mittatur priusquam aliquis cursus philosophicus incipiat. Quare, ut provinciae tempore debito suo¹ studentes ad hoc studium mittere valeant, mandamus et praecipimus patri priori pro tempore, sub poenâ suspensionis per sex menses ab officio, ut, duo menses antequam studia philosophica incipiantur, scribat ad omnes et singulos provinciales et superiores communitatum Galliae quod tali mense et tali die inchoabuntur studia philosophiae: quod si aliquis provincialis, vel alius superior, non expectato huiusmodi tempore, aliquem vel aliquos studentes in hunc conventum et collegium mittere praesumpserit, nullo modo recipiantur, sed in suas provincias illico remittantur.

vi. Officiales in posterum sint duntaxat prior, superior, sacrista, procurator, magister seu director pietatis, et depositarii, iuxta numerum provinciarum quae in hoc conventu et collegio habuerint, ut dictum est, sufficientem numerum studentium, et admiserint magistros, ut supra; praeter quos sit unus regens et duo professores in sacrâ theologiâ. Deputatorum autem munus, hoc triennio elapso, ab ipsis depositariis exerceatur, ita ut qui imposterum eligentur in depositarios, censeantur de facto electi in deputatos.

vii. Consilium, quo duntaxat totus conventus administrandum et omnes electiones faciendae sunt, componetur deinceps ex patribus priore, magistris in sacrâ theologiâ, regente theologiae, professoribus, baccalaureis de licentiâ superiore, magistro seu direttore pie-

¹ Legerem *suos* pro *suo* (R. T.).

tatis, sacristâ, procuratore et depositariis: baccalaurei vero extra licentiam, qui tempore publicationis horum decretorum ad consilia conventus et collegii non fuerint admissi, nullo modo in posterum ad illa admittantur.

viii. Prior ceterique officiales eligentur per turnum provinciarum de triennio in triennium iuxta ordinis nostri constitutiones, videlicet pater prior in vigiliâ Pentecostes; ceteri vero omnes vel eodem die, aut saltem infra eiusdem solemnitatis octavam, quando scilicet pater prior de novo electus praesens fuerit; si vero absens eligatur, tunc iuxta antiquum morem differatur huiusmodi officialium electio usque ad vigiliam vel antevigiliam divae Magdalena, et non ultra; interim pater prior absolutus, ut vicarius noster generalis, regat conventum usque ad prioris electi adventum; quorum uterque, sicut et ceteri officiales triennii proxime elapsi, gaudet suffragio in electionibus praedictorum officialium.

ix. Electioni patris prioris praesidebit pater aliquis, quem reverendissimus pater generalis pro tempore ad hoc munus specialiter deputabit, qui tali electioni vocem activam etiam habebit; quod si forte litterae deputationis huiusmodi praesidentis tempore debito non pervenerint, eo casu electioni patris prioris praesidebit pater magister primus familiae sive consilii, et magistris omnibus aut absentibus aut impeditis, praesidebit qui primum in consilio locum habuerit post priorem; electioni autem officialium praesidebit prior de novo electus quovis tempore fiant electiones ante vigiliam Magdalena.

x. Prior si praesens eligatur, statim atque fuerit a patre praesidente confirmatus; si vero absens, quo primum advenit, sui prioratus functiones exer-

cebit; verumtamen pro se et ceteris officialibus de novo electis unâ cum patribus consilii absque morâ¹ confirmationem a reverendissimo patre priore generali pro tempore postulabit, mittendo ei acta omnia praedictarum electionum, non tamen diminuta, sed integra, cum numero vocalium, et quotquot uni vel alteri suffragati fuerint (tacito numero suffragantium), ita ut in praedictis actis reverendissimo patri generali liquido constet quot vota singuli concurrentes habuerint, ne scilicet canonica electio propter incertitudinem facti aliquando in dubium ponatur, et ut lites, quae exinde ut plurimum exoriri solent, omnino eradicentur; et hoc sub poenâ nullitatis ipsorum actorum. Quorum deinde confirmationem vel infirmationem, restrictionem vel ampliationem, quam faciet idem pater generalis, statim atque pater prior receperit, sub poenâ suspensionis ab officio, inalteratam et sinceram coram omnibus patribus et fratribus in capitulo ad sonum campanellae, ut moris est, congregatis publice legendam demandabit, quatenus de voluntate patris generalis, omnibus liquido constare possit. Si vero aliquis prior ita negligens repertus fuerit ut se et suos officiales quam citius confirmandos, ut praesertur, non curaverit, ab eodem reverendissimo patre generali puniatur etiam usque ad officii privationem, si ita sibi videbitur expedire, prout definitur in constitutionibus de provinciali electo (part. iii cap. vii, num. 4, § 2).

xi. Qui a praedictis patribus consilii ad aliqua officia electi fuerint, de ipsorum electione a patre priore statim moneatur², et ipse si³ absens eligatur, a

¹ Male edit. Main. habet *more* pro *morâ* (R. T.).

² Potius legendum *moneantur* (R. T.).

³ Potius lege *et, si ipse* (R. T.).

patribus consilii, ac etiam respective patres provinciales et superiores communitatum; a quibus si electi licentiam obtinuerint, absque morâ se conferant in hunc conventum et collegium, ut officia, ad quae electi fuerunt, exercent; quod si huiusmodi licentia ipsis denegetur, nunc prout ex tunc futuris perpetuis temporibus concedimus patri priori, pro tempore electo, ut nostro et successorum nostrorum nomine patribus sic electis vel electo veniendi concedat obedientiam, absque eo quod possit vel possint a quacumque auctoritate nobis inferiore¹.

Prioris et aliorum officium.

xii. Prioris officium erit totum conventum regere et administrare cum plenaria auctoritate iuxta praescriptum nostrarum constitutionum; superioris vero, illius vices gerere, maxime in choro et in rebus quae ad disciplinam regularem pertinent; regentis autem bis in hebdomadâ lectionem habere de theologiâ positivâ aut morali, ac insuper omnibus actibus studiorum invigilare, et curare ut lectiones et concertationes a professoribus statutis horis et temporibus habeantur, item compellere studentes omnes ut singulis lectionibus, concertationibus et actibus studiorum intersint, utpote cum² omnes de studio in his quae sunt studii specialiter subiecti sint; ad ipsum quoque spectabit theses baccalaureorum et ceteras publicas quorumlibet studentium approbare, antequam publice defendantur; scholares philosophiae vacaturos de humanioribus litteris, atque etiam ad sacros ordines mittendos et ad confessiones audiendas atque ad conciones habendas, cum eodem patre priore et aliis examinatorebus in principio cuiuslibet triennii per patres consilii depu-

¹ Deest verbum *impediri* (R. T.).

² Legendum *cui pro cum* (R. T.).

tandos³, examinare, ac tandem in omnibus studiorum actibus et consiliis ad studium pertinentibus post patrem priorem primum locum obtinere.

xiii. Directoris pietatis officium erit diligenter invigilare ut pietatis studium ac orationis amor vigeat inter iuniores non sacerdotes curae suae commissos; ipsos legem Dei docere et ea omnia quae ad cultum divinum spectant, eosque visitare, capitulum de culpis seorsum semel in hebdomadâ tenere, exhortantes⁴ habere, et cetera omnia tam intra quam extra dormitoria seu novitiatum agere et praestare, quae agenda et praestanda magistro novitiorum circa novitios praescribunt nostrae sacrae constitutiones, part. ii cap. iii.

Directoris pietatis officium.

xiv. Cum per easdem sacras nostras constitutiones, part. v cap. i, iste conventus et collegium digniorem prae ceteris locum obtineat, nec cap. vii, § ii eiusdem partis⁵ illius privilegiis in studiorum et studentium formam deroget, eapropter aequum est ut quanto ceteris eminent, tanto amplius favoribus et gratiis perfruatur, adeo ut ad modum provinciarum regatur. Unde, iis et aliis rationibus animum nostrum moventibus, concedimus patribus priori et consilii pro tempore, quod, si aliquando contingat aliquod officium per mortem, renunciationem, aut quocumque alio modo vacare, ut⁴ infra octo dies alium vel alios officiales ex provinciâ vel provinciis, ex qua vel ex quibus erant filii praecedentes officiales, electione substituant, duraturos usque ad novam dumtaxat officialium electionem suo tempore et de more faciendam. Quoad verò pa-

¹ Videtur legendum *deputandis* (R. T.).

² Forsan *exhortationes* (R. T.).

³ Pessime edit. Main. legit *Patris pro partis* (R. T.).

⁴ Particula *ut* redundat (R. T.).

tris prioris officium servetur Ordinis constitutio, part. iii, cap. ii, § 2, itaut, quod ibi dicitur de visitatoribus provinciae et de immediato praedecessore provincialis, intelligatur dictum de patribus superiore et consilii respectu Reverendissimi patris generalis pro tempore, quem deinde de novâ substitutione, ut supra, per electionem certiore reddant. Nemini liceat, post captam possessionem alicuius officii, illi renunciare, nisi accedat assensus in scriptis patrum consilii; secus facientes, ipso facto et absque ulteriori declaratione, per triennium utraque voce sint privati et perpetuo huius conventus et collegii mansionem.

xv. Nullus pater, aut frater, vel clericus, nec ad habitum, nec item ad professionem in hoc conventu et collegio admittatur, nec de familiâ commoretur, si non sit aut affiliatus, ut supra, aut officialis, aut studens, aut de corpore studii (exceptis tamen quae storibus, aut si aliqui sint necessarii ad ministeria chori vel ad alia negotia domestica); pro fratribus autem laicis iuxta conventus necessitatem aliqui recipi poterunt ad habitum et professionem (quae omnia arbitrio et prudentiâ¹ patris prioris pro tempore iudicandum relinquimus), modo tamen a patribus consilii ad novitiatum² et ad professionem admittantur.

xvi. Ad studendum missus nullus recipiatur, nisi nigro et albo habitu sit honeste indutus, aut pro eisdem vestibus congruam pecuniae summam secum attulerit patri procuratori statim consignandam; hospites autem omni cum charitate et devotione iuxta monasterii facultatem et uniuscuiusque quali-

¹ Edit. Main. legit *prudentia* (R. T.).

² Edit. Main. habet *novitatum pro novitiatum* (R. T.).

tatem recipiantur; transactis vero tribus diebus, si ad aliqua negotia ulterius remanere voluerint, pro victu communi persolvant taxatam secundum tempus a patribus consilii summam, aliter dimittantur; quamdiu vero manserint, legibus hospitem teneantur et obligentur, iuxta Ordinis constitutiones, part. ii cap. xvii § 2 et sequentibus.

xvii. Studentibus redeuntibus in suas provincias conventus non teneatur dare cappam, nec solvere viaticum; nisi per triennium integrum sacerdotio in hoc conventu et collegio functi fuerint: et tunc pro hinc remotioribus dabuntur viginti librae ad summum; ceteris vero ad normam ipsarum viginti librarum, ponderatâ uniuscuiusque itineris distantia; quoad officiales autem relinquitur prudentia patribus³ prioris et consilii, qui, iuxta meritum personarum et qualitatem officiorum, unicuique subministrabunt sufficiens et honestum viaticum.

xviii. Cum ex mutuis fratrum percussioibus ingentia oboriri comprobentur mala, adeo in perniciem et ultimam ruinam istius conventus et collegii nihil magis cedat; quare, ut iis occurramus malis, ordinamus et statuimus ut quicumque frater animo irato aliquem percusserit, statim et nullâ interpositâ morâ, ab hoc conventu et collegio indispensabiliter perpetuo expellatur, poenas per constitutiones nostras, part. vi cap. iv, taxatas, iuxta qualitatem percussiois et personae percussae, ac scandali, cum primum in suam provinciam pervenerit, subiturus. Idcirco mandamus patri priori pro tempore ut de huiusmodi excessu quamprimum moneat venerandum patrem provincialem illius provinciae, cuius erit filius iam expulsus, quatenus ipse venerandus pater

¹ Potius lege *prudentiae patrum* (R. T.).

provincialis, statim atque ad illum pervenerit delinquens, poenas condignas absque ullâ dispensatione subire compellat; super quibus oneramus tum patris prioris tum patris provincialis conscientias.

xix. Et quia maior fere pars redditus conventus et collegii absumitur in viaticis solvendis officialibus tam in eundo quam redeundo, quando ex absentibus patribus eliguntur; ideo, ut huic malo saltem in parte et quantum possumus etiam de opportuno provideamus remedio, mandamus et praecipimus ut deinceps depositarii semper eligantur ex praefato sexdecim patrum affiliatorum numero, nimirum per turnum provincialiarum iuxta formam superius praescriptam; ceteri vero officiales, ac etiam prior, relinquatur patrum consilii libertati et prudentiae, ut, quotiescumque de illis facienda erit electio, an magis conducat ad Dei gloriam et bonum regimen istius conventus et collegii si eligantur ex absentibus, quam ex praesentibus, vel viceversa, modo tamen ut inter ipsos servetur, sicut supra, provincialiarum turnus.

xx. Conventus non tenebitur aliquas facere expensas pro graduandis, exceptis professoribus, qui actu per quatuor annos integros digne et laudabiliter iudicio patrum prioris et consilii professi fuerint; si tamen tunc habuerint conciones tempore adventus et quadragesimae, eleemosynae ex eis provenientes, quae in deposito conventus reponere tenebuntur ad vitandam proprietatem, pro dictis impensis insumentur; eleemosynae vero ex quibuscumque aliis eorum concionibus provenientes, et generaliter eleemosynae omnes tum studentium tum officiariorum aliorumque omnium ex missis, concionibus, piorum

¹ Videtur deesse iudicent aut simile (R. T.).

oblationibus provenientes, et aliae demum quocumque titulo cuilibet irrogatae, cedant omnino in communione conventus et collegii honorum, nec cuiquam liceat quidpiam sibi ex illis retinere, sub crimine et poenâ proprietatis et furti; sed integre teneantur omnia consignare inter manus depositariorum efficaciter in deposito reponenda et asservanda, ut in communem conventus et collegii usum impendantur.

§ III. De clausurâ, refectorio et aliis officinis.

I. Quoniam manifestâ experientiâ innotescit nihil magis perfectioni regulari adversari, et bonam famam cuiuslibet monasterii perdere posse, quam nimia fratrum per vicos et plateas civitatum circentio: idcirco ad disciplinae huius conventus et collegii stabilitatem stricte praecipimus patri priori pro tempore ut hac in parte sedulo invigilet observationi nostrarum constitutionum, part. II cap. XIII, nec alicui concedat facultatem eundi in civitatem nisi ex gravi causâ prius ab ipsomet cognitâ et examinâtâ, et gravi assignato socio. Invigilet praeterea ut ianitor iuxta easdem Ordinis constitutiones diligenter et fideliter suum exequatur officium; secus faciens, illum publice arguat, puniat, et, si non se emendaverit, e conventu irremissibiliter expellat.

II. Nemini, quavis praeeminentiâ, gradu aut dignitate polleat, licitum sit e conventu egredi quin prius nomen suum annotet in tabulâ foribus ianitoris appensâ, in qua omnium patrum et fratrum nomina de more conscribuntur, quod idem in reditu de more observabunt; contrafacientes a patre priore graviter puniantur. Et cum nihil perniciosius homini religioso dari queat, quam si indulgeat potius ventri quam menti, unde huiusmodi per nostras con-

stitutiones, part. III cap. XII, § 8, infames declarantur: quare sub poenâ manifestae rebellionis mandamus atque praecipimus ne aliquis audeat bibere aut comedere in civitate aut in suburbis, neque adire quamcumque domum pro gaudio¹ aut coenâ sumendis, nisi urgente gravissimâ causâ, et adhuc accedente patris prioris licentiâ, quam nullo modo concedere debet nisi honestis et bene morigeratis religiosis, quando scilicet a parentibus vel ab amicis particularibus aut a benefactoribus conventus et collegii invitantur.

III. Nulli concedatur abesse a mensâ communi nisi infirmis vel valde senibus; quod si aliqui, rationabili accedente causâ, a patre priore obtinuerint licentiam extra refectorium prandio vel coenâ excipere aliquos parentes, amicos vel benefactores, aut aliquos fratres hospites, id faciat ad parvam hospitum aulam, aut in aliquo alio loco communi, nunquam vero in refectorio, nec in cellis fratrum quorumcumque, sive intra sive extra dormitoria existant; qui autem, hoc nostro spreto mandato, contrafecerint, poenâ arbitrariâ per patrem priorem graviter puniatur.

IV. Secundae mensae invigilet, modo pater prior, modo superior, aut aliquis alius ad hoc munus specialiter deputatus, quatenus religiose et modeste omnia ibidem peragantur. Ut autem omnes simul et semel absolvant primam mensam, peractâ lectione Sacrae Scripturae, et in diebus veneris lecto capitulo sexto regulae sancti patris nostri Augustini, claudatur refectorium, quod ex illâ horâ nemini aperiat comedendi causâ, sed expectet secundam mensam, quae circa finem primae pulsabitur, sicutque in eâ benedictio et gratiarum

¹ Videtur prandio pro gaudio legend. (R. T.).

actiones sicut in primâ, sine cantu tamen; cui mensae secundae deputabuntur ministri ad legendum et interveniendum² sicut primae, in qua item non minus servabitur modestia quam silentium.

V. Tam in favorem studiorum, quam praesertim ad tollendos abusos furtive et clam edendi carnes tempore decurrenti³ a festivitate omnium sanctorum usque ad adventum Domini ecclesiasticum, indulgemus patri priori ut pro eo tempore dispensare valeat super eisdem carnibus edendis, praeterquam diebus mercurii, quibus sicut et diebus veneris et sabbati ieiunium rigorosum mandamus observari. Ut autem salubris ieiunandi frequentia non minuat, carnum tantum esum in ieiuniis Ordinis nostri limitamus, ita ut non interdicator mos istius civitatis Parisiensis edendi ova et lacticinia in praedictis ieiuniis quae non occurrunt tempore adventus ecclesiastici et quadragesimae ac in vigiliâ sancti patris nostri Augustini, in quibus ieiuniis ab esu ovorum et lacticiniorum abstinere omnino volumus et praecipimus. Declaramus pariter quod, quando in constitutionibus nostris habetur quod aliquis fructus vel etiam frustum panis in parvâ quantitate ministrari debeat in collationibus, non ita rigorose intelligendae sint ut disiunctim unum vel aliud, sed coniunctim utrumque⁴ administrari possint.

VI. Si quis e refectorio, infirmariâ, camerâ hospitum, culinâ, vel ex aliâ officinâ publicâ utensilia communia detulerit, etiam cum animo reportandi, pro

¹ Potius lege *inserviendum* pro *intervenendum* (R. T.).

² Edit. Main. legit *e* pro *a* (R. T.).

³ Male, ut puto, edit. Main. legit *utrumque* pro *utrumque* (R. T.).

⁴ Potius lege *possit* (R. T.).

primâ vice publice arguatur, pro secunda severè corrigatur, pro tertiâ vero ei disciplina imponatur; quod si non se emendaverit, augeatur ei poena ad patris prioris arbitrium. Si autem in tantum progressus fuerit malum ut illa vel aliquid aliud furatus fuerit, de hoc latrocínio confessus vel convictus tamquam fur e conventu perpetuo indispensabiliter reiciatur. Denique, qui ob infirmam valetudinem victu communi sustentari nequiverit, in suam remittatur provinciam.

vii. Ut patres confessarii, praesertim qui studio concionum simul occupantur, magis assuescant casibus conscientiae, a lectore mensae prandii et coenae quotidie legatur de aliquo summa inter bibliam et librum spiritualem, nec etiam tempore refectionis concedatur silentii solvendi facultas.

§ IV. De dormitoriis.

i. Singulis diebus quibus matutinum mediâ nocte integre decantatur, pulsato signo silentii post orationem serotinam, conveniant omnes fratres ante sacellum beatae Mariae Virginis, quod situm est in ipsorum maiori dormitorio, ubi, iuxta antiquum morem, genibus flexis devote recitabunt eiusdem beatae Mariae Virginis litanias cum solitis antiphonis et orationibus; quibus persolutis, claudantur omnia dormitoria, quorum claves deferantur patri priori vel alteri de ipsius mandato per totam noctem servandae. Quando vero mediâ nocte decantatur matutinum, et ad illud dicendum alternis vicibus surgunt fratres, tunc litaniae dicantur, ut supra, ab illâ dumtaxat mediâ fratrum parte quae non est surrectura. Quod si aliquis ausu temerario seras portarum dormitoriorum, vel alicuius alterius portae, aut etiam

arcae conventus fragerit, vel claves aulterinas habuerit, absque morâ irremissibiliter e conventu expellatur.

ii. Qui sine expressâ prioris licentiâ introduxerint seculares in aliquod dormitorium, vel cellam aliquam, quamvis propriam, duplicatam poenam constitutionum Ordinis, part. ii cap. vii, § 5 latam contra eos religiosos qui intrant cellam alterius fratris, respective subeant; neque in cellis dormitoriorum, neque etiam in ipsis dormitoriis, nisi in calefactoriis, publice habeatur ignis; neque sine lumine audeat quis de nocte incedere, neque etiam, et quidem sub poenâ eiectionis e conventu, affigere candelam ligno vel alteri materiei combustibili, vel etiam dormiendo accensam relinquere: unde non utantur candelabri nisi ferrei.

iii. Praeter magistrum pietatis, qui in exercitiis spiritualibus ex officio instruere tenetur praedictos fratres, pater prior alios tres, vel quatuor, vel etiam plures, si opus fuerit, deputet, qui eosdem fratres studiosissime de ecclesiae cantu instruant; praedicti autem fratres nunquam e dormitorio egrediantur, aut per conventum vadant, nisi bini et bini, contrafacientes graviter puniantur.

iv. Nec item fas sit in praedictis fratribus gallice loqui, etiam in assignatis sibi dormitoriis, vel extra cum sociis vel sacerdotibus nostris, nisi aliquando a patre priore licentiâ ad id ipsis concedatur, nimirum dum habentur recreationes in horto, vel alii secus facientes dure puniantur. Non sinat pater prior ea mobilia, quae sunt in cellis eorundem fratrum, ac etiam patrum, a quocumque vendi, alienari vel alio asportari, et hoc sub poenâ pro-

1 Male edit. Main. legit alii (R. T.).

2 Praeposit. in redundare videtur (R. T.).

3 Forsan legendum vel alibi; (R. T.).

prietatis omentibus, vendentibus, alienantibus, aut asportantibus infligendâ; unde per numerum cellarum signentur ipsarum mobilia, grabata, stragula, mensae, sedilia, oeteraque suppellectilia omnia; quare, si, post haec, aliqua in alicuius cellâ suo numero signata non reperiantur suppellectilia, habitator illius cellae tamquam fur habeatur et puniatur.

§ V. De studiis.

i. Ad studia tam philosophica quam theologica nullus admittatur nisi praevio rigoroso examine approbetur, nimirum pro philosophiâ de humanioribus litteris, et pro theologiâ de philosophiâ; ad neutrum vero nisi sit benemorigeratus et exercitiis spiritualibus per octo aut decem dies secundum patris prioris dispositionem prius vacaverit; quod etiam praestare tenetur dum a cursu philosophiae ad cursum theologiae erit transiturus.

ii. Examinatores pro admittendis ad cursum philosophiae erunt patres prior, regens studii, baccalaureus, et eiusdem philosophiae professores; pro admittendis vero ad theologiam, ad sacros ordines, ad conciones et ad confessiones audiendas, praeter patres priorem, regentem et studii baccalaureum, erunt etiam duo theologiae professores cum direttore pietatis et duobus graduatis familiae a patribus consilii in principio cuiuslibet triennii ad hunc effectum deputandis; eâ tamen lege ut pater prior unâ cum patribus regente et altero theologiae professore ad praedicta examina faciendâ procedere valeat et debeat, aliis examinadoribus ad sonum campanellae monitis et convocatis non accedentibus.

iii. Bis saltem singulis annis habeatur examen publicum per supradictos examinadores et etiam alios quoscum-

que graduatos, qui huic examini interesse voluerint, ad probandum quoniam in studio proficiunt et qui non proficiunt, ut isti a collegio expellantur; discoli autem et irreligiosi, cuiuscumque provinciae seu communitatis, ter publice moniti, nisi resipiscant, de consensu patris prioris, regentis, et directoris pietatis respectu fratrum, et studii baccalaurei respectu sacerdotum, a collegio irremissibiliter expellantur et sine morâ in suas provincias remittantur.

iv. Studentes duobus annis philosophiae et quatuor theologiae incumbent; quibus sex annis transactis, quicumque ad baccalaureatum promoti non fuerint, in suas provincias remittantur. Ceterum, ne aliquis per fraudem possit sibi prorogare huiusmodi tempus, ordinamus ut unus specialiter deputetur liber, in quo nomina et cognomina ad studia accedentium, cum die et anno eorum receptionis, a studii baccalaureo annotentur, apud quem huiusmodi liber de more remaneat, qui etiam in praedicto libro conscribet quando et sub quibus professoribus cursum philosophicum et theologicum peregerunt, ut inde testimonium pro graduandis in facultate Parisiensi desumi possit; annotet quoque in praefato libro, quo tempore habita fuerunt supradicta examina, et quomodo unusquisque iis satisfecerit.

v. Ne torpeant studia huius conventus et collegii, unica dumtaxat singulis bienniis, et quidem die quarto vel tertio augusti quando dominica incidit in praedictum diem quartum, fiat baccalaureorum electio; quod biennium incipiet die iv augusti anno MDCLXII, ut scilicet baccalaurei electi tempore opportuno

1 Male ed. Main. legit studiis pro studii (R. T.).

2 Forsan fuerint pro fuerunt (R. T.).

4 Haec videtur deesse non iuxta ea quae dicta fuerunt supra pag. 28, num. ii (R. T.).

valeant se sistere sacrae facultati Parisiensi, et primo examini per ipsam faciendo debite, ut par est, satisfacere; unde, qui ad baccalaureatum a patribus priore et consilio electi fuerint, nobis et successoribus nostris pro tempore confirmandi praesentabuntur, ut postea cum nostris litteris confirmatoris sacrae se sistant, tempore debito, facultati Parisiensi, in qua admissi, iuxta eiusdem facultatis leges, cursus suos seu licentias perficient; post adeptum vero licentiae gradum, per quindecim tantum menses a die eiusdem licentiae adeptionis voce, privilegiis, consuetis, et mansione in hoc conventu et collegio gaudebunt; transactis autem huiusmodi quindecim mensibus, in suas provincias revertentur, nec amplius erunt de familia huius conventus et collegii nisi a patribus consilii pro tempore ad aliquod officium eligantur; et hoc quidem ut sequentibus baccalaureis et magistris novis locum cedant.

vi. Ad baccalaureatum non eligantur nisi sacerdotes, etiamsi fuerint in provinciis; et in defectum sacerdotum, eligi poterunt fratres, modo, antequam de tentativa respondeant, possint initiari aliquo sacro ordine. Nulli vero eligantur nisi habuerint cetera requisita iuxta leges et consuetudinem receptam huius conventus et collegii, nimirum ut curriculum philosophicum per duos, et theologicum per tres item circiter annos, atque actus studii in hoc conventu et collegio pie et laudabiliter absolverint, et insuper habuerint testimonia professorum, ipsorumque magistrorum pietatis, de vita, moribus et cantu atque doctrina, patribus consilii prius exhibenda.

vii. Et ne in electione baccalaureorum aliqua inferatur provinciis iniuria vel habeatur personarum acceptio, in

singulis electionibus¹ (quoad fieri poterit) assumetur aliquis ex qualibet provincia, sin minus in sequentibus electionibus assumatur aliquis ex provincia quae in praecedentibus electionibus nullum habuit baccalaureum, modo in ea recipiatur² aliquis capax tali gradu iuxta praescripta in superiori numero, et sic successive in aliis electionibus ex iis provinciis, quae, ut dictum est, habuerint in hoc studio sufficientem numerum studentium et admiserint magistros in sacra theologia cum eorundem praerogativis et privilegiis.

viii. Munus regentis, iuxta antiquam consuetudinem huius conventus et collegii, successive exercent³ qui officio baccalaurei studii et praesentati functi fuerint, qui a patribus consilii eligentur per turnum provinciarum; quorum uterque per annum officio regentis fungetur. Unus ad minus sit lector in philosophia, cuius partes erunt bis in die lectiones tradere et explicare, serotinasque concertationes suis discipulis semel item in die habere, desides ac in classe delinquentes corrigere; quod si officium suum recte ac diligenter peregerit, honorificum aliquod ei tribuatur pro unico actu facultatis Parisiensis, si aliquando a patribus consilii in baccalaureum eligi contingat.

ix. Duo ex sacra facultate Parisiensi graduati sint theologiae professores, duobus, aut etiam tribus trienniis, si ita reverendissimo patri generali pro tempore (ex patribus consilii huius conventus et collegii assumendi⁴) videbitur expedire, duraturi, qui scholaribus suis bis in die legant, unus scilicet de ma-

¹ Male edit. Main. habet *electoribus pro electionibus* (R. T.).

² Forsan *reperiatur pro recipiatur* (R. T.).

³ Ni legendum sit *exerceant* (R. T.).

⁴ Male edit. Main. legit *assumendis* (R. T.).

ne, et alter post meridiem, et successive quotidie de sero in conferentiis eos exerceant, ad studendum compellant, atque negligentes, aut nolentes in iis quae studii sunt ipsis obedire, ad patres priorem et regentem deferant, quatenus poenam condignam, etiam eiectionis e conventu et collegio, puniantur; insuper caveant a peregrinis et novis opinionibus, praesertim ne in suis lectionibus, explicationibus et disputationibus quidquam inimisceant, quod explicite vel implicite videatur sapere propositiones Iansenii damnatas, et hoc quidem sub poenis contentis in nuperis constitutionibus apostolicis Urbani VIII, Innocentii X et Alexandri VII feliciter regnantis, quas ab omnibus recipi, acceptari et servari absque ulla tergiversatione sub eisdem poenis praecipimus et mandamus.

x. Ne ex varietate et multiplicitate statutorum, quae pro temporum vicissitudine rerumque exigentia hucusque a praedecessoribus nostris posita sunt, ulla amplius dubitationis vel litigii supersit occasio, ea omnia quomodolibet (ut etiam diximus in prooemio horum decretorum), nisi auctoritate apostolica emanata, approbatione firmata et roborata fuerint, annullamus, cassamus et irritamus, prout annullata, cassata et irrita duplici nostra auctoritate volumus et declaramus; praecipientes propterea omnibus et singulis nobis inferioribus, in meritum salutaris obedientiae, et sub rebellionis nostrae ac expulsionis e conventu poenis, et in subsidium, excommunicationis maioris latae sententiae, quam, hac unica pro trina canonica monitione praemissa in his scriptis, licet invitum ferimus, ut istis nostris decretis in omnibus pareant atque obediant, ne quovis praetextu vel quaesito

¹ Male, ut patet, edit. Main. legit *VIII* (R. T.).

colore, directe vel indirecte, per se vel per alios, contra aliquid moliri, attentare, vel ex eis immutare, moderari, restringere, ampliare, infirmare, cassare, vel illorum publicationem et executionem impedire aut retardare, sub eisdem poenis, vel praesumant; secus autem, si quid in contrarium quavis auctoritate intra nostram religionem (capituli generalis excepta) tentatum vel statutum vel innovatum fuerit, omnino irritum, cassum et invalidum censi et haberi volumus, decernimus, declaramus, atque mandamus.

xi. Verumtamen, si aliquae difficultates aliquando forte orientur circa praedictorum decretorum intelligentiam et mentem nostram, significabuntur reverendissimo patri generali pro tempore, cuius interpretationi standum omnino erit. Denique in reliquis observantiis, in iis decretis non expressis, ab omnibus, qui nunc sunt aut in posterum erunt et manebunt in hoc conventu et collegio de familia respective, serventur Summorum Pontificum sanctiones, et speciatim Ordinis nostri constitutiones, unde tota nobis propria tradita vivendi norma. Ceterum, ne huiusmodi decreta in oblivionem tradantur, mandamus patri priori moderno ut ea registrari faciat in libro studii, et tam ipsi quam suis successoribus prioribus praecipimus in meritum Spiritus Sancti ut futuris perpetuis temporibus semel saltem in anno publice coram toto conventu legenda curent et mandent. Datum in nostra visitatione huius nostri maioris conventus et collegii Parisiensis, die XXI mensis octobris, anno MDCCLXIX.

Frater PAULUS LUCHINUS,
prior general. et commissarius apost.
Loco † sigilli.

F. AURELIUS MANCINUS,
secretarius Ordinis.

Prior generalis confirmat decretum.

Magister frater Petrus Lanfranconus, Anconitanus, totius Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini prior generalis:

Ad ea, quae piae et sancte ad consequendam et augendam disciplinam regularem statuta sunt, eo libentius intendimus, quo exinde maiorem Dei gloriam et christifidelium utilitatem proventuram fore dignoscimus. Quare, cum reverendissimus pater magister Paulus Luchinus Pisarenensis, praedecessor noster, personaliter visitans maiorem conventum et collegium nostrum Parisiense, ut illud ad primariam tam bonorum et sacrarum litterarum sapientiam quam monasticae disciplinae institutum reduceret, aliqua, partim ex constitutionibus Ordinis, partim ex institutis aliorum priorum generalium praedecessorum nostrorum, partim propria ipse ediderit decreta, quae tamen ex diversis emergentibus casibus nondum fuerunt publicata; proinde ipsorum originalia idem reverendissimus pater magister Paulus Luchinus nobis remisit, quatenus de opportuno in hoc capitulo generali curarem procedi remedio. Quibus¹ proinde, his omnibus per nos praefato capitulo expositis, censuit deputandos esse aliquos graves patres, qui, visis et examinatis huiusmodi decretis, referrent, prout de facto deputavit admodum reverendos patres magistros Hieronymum Valvasonum Mediolanensem, totius Ordinis nostri procuratorem generalem, et Iosephum Interamnensem, Italiae assistentem, quorum postea auditis et exacte ponderatis votis, idem capitulum generale statuit praefata decreta esse confirmanda, sicut illa omnia et singula confirmavit, et, quatenus opus sit, denuo edidit, roborque capituli ge-

¹ Videtur legendum *Qui*, nempe capitulum generale, pro *Quibus* (R. T.).

neralis perpetuis futuris temporibus ipsis adiecit, et sub poenis in eis contentis, et aliis ad arbitrium nostrum infligendis, publicari et servari mandavit. Idcirco, eodem nomine et auctoritate praefati capituli generalis hac in parte nobis commissâ, omnia et singula retrospectiva decreta approbamus, ratificamus, confirmamus et in quantum opus est innovamus, prout ratificata, approbata et innovata esse volumus et mandamus. Praecipientes, in meritum salutaris obedientiae, et sub poenis in ipsis decretis contentis, et aliis ad arbitrium nostrum infligendis, ipsorum publicationem et observantiam iuxta modum et formam in ipsis praescriptam; dantes propterea admodum reverendo patri magistro Thomae Guichens assistenti Galliae absoluto et priori, atque eius successoribus prioribus praefati conventus et collegii generalis maioris Parisiensis, omnimodam et necessariam potestatem etiam implorandi auxilium brachii secularis; declarantes praeterea in nova sexdecim patrum affiliatione, de qua § II num. I et II, non comprehendi patres conventuales, qui nunc actualiter in ipso existunt de familiâ, qui, quamdiu vixerint, volumus et mandamus ut ibi degant tamquam illius filii per superiores cum omni benevolentia tractandi. Verum, ipsis per mortem vel quocumque alio modo deficientibus, alios eorum loco suppleri non posse prohibemus. Datum apud S. Augustinum de Urbe in comitiis generalibus die IX Iunii MDCLXI.

Frater PETRUS LANFRANCONIUS,
generalis ind.

Loco † sigilli.

FR. AURELIUS MANCINUS,
secretarius Ordinis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, firmiora et stabiliora sint illa quae apostolicae confirmationis

patrociniis muniuntur; nobis propterea dictus Petrus prior generalis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

Omnia decreta praeserta Summi Pontificis confirmat.

§ 3. Nos igitur, ipsum Petrum priorem generalem specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia et singula decreta praeserta, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Claustrum.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras necnon decreta praeserta semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos quovis modo spectat et pro tempore quocumque spectabit, inviolabiliter et inconcussa observari, sique in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, indicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contra omnes delegatos.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praefatorum conventus et Ordinis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitatis alia reboratis, statutis

et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresserogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die X Iunii MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 10 Iunii 1662, pontif. anno VIII.

CCCXCIV.

Confirmatio decreti congregationis super negotiis Ordinis Praemonstratensium, et communitatis antiqui rigoris nuncupatae dicti Ordinis, quo cavetur unionem seu aggregationem unius vel plurium monasteriorum dicti Ordinis dictae congregationi antiqui rigoris a vicario abbatis generalis in posterum nullatenus fieri debere, nisi omnes religiosi professi illius monasterii per vota secreta consenserint in illud reformationem introduci, praecesseritque licentia abbatis generalis, etc., eandemque aggregationem non aliter faciendam esse quam iuxta formulam praescriptam in decreto huic Brevi inserto¹.

Alexander Papa VII.
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Emanavit nuper a congregatione nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium et dilectorum filiorum Romanae curiae praes-

Decretum sacrae congregationis.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

latorum super negotiis Ordinis Praemonstratensium a nobis deputata¹ decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

« Ut reformatio, seu congregatio et communitas antiqui rigoris, in Ordine Praemonstratensium a Paulo V felicis recordationis instituta, et ab aliis Summis Pontificibus eius successoribus confirmata, feliciter et cum pace omnium, quorum interest, per monasteria eiusdem Ordinis diffundi et propagari possit, sacra congregatio eminentissimorum et reverendissimorum S. R. E. cardinalium ac dominorum praelatorum super negotiis praedicti Ordinis a sanctissimo domino nostro specialiter deputata, auditis procuratoribus tam Ordinis quam communitatis huiusmodi, reque accurate discussa, censuit unionem seu aggregationem unius vel plurium monasteriorum ipsius Ordinis memoratae communitati antiqui rigoris a vicario abbatis generalis in posterum nullatenus fieri debere, nisi omnes et singuli religiosi professi illius monasterii per vota secreta consenserint in illud reformationem introduci, praecesseritque licentia in scriptis ipsius abbatis generalis (qui tamen eam non deneget nisi ex iustis et rationabilibus causis, quas deducere teneatur infra quatuor menses ad beatissimum Romanum Pontificem); eandemque monasterii aggregationem non aliter faciendam esse quam iuxta formulam infrascriptam, videlicet:

« Nos frater N., vicarius generalis communitatis antiqui rigoris Ordinis Praemonstratensium, viso actu capitulari, quo omnes religiosi professi monasterii N., fratres N. N. N., facientes totam communitatem dicti monasterii eiusdem nostri Ordinis, per vota secreta consenserint² nostram reformationem introduci

in hoc supra monasterium, de licentia nobis specialiter in scriptis concessa a reverendissimo domino patre N. abbate Praemonstratensium et totius Ordinis generali sub die ..., concordavimus cum praedictis religiosi de summa pecuniae scutorum ... de trimestri in trimestre anticipate solvenda, et de quantitate vini doliorum ..., frumenti sextariorum ..., et aliarum rerum, videlicet ..., temporibus ..., pro eorum victu et sustentatione assignanda, et pro eorum portionibus congruis, ratam³ proventuum huius monasterii, promittimusque ex iis redditibus, qui supersunt, deductis praedictis portionibus congruis, tot alere religiosos nostrae communitatis, qui sufficient ad restituendam conservandamque disciplinam et observantiam regularem. Et ipsi praenominati religiosi ex parte sua, cognoscentes se ex vi professionis suae adstrictos ad observantiam statutorum communium Ordinis, denuo promiserunt eandem observantiam, nihil praetendentes relaxationis ex hac aggregatione sui monasterii cum aliis reformatis, et quod intererunt choro ad officia divina simul cum ipsis reformatis celebranda, quod iidem praenominati inter se manducabunt in eadem mensa omnes communiter, quod habitabunt in clausura regulari, ad quam nullus pateat aditus mulieribus, sub obedientia sui abbatis (si reformationem non susceperit), vel superioris reformati, sive sit abbas, sive prior. Consenserunt insuper et voluerunt ut portionum suarum congruarum, tam in pecunia, quam in vino, frumento et aliis supra assignatis pro eorum victu et sustentatione, omnimoda dispositio et dispensatio sit apud abbatem suum (si reformationem in se non susceperit), vel apud superio-

¹ Male edit. Main. legit *deputatae* (R. T.).

² Aptius lege *consenserunt* (R. T.).

¹ An aliquid desit iudicet lector scius (R. T.).

² Videtur legendum *ipse pro in se* (R. T.).

rem reformatum, vel apud fratrem N., unum ex ipsis religiosi cedentibus ad hoc a superiori reformato de aliorum consensu electum; ita tamen ut, si aliquis ex praedictis religiosi superiorem aliquem ex Ordine invenerit qui eum in suo monasterio admittere velit, ad illud, ex dispensatione ad hunc effectum generaliter concessa a Summo Pontifice, migrare poterit, et huius portio congrua persolvetur superiori qui cum admiserit. Hisque inter patres sic stabilitis, praedicti omnes religiosi declararunt et declarant se cedere omnibus suis iuribus in hoc monasterio ad Dei gloriam et ad regularis observantiae restitutionem in favorem nostrae praedictae communitatis antiqui rigoris; nosque posse libere, quando commodum nobis fuerit, possessionem capere eiusmodi monasterii: Acta in monasterio N., die ..., etc. ».

Quae omnia eadem sacra congregatio futuris tantum temporibus observari voluit, ita ut nihil inde deduci possit praedicti adversus reformationem ad hanc usque diem per diversa Ordinis monasteria introductam.

Datum Romae, die VII maii MDCLXII.

P. FAGNANUS, secretarius ».

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii procuratores tam Ordinis quam communitatis antiqui rigoris huiusmodi nobis subinde exponi fecerunt, ipsi dictum decretum, pro firmiori illius subsistentia et observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri sumopere desiderent: nos, specialem illis gratiam facere volentes, personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae, existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes

et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras et decretum praesentium semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandoque spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et desiniri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praefatorum Ordinis ac reformationis seu congregationis et communitatis, eorumque monasteriorum quorumvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegii quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut eorumdem

Clausulae.

Contraria tollit.

Transumptis credi mandat.

praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum et gentium tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII iunii MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 12 iunii 1662, pontif. anno VIII.

CCCXCV.

Declaratio invaliditatis electionis vicariorum capitularium ecclesiae Parisiensis ante admissam cessionem cardinalis de Retz factae, et ab illis successive gestorum¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Cum, sicut accepimus, postquam dilectus filius noster Ioannes Franciscus Paulus Gondus S. R. E. presbyter cardinalis de Retz nuncupatus, tunc ecclesiae Parisiensis ex concessione et dispensatione apostolicâ praesul, qui iamdiu a sua ecclesiâ absens illius regimini per vicarios suos generales et alios officiales vacabat, eandem ecclesiam Parisiensem pure et simpliciter, quantum in se erat, renunciaverat et cesserat, seu ad renunciandum et cedendum in manibus nostris procuratorem constituerat, et earissimus in Christo filius noster Ludovicus Francorum rex christianissimus venerabilem fratrem Petrum, tunc Tolosanum, nunc Parisiensem archiepiscopum, vigore concordatorum dudum inter

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Sedem Apostolicam et clarae memoriae Franciscum I, dum vixit, etiam Francorum regem, super nominatione personarum, certis inibi expressis modis qualificatarum, ad ecclesias in regno Franciae privilegio eligendi non suffultas pro tempore vacantes promovendum, per regem Franciae pro tempore existentem Romano Pontifici faciendam initorum, nobis ad dictam ecclesiam nominaverat, dilectus filius syndicus capituli eiusdem ecclesiae Parisiensis, vel alius quisquis fuerit, huiusmodi renunciationem adhuc a Sede Apostolicâ praedictâ non admissam et dictam nominationem praefato capitulo retulerit, ac proposuerit instans ut administrationi ecclesiae consuleretur, exquisitisque suffragiis, tandem in eam sententiam (quamvis dissentientibus nonnullis) itum fuerit ut vicarii capitulares eligerentur; et huic decreto decanus, qui primarius ex duobus vicariis archiepiscopalis generalibus erat, acquieverit, unâque cum aliis novos vicarios, qui capituli nomine ecclesiae administrationem susciperent, pariformi consensu elegerit:

§ 2. Nos, considerantes tempore factae electionis vicariorum capitularium huiusmodi praefatam ecclesiam Parisiensem non vacasse, neque dictum Ioannem Franciscum Paulum cardinalem ab eius vinculo absolutum fuisse, sed illi eo tempore adhuc praefuisse, cum nos demum die v iunii proxime praeteriti cessionem ecclesiae huiusmodi per eum in manibus nostris factam admiserimus et ex nunc vacare decreverimus;

§ 3. Ac proinde dictam electionem vicariorum capitularium praepropere factam fuisse: propterea, de venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. cardinalium Concilii Tridentini interpretum (ad quos suprascriptam facti seriem discutendam transmisimus, ut circa illam

Motiva huius Constitutionis.

Electionem vicariorum capitularium invalidam esse decrevit.

eorundem cardinalium sententia nobis referretur) consilio, eandem electionem vicariorum capitularium, et ea quae ab illis sic electis fuerunt successive gesta, minime valida fuisse, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinariorum et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales etiam de latere legatos, dictaeque Sedis nuncios, et alios quoslibet, quavis auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum eulibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, declaramus et discernimus.

Pernegatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae ecclesiae Parisiensis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII iulii MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 17 iulii 1662, pontif. anno VIII.

CCCXCVI.

Revocatio quarundam ordinationum per universitatem et homines artis vaccinariorum Urbis a Sua Sanctitate per Breve confirmatarum, cum decreto quod, circa contractus super pellibus tam concinnatis quam rudibus ineundos, operationem novarum apothecarum, et divisionem macellorum, is stylus de cetero in perpetuum servetur, qui

servabatur antequam dictae declarationes et Breve emanarent¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam

§ 1. Aliàs emanarunt a nobis litterae in simili formâ Brevis, tenoris qui sequitur, videlicet: *Alexander Papa VII ad futuram rei memoriam*. Exponi Nobis nuper fecerunt, etc.²

§ 2. Cum autem, sicut plurimarum personarum fide dignarum relatu nobis innotuit, dilecti filii consules dictae artis vaccinariorum potestate sibi per praesertas declarationes seu ordinationes a nobis ut praefertur confirmatas attributâ abutantur, graviâque inde nascantur inconvenientia non sine boni publici detrimento, ac artium vaccinariorum et macellariorum, illarumque hominum damno et praeiudicio: nos, opportunum his malis remedium adhibere, necnon publicae privataeque hominum dictarum artium utilitati consulere cupientes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, declarationes seu ordinationes, ac super eorum confirmatione et approbatione expeditas litteras nostras praesertas, omniaque et singula in illis contenta et expressa, tenore praesentium perpetuo revocamus, abrogamus, cassamus, irritamus et annullamus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus, ac revocata, abrogata, cassata, irrita, et nulla, viribusque et effectu vacua esse et perpetuo fore; necnon, circa contractus super pellibus tam concinnatis quam rudibus seu nondum concinnatis ineundos, et aperitionem

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Vide Constit. CCXXVIII (al. 226) huius Pontificis, tom. XVI, pag. 427.

³ Edit. Main. legit plurimum (R. T.).

novarum apothecarum, seu officinarum, ac distributionem et divisionem macellorum, eum stylum et morem, qui, antequam ordinationes seu declarationes et litterae nostrae praeinsertae emanarent, servabatur, et quo uti tunc soliam erat, de cetero perpetuis futuris temporibus, ab illis ad quos spectat et pro tempore quovis modo spectabit, inviolabiliter et inconcussè servari, ac in usum reduci debere; nec quamquam eisdem nostris litteris, in iudicio vel extra illud, uti seu se iuvare posthac ulatenus posse, decernimus et declaramus, ac statuimus et ordinamus.

Exequiorem
praesentium de-
putat.

§ 3. Mandantes propterea dilecto filio praesidenti grasciae dictae Urbis ut stylum et morem solitum huiusmodi, et alia quae circa praemissa pro bono dictarum artium et grasciae gubernio ordinari oportere iudicaverit, faciat auctoritate nostrâ a praefatis consilibus et hominibus artium huiusmodi, ceterisque ad quos spectat et spectabit quomodolibet in futurum, omni morâ et tergiversatione, recursu et reclamatione remotis, exacte et inviolabiliter observari; nos enim eidem praesidenti grasciae quamcumque necessariam et opportunam ad id facultatem harum serie tribuimus et impertimur.

Clausulas ap-
ponit.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras, etiam ex eo quod consules et alii praefati, ceterique cuiusvis status, gradus, ordinis, praeeminentiae et dignitatis existentes, etiam speciali et individua mentione digni, in praemissis vel eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, ad illa vocati, citati et auditi, seu causae, propter quas ipsae praesentes emanarint, adductae, verificatae et iustificatae non fuerint, vel ex aliâ qualibet quantumvis iustâ, legitimâ et pri-

1 Edit. Main. legit iuxta (R. T.).

villegiatâ causâ, ingenio, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel interesse habentium aut habere quovis modo praetendentium consensus aliove quolibet etiam formali et substantiali defectu notari, impugnari, infringi, rescindi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas a peritionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. camerarium seu procamerarium, et alios cardinales, etiam de latere legatos, necnon camerae apostolicae praesidentes clericos, et dictae Urbis senatorem, aliosque quoslibet eorumdem camerae et Urbis officiales et ministros quacumque auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac, Derogat con-
trariis.

CCCXCVII.

Confirmatio privilegiorum, gratiarum et indulgentiarum fratrum eremitarum S. Pauli primi eremite sub regulâ S. Augustini in regno Portugalliae degentium.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Alias emanarunt a nobis litterae in simili formâ Brevis, tenoris qui sequitur, videlicet: *Alexander Papa VII, ad perpetuam rei memoriam.* In supremo militantis Ecclesiae etc.¹

Decreta alia
india recensentur.

§ 2. Cum autem, sicut dilecti filii fratres dictis Ordinis S. Pauli primi eremite sub regulâ S. Augustini in regno Portugalliae degentes nobis nuper exponi fecerunt, ipsi, qui (ut asserunt) eiusdem cum fratribus Ordinis praefati in Hungaria degentibus instituti existunt, credant se praesentiarum litterarum comodo et effectui gaudere debere, tametsi sub superiore generali a priore generali dictorum fratrum Hungariae distincto vivant, et nihilominus, ad tollendum omne dubium quod super ea re exoriri posset, opportune sibi a nobis in praemissis provideri et ut infra indulgeri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc

Expositio.

quatenus opus sit, nostrâ et cancellariae apostolicae regulâ de non tollendo iure quaesito, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praefatarum artium et Urbis, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis eorumque reformationibus, et novis additionibus, stylis, usibus et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, et aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, et pluries innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas et occasiones praesentibus pro plene et sufficienter expressis, servatis et insertis respective habentes, illis aliis in suo robore permansuris, latissime et plenissime ac specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXI iulii MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 21 iulii 1662, pontif. anno VIII.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.
2 Ul in Const. ccvi (al. 204) huius Pontificis, tom. xvi, pag. 397.

Confirmat
omnia contenta
in rubrica.

humiliter porrectis inclinati, eisdem superiori generali et fratribus dicti Ordinis S. Pauli primi eremite in regno Portugalliae degentibus singulas Urbani et aliorum praedecessorum nostrorum litteras apostolicas praesertim, et privilegia, indulta, facultates, libertates, immunitates, exemptiones, praerogativas, praeeminentias, indulgentias, favores et alias gratias universas spirituales et temporales praefato Ordini S. Pauli primi eremite, eiusque priori seu superiori generali, et fratribus, necnon ecclesiis, cappellis, oratoriis, domibus, et aliis locis, bonis et rebus praefatis, tam per memoratos, ut praefertur, et alios Romanos Pontifices praedecessores nostros, etiam per viam extensionis et communicationis, quam per quoscumque imperatores, reges, duces et alios principes ac personas seculares quomodocumque et qualitercumque respective concessas et concessa, cum omnibus et singulis inde legitime sequentis et sequuturis (quatenus tamen privilegia huiusmodi sint in usu, nec haecenus revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa), et alias iuxta praesertim Urbani praedecessoris nostrasque litteras, auctoritate praefata, tenore praesentium, pariter perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui quomodolibet in eisdem intervenerint, supplemus.

Clausula.

§ 3. Decernentes pariter easdem praesentes ac praesertim litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac praefato Ordini S. Pauli primi eremite eiusque superiori generali et fratribus in regno Portugalliae huiusmodi degentibus, et aliis ad quos quovis modo spec-

tat et spectabit in futurum, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemis- sis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus et singulis illis quae in praesertim litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria tollit.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo dicti superioris generalis vel alterius personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum et gentium, tam in iudicio quam extra illud, adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII augusti MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 7 augusti 1662, pontif. anno VIII.

CCCXCVIII.

Quod Ioannes Paulus Oliva, vicarius generalis Societatis Iesu, possit relinquere et alienare collegia et domos ipsius Societatis, iuxta facultatem sibi traditam a congregatione generali.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes Paulus Oliva, vicarius generalis Societatis Iesu, quod, vigore con-

Expositio.

stitutionum dictae Societatis auctoritate apostolica confirmatarum, eidem Societati competit facultas relinquendi et alienandi collegia et domos ipsius Societatis; quam facultatem congregatio generalis dictae Societatis novissime habita ipsi Ioanni Paulo vicario generali concessit; quodque praepositi generales, qui pro tempore fuerunt dictae Societatis, iis casibus, quibus sperabatur suspensionem sufficere posse, collegia suspendere soliti fuerunt, donec redditus illorum ita aucti essent, ut tuendis seu manutenendis ipsis collegiis sufficerent.

Motiva.

§ 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praedictus Ioannes Paulus vicarius generalis, ut penuria, in qua collegium Tropiense eiusdem Societatis reperiebatur, consulere, idem collegium suspenderit quousque exsoluto aere alieno, quo obstringitur, ad statum primaevae fundationis reductum fuerit; venerabilis vero frater episcopus Tropiensis suspensionem huiusmodi per sequestra bonorum dicti collegii impedire praetenderit: nobis propterea dictus Ioannes Paulus vicarius generalis humiliter supplicari fecit ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dinaremur.

Summus Pontifex confirmat quod continetur in rubrica.

§ 2. Nos igitur, ipsum Ioannem Paulum vicarium generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, concessionem facultatis relinquendi et

alienandi collegia et domos dictae Societatis, memorato Ioanni Paulo vicario generali ab ultima congregatione generali praedicta factam ut praefertur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Praeterea praedictum collegium Tropiense, iuxta illius suspensionem ab eodem Ioanne Paulo vicario generali sicut praemittitur factam, suspensum remanere debere; ipsi vero Ioanni Paulo vicario generali in futurum alia quoque collegia dictae Societatis, in quacumque mundi parte existentia, quando, ac iis modo et forma, quibus ei necesse fore videbitur, suspendere licere, auctoritate et tenore praedictis declaramus.

Clausula.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac dicto Ioanni Paulo vicario generali plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et spectabit quovis modo in futurum, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae Societatis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis con-

Contraria tollit.

firmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores presentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII augusti, MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 7 augusti 1662, pontif. anno VIII.

CCCXCIX.

De promovendis ad ordines in Urbe et in sex vicinis episcopatibus.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Apostolica sollicitudo humilitati nostrae divinitus imposita nos admonet ut circa illos, qui in almâ Urbe nostrâ, ex qua in omnes christiani orbis partes bonorum operum exempla ubertim promanant, vicinisque episcopatibus, sacris addicuntur ministeriis, et in hierarchicum Ecclesiae coetum cooptantur, ea salubriter constituamus, quae, maturâ consultatione adhibitâ, in omnipotentis Dei gloriam et animarum salutem cedere et cessura esse arbitramur.

Clerici ordinandi examinantur.

§ 1. Motu itaque proprio, et ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, tenore presentium statuimus et ordinamus, ut, quicumque in eâdem Urbe, ratione originis, vel beneficii ecclesiastici, aut domicilii, vel cum litteris dimissoriis proprii Ordinarii, ad minores vel sacros ordines promoveri volent, per mensem ante generales ordinatio-

nes dilectum filium nostrum et pro tempore existentis Romani Pontificis in dictâ Urbe vicarium in spiritualibus generalem aedeant¹, et de ipsius mandato ab examinadoribus ad hoc deputatis, non paucioribus quam tribus, ac simul congregatis, super scientiâ ad unumquemque ordinem requisitâ sedulo examinentur, et peracto examine renuncientur quotcumque ab his idonei iudicati fuerint.

§ 2. Deinde ad minores quidem ordines promovendi bonum a parocho et a magistro scholae, in qua educantur, testimonium habeant, de quo publicum eidem vicario exhibeant documentum. Pro iis vero qui ad singulos maiores ordines crunt assumendi, idem vicarius parochus, aut alteri cui magis expedire videbitur, committat, ut, nominibus ac desiderio eorum, qui volent promoveri, publice in basilicâ Lateranensi et in propriâ cuiusque parochiali ecclesiâ propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, genere, aetate, moribus et vitâ, ordinibus ante susceptis, titulis ad quos promoti sunt vel promoveri cupiunt, ceterisque qualitatibus requisitis iuxta sacrorum canonum et Concilii Tridentini dispositionem a fide dignis diligenter inquirat, et litteras testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes ad ipsum vicarium quamprimum transmittat.

§ 3. Et nihilominus, quoties² aliquem ex sacris ordinibus suscipere voluerint, ad sacerdotes in id deputatos personaliter se conferant, a quibus decem saltem dierum spatio ante ordinationem in eorum domo inclusi de omnibus ad digne suscipiendos et rite exercendos ordines requisitis erudiantur, et de hoc

¹ Pessime edit. Main. legit *audeant pro aedeant* (R. T.).

² Forsan *quoti pro quoties* legendum (R. T.).

Bonum testimonium habere debent.

Per decem dies exercitio spiritualibus vacare debent.

testimoniales eorumdem sacerdotum ad ipsum vicarium deferant, nec sine huiusmodi litteris quisquam ad ullum sacrum ordinem promoveatur, nec cum aliquo super examine et inclusione huiusmodi dispensari possit, nisi consultis nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente.

Forenses quomodo ordinandi.

§ 4. Denique in sex episcopatibus prope Urbem, in quibus non sunt suffraganei, quicumque ad minores vel sacros ordines volent promoveri cum litteris dimissoriis sui Ordinarii ad memoratum vicarium et non ad alium antistitem directis ad Urbem accedant, ibique et non alibi ordinentur, servatâ in omnibus formâ superius praescriptâ. Ubi vero sunt suffraganei, nemo ad aliquem ex maioribus ordinibus assumatur, nisi prius, praeter ea quae a sacris canonibus et eiusdem concilii decretis sancita sunt, ad minus per decem dies a dictis sacerdotibus in Urbe deputatis, in eorum aedibus inclusus ut supra, fuerit eruditus, ac litteras testimoniales eorumdem sacerdotum ad ipsum suffraganeum detulerit. Suffraganeus autem, qui contrafecerit, ab exercitio pontificalium per annum, promoti vero tam ab eisdem suffraganeis, quam etiam in Urbe, non servatâ formâ praesentis Constitutionis, ab executione ordinum sic susceptorum, donec nobis et successoribus nostris Romanis Pontificibus visum fuerit, ipso iure sint suspensi.

Clausulae.

§ 5. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et quando-cumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici au-

ditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet, quavis auctoritate, praecellentia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et desiniri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque ac synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Ut autem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius devenire possint, volumus ut illa, seu earum exempla, ad valvas praefatae Lateranensis ac Principis Apostolorum de Urbe basilicarum, et cancellariae apostolicae, necnon in aede Campi Florae, ut moris est, publicentur et affigantur, sicque publicatae et affixae omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arcent et afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent, utque earundem praesentium litterarum transumptis, etiam impresis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio vel extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII augusti MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 7 augusti 1662, pontif. anno VIII.

CD.

Confirmatio declarationis et incorporationis provinciae Bohemiae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci inter provincias reformatas Italiae dicti Ordinis a ministro generali et capitulo generali eiusdem Ordinis factarum.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Debitum pastoralis officii, quod, auctore Deo, gerimus, postulat ut, paternam christifidelium, qui e fluctibus seculi in religiosae vitae portum confugerunt, curam gerentes, felici illorum statui consulere studeamus, sicut cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius minister provincialis provinciae Bohemiae Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod, cum dilecti filii fratres dictae provinciae dilecto filio ministro generali et capitulo generali anno MDCLVIII Toleti celebrato dicti Ordinis supplicassent ut eandem provinciam reformatam declararent eamque aliis provinciis reformatis Italiae eiusdem Ordinis aggregarent, praefatum capitulum generale eis hac in re gratificatum est, dictusque minister generalis die x decembris MDCLIX per suas litteras definitorio dictae provinciae directas eandem provinciam reformatam declaravit, ac illam inter provincias reformatas Italiae Ordinis huiusmodi incorporavit.

Confirmatio decretum.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus minister provincialis praemissa, pro firmiori illorum subsistentia, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

desideret: nos, ipsum ministrum provincialem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, declarationem et incorporationem dictae provinciae Bohemiae inter praefatas provincias reformatas Italiae sicut praemittitur factas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes eandem provinciam Bohemiae in posterum tamquam unam ex reformatis nationis Italiae in omnibus et quoad omnia fore et habendam esse, ipsasque praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consue-

Contrariis derogat.

tudinibus, privilegiis quoque, indulgitiis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xi augusti MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 11 augusti 1662, pontif. anno VIII.

CDI.

Confirmatio formae pro electione discretorum vocalium capituli generalis Congregationis secularis clericorum Doctrinae Christianae in Gallia.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Avias, presbyter et procurator generalis Congregationis secularis clericorum Doctrinae Christianae in Gallia, quod, cum nos per quasdam nostras in simili forma Brevis litteras eorum¹ numerum vocalium capituli generalis dictae Congregationis determinaverimus, et inter illos duos pro qualibet provincia ipsius Congregationis discretos eligi voluerimus, nec ullam tamen in eisdem litteris pro faciendâ dictorum discretorum electione formam praescripserimus, eadem congregatio in ultimo eius capitulo generali formam in electione discretorum huiusmodi servan-

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

2 Forsan vox eorum delenda (R. T.).

dam stabilivit tenoris qui sequitur, videlicet:

§ 2. « Debito tempore a patre provinciali designando unusquisque vocalis, prius fuis ad Deum precibus, scribit in unâ schedula duos sacerdotes, alterum rectorem, et non rectorem alterum, quos aptiores ad hoc munus in Domino iudicaverit; schedulae colligentur in fasciculum unum, sigillo domus sive collegii signandum, et a duobus subditis vocalibus mittendum ad rectorem domus scrutinii quam pater provincialis designaverit; qui de receptione epistolae et fasciculi schedularum rectorem domus mittentem, quamprimum poterit, certum faciet, ut, si forte esset amissus, iterum congregetur capitulum domus ad eligendum de novo. Cum autem omnium domorum schedulas repererit praedictus rector, congregato suo capitulo, eas omnes miscet prius, deinde eas omnes aperit coram omnibus suis vocalibus, et omnium nomina in illis scripta simul cum duobus ab eisdem vocalibus nominatis fideliter et exacte notat, et duos illos qui plura habuerint suffragia discretos esse declarat; statimque scribit ad patrem provincialem, qui eos monebit¹, ut tempore debito adsint capitulo generali, sumpto a domo scrutinii suae electionis testimonio a rectore et secretario illius subsignato; si autem contingat duos aut plures aequalem habere suffragiorum numerum, antiquior professione ex illis censetur discretus ».

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Franciscus formam praefatam, pro firmiori et stabiliiori illius observatione et subsistentia, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Franciscum specialibus fa-

Forma pro electione discretorum vocalium capituli generalis.

Formam praescriptam confirmat Pontifex.

1 Male edit. Main. legit *monerit* pro *monebit* (R. T.).

voribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latas, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolutos et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, praesertim formam a memorato capitulo generali pro electione discretorum vocalium capituli generalis Congregationis praefatae factam ac stabilitam ut praefertur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adieimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, perpetuo inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios, et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae Congregationis eiusque provinciarum et domorum, quantumlibet etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et

innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro pleno et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in iudicio quam extra illud, adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XII augusti MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 12 augusti 1662, pontif. an. VIII.

CDII.

Confirmatio decretorum et statutorum super institutione et felici directione conventus in provincia Romana pro secessu fratrum Minorum strictioris observantiae Ordinis sancti Francisci ab eminentissimo protectore eiusdem Ordinis, in vim facultatis sibi a congregatione episcoporum et regularium concessae, de voto vicarii generalis reformatorem ac ministri generalis dicti Ordinis factorum et editorum¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Ecclesiae catholicae regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione praesidentes, illa, quae pro felici religioso-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

rum virorum, in humilitatis spiritu et strictioris regulae observantiae vota sua Altissimo reddere iugiter satagentium, directione pie sapienterque constituta et stabilita esse noseuntur, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis patrocinio roboramus.

Espositio.

§ 1. Expeni siquidem nobis nuper fecit venerabilis frater Ludovicus episcopus Placentinus provinciae Compostellanae, quod aliis venerabilis frater noster Franciscus episcopus Portuensis sanctae Romanae Ecclesiae cardinalis Barberinus nuncupatus, Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud nos et Sedem Apostolicam protector, vigore facultatis sibi a congregatione venerabilium fratrum nostrorum eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita concessae, de voto dilectorum filiorum primum quidem vicarii generalis reformatorem et deinde ministri generalis Ordinis praedicti, nonnulla decreta et statuta, super institutione et felici directione conventus in provincia Romana pro secessu fratrum Minorum strictioris observantiae dicti Ordinis, fecit et dedit per suas patentes litteras desuper expeditas tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum cardinalis protectoris.

« Franciscus, miseratione divina episcopus Portuensis cardinalis Barberinus, sanctae Romanae Ecclesiae vicecancellarius, ac Ordinis sancti Francisci protector, corrector et gubernator.

Placuit sacrae coogregationi eminentissimorum dominorum cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae supplicem libellum fratris Bonaventurae Barchinensis strictioris observantiae Ordinis sancti Francisci nobis remittere tenoris sequentis, videlicet:

Bull. Rom. — Vol. XVII.

« Eminentissimi et reverendissimi signori.

Per osservanza sempre maggiore della regola del P. S. Francesco, e per uniformarsi col sentimento delle costituzioni serafiche, e per aumentare nelle solitudini e nelle più umili e nude povertà lo spirito, e finalmente per ritrovare nella totale abbiezione di se stesso, e nel più risoluto divortio delle genti la dal Padre S. Francesco tanto inculcata ritiratezza e povertà, fra Bonaventura da Barcellona, riformato laico di S. Francesco, conformandosi con le migliori direzioni dell'istituto, e con sentimento piissimo delle costituzioni e dello stile commendabile delle più accreditate premure de' superiori maggiori dell'Ordine, umilmente supplica l'EE. VV. d'esser fatto degno d'un convento dei più ritirati e nascosti, dove, con quei compagni e guardiano che dal superiore gli saranno prescritti, possa egli, con le ordinazioni che più quadreranno allo zelo immenso dell'EE. VV. e de' superiori maggiori, ricoverarsi col solo intento di servire a Dio nella pura e letterale osservanza della regola del Padre S. Francesco. Quam Deus, etc. »

Sacra congregatio eminentissimorum dominorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, iubente sanctissimo domino nostro, antescriptas preces remisit eminentissimo huiusmodi Ordinis apud hanc Sanctam Sedem protectori¹, qui, una cum generali eiusdem Ordinis, quicquid sibi in Domino, et ad regulariter² disciplinam restaurandam fovendamque expedire visum fuerit, pro eorum arbitrio et prudentia,

¹ Male ed. Main legit protectorem, vel antea legi debuit remisit ad eminentissimum (R. T.).

² Ni legendum sit regularem (R. T.).

mature decernant, statuunt, servarique praecipiant.

Romae, die VIII mensis maii MDCLXII.

M. card. GINETTUS.

Loco † sigilli.

E. episcopus Camerinensis, secretarius.

Nos vero, re mature perpensa, inherentes auctoritati et facultati nobis concessae a praedicta sacra congregatione vigore rescripti praeserti, pro directione eiusdem conventus et regularis disciplinae in eo stabiliendae conservatione, infra scripta decreta sancire et promulgare censuimus, videlicet:

Statuta conventus in provinciâ romanâ pro secessu patrum Minorum strictioris observantiae.

I. Ad eum secessum destinatus¹ conventus S. Mariae, ut vocant, de Graetis, Ponticelli.

II. Cupientes eo se recipere teneantur humiliter petere eius rei facultatem a patre ministro provinciali, qui adeo petitioni obsistere non possit ut etiam debeat humaniter indulgere, nisi rationabilem habeat obsistendi causam.

III. Nemo ad id cogi possit aut impediri, dummodo patri guardiano unâ cum discretis post diligens examen videatur idoneus.

IV. Custodiat unusquisque regulam sine glossâ, quemadmodum a P. S. Francisco eam accepit, vivatque in obedientiâ patris guardiani, provincialis et superiorum generalium.

V. Nullus possit ad praesulatum, dignitatem, gradumve infra vel extra religionem aspirare, vel electus ad dignitatis aliquem gradum extra praefatum conventum, illum suscipere sine consensu guardiani ac discretorum sui con-

ventus; si vero, contra quam dictum est, aliquis fuerit¹, perpetuo sit ab eo conventu exclusus.

VI. Nemo ex hoc conventu sine guardiani discretorumque consensu removeri possit absque iustâ causâ, neque sponte discedere citra necessitatem, nisi post mensem a die in quo primum abeundi facultatem petierit a superiore, ut interim experiantur fratres de ipsorum socio an instabilitate vel ullâ tentatione ducatur ut digredi velit, illumque Deo commendent.

VII. In guardianum eligetur unus aliquis ex fratribus huius conventus a patre provinciali cum definitorio, suffragiis secretis, secundum Breve felicis recordationis Urbani VIII, approbandus praeterea ab eminentissimo cardinali protectore magistroque generali.

VIII. Fratrem discedere volentem, vel guardiani discretorumque iudicio minime idoneum, inquietum vel pacis perturbatorem, patres possint ad patrem provincialem mittere, eique instare orantes ut a saepius memorato conventu eum amoveat, aliumque ad locum transferat; qui provincialis pro sua charitate provideat, et petentibus satisfaciat, nisi eidem secus videatur ex rationabili causâ.

IX. Caveat unusquisque ne in sermonibus, tum publicis, tum privatis, se vel alios fratres huius conventus praeferat ceteris in probitate, perfectione, regulaeque custodia, eoque detrahat proximo suo, sed agere curet id quod agit humiliter vivendo et servando unitatem spiritus in vinculo pacis; praevaricatores vero severius puniantur.

X. Liceat guardiano ceterisque fratribus huius conventus sancire nova statuta pro strictiori vivendi ratione, quae

¹ Videtur legendum *ausus fuerit* vel *fecerit*, aut simile (R. T.).

¹ Potius *destinatur* legendum (R. T.).

Sequitur decretum cardinalis protectoris.

Statuta ab ipso condita.

non adversentur sacris canonibus, apostolicisque constitutionibus, et generalibus statutis fratrum reformatorum, eaque secretis suffragiis probari debeant, et ab omnibus observari ad maiorem Dei gloriam fratrumque spiritualem profectum, dummodo recognoscantur prius et approbentur a ministro generali.

Supradicta autem decreta et statuta, de voto etiam primum vicarii generalis reformatorum deinde ministri generalis eiusdem Ordinis sancita, ab omnibus religiosiis in supradicto conventu commorantibus et Deo servientibus, in perpetuum valitura, inviolabiliter observari volumus et mandamus.

Ut autem supradicta firmiter subsistant, illustrissimus et reverendissimus episcopus Placentiae, nuper orator catholici Hispaniarum regis, humiliter supplicat Sanctitati Vestrae, ut dignetur illa confirmare per suas litteras in forma Brevis. In quorum fidem, etc.

Datum Romae, die XXXI iulii MDCLXII.

F. cardinalis BARBERINUS, protector.

Loco † sigilli.

AGAPITUS COLORTIUS, secretarius.

Confirmat Pontifex.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, firmiora et stabiliora sint, exactiusque servantur, illa quae apostolicae confirmationis praesidio communiuntur, nobis propterea dictus Ludovicus episcopus humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, eiusdem Ludovici episcopi votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, praeserta decreta et statuta a memorato Francisco cardinali protectore facta et edita ut praefertur, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praefatorum Ordinis et provinciae, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi etc., illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

¹ Male edit. Main. legit *etiamsi illorum* (R. T.).

Supradicta decreta servari mandata cardinalis protectoris.

Clausulae.

Contraria tollit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx augusti MDCCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 30 augusti 1662, pontif. anno VIII.

CDIII.

Donativum extraordinarium regni Siciliae regi catholico faciendum occasione dotis reginae christianissimae dicti regis natae.

Venerabili fratri archiepiscopo Panormitano,
Alexander Papa VII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Capitulum.

§ 1. Exponi nobis nuper fecit carissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, quod (cum dilecti filii tres hominum status, seu tria brachia, ecclesiasticum, militare et demaniale nuncupata, regni Siciliae ultrapharum, cuius ipse Philippus etiam rex existit, de mense martii MDCCLXI eidem Philippo regi, occasione dotis carissimae in Christo filiae Mariae Theresiae Francorum reginae christianissimae, ipsius Philippi regis natae, donativum extraordinarium quinquaginta millium scutorum, certis modo et forma ac pro hac vice dumtaxat exigendum, obtulerint) venerabiles archiepiscopi, episcopi et archimandrita et aliae ecclesiasticae personae dicti regni certam ratam, non excedentem sextam partem praedictorum quinquaginta millium scutorum solvendum ut praemittitur, sponte sua in eisdem comitiis, accedente tamen ad hoc nostro et Sedis Apostolicae beneplacito, persolverere obtulerunt, et forsitan etiam persolverunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expo-

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

sitio subiungebat, ex eo praesertim quod per Lateranense concilium novissime celebratum, diversaeque alias canonicae sanctiones, sub certis censuris et poenis caveatur expresse, ne reges, principes et alii potentatus ab archiepiscopis, episcopis, abbatibus et aliis personis ecclesiasticis, etiam sponte offerentibus, aliquam pecuniarum summam sive subventionem recipiant, dictus Philippus rex ac eius regni illius ministri dubitent, ratam praedictam ante obtentum beneplacitum apostolicum recipiendo, censuras et poenas huiusmodi incurrere et forsitan incurrisse; nobisque propterea dictus Philippus rex humiliter supplicari fecerit, pro suae et dictorum ministrorum conscientiae quiete, quatenus praemissis nostram et huius sanctae Sedis auctoritatem interponere dignaremur:

§ 3. Nos igitur, eiusdem Philippi regis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, ut, constituto tibi per legitimas probationes de expressis maioris partis cleri, seu archiepiscoporum, episcoporum et aliarum personarum ecclesiasticarum secularium et cuiusvis Ordinis regularium dicti regni consensu, et quod reliqui vel reliquae personae non consentientes vocati et vocatae fuerint, oblationi et promissioni necnon solutioni per archiepiscopos, episcopos et archimandritam et alias personas ecclesiasticas factis, pro hac vice tantum, nostram et Sedis praedictae auctoritatem vigore praesentium interponas, ipsosque archiepiscopos, episcopos et alias personas huiusmodi, etiamsi sint de illis quae pro minori cleri parte praemissis non consenserint, ad ea tamen vocati et vocatae fuerint, ad solutionem eorum

Regi catholico auctoritatem concedit compellenti ad solutionem episcopos aliosque.

Quaedam facultas.

ratae opportunis iuris et facti remediis cogas et compellas;

§ 4. Et nihilominus archiepiscopis, episcopis et archimandritae, aliisque ecclesiasticis personis praedictis, ut ratam huiusmodi, per eos ut praemittitur oblatam et promissam, persolvere, ac dictus Philippus rex et eius ministri eam petere et recipere absque conscientiae scrupulo, seu censurarum et poenarum praedictarum incursu, libere et licite valeant, auctoritate nostram concedas et indulgeas, ipsosque archiepiscopos, episcopos et archimandritam, aliasque personas ecclesiasticas et earum singulas, quatenus ipsi dictam ratam iam promiserint et solverint, necnon eundem Philippum regem eiusque ministros praedictos, si eandem ratam iam perceperint, ab omnibus et singulis censuris et poenis propterea quomodolibet incursis, eadem auctoritate absolvas, et absolutos fore censeas et declares. Et quod omnes et singuli pensionarii, seu ii quibus loco pensionum fructus in totum vel in partem reservati existunt, cuiuscumque dignitatis vel conditionis sint (exceptis tamen S. R. E. cardinalibus, necnon dualus perpetuis pensionibus annuis, una quidem bis mille ducentorum super Cantaniensis, altera vero pensionibus huiusmodi mille octingentorum scutorum monetae dicti regni Siciliae super Mazariensis mensarum episcopalium respective fructibus, redditibus et proventibus, ad favorem operis pii per memoratum Philippum regem in basilica S. Mariae Maioris de Urbe fundati, a praedicto Innocentio praedecessore per suas anno Incarnationis Dominicae MDCCLVII, ix octobris, desuper sub plumbo expeditas litteras reservatis) ad huiusmodi ratae solutionem in omnibus et per omnia, perinde ac si nominatim ratam eandem se soluturos obtulissent (clau-

sulis et decretis in litteris apostolicis reservationum pensionum et fructuum huiusmodi etiam consistorialiter appositis, et quod dictae pensiones ab omni decima, subsidio charitativo et quovis alio onere, tam ordinario quam extraordinario, quavis auctoritate, etiam pro expeditione tam offensivam quam defensivam contra Turcas et alios infideles, et reipublicae christianae hostes ab illorum conatibus defensione, seu inexcogitabili causa, a Romano Pontifice pro tempore existente, etiam ad imperatoris, regum, ducum et aliorum instantiam, illorumque contemplatione et intuitu, etiam motu proprio et ex certa scientia impositis et imponendis, aut alias qualitercumque, exemptae sint, nequaquam obstantibus), teneantur et efficaciter obstricti sint, ipsique archiepiscopi, episcopi et archimandrita, aliaeque personae, quarum ecclesiae, monasteria et alia beneficia ecclesiastica annuis pensionibus apostolica auctoritate assignatis gravata et onerata sunt, (ratam pensionariorum suorum, seu eorum quibus fructus huiusmodi sunt reservati, vere et realiter, et quacumque fictione cessante, persolverint), sua propria auctoritate postmodum penes se retinere possint, nec propterea sententias, censuras et poenas in eisdem pensionum reservationibus contentas incurrant, eadem auctoritate decernas.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, monasteriorum et beneficiorum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore iuris

1 Particula si vel quatenus vel dummodo necessario hic est supplenda (R. T.).

Contrariis derogat.

clausis, ac litteris apostolicis quibusvis generaliter vel specialiter concessis, necnon litteris reservationum, pensionum et fructuum huiusmodi, ac quibusvis obligationibus, etiam in formâ cameræ, etiam cum iuramento, ac censurarum et mandati executivi suceptione, vel aliâ desuper factis (etiãsi de illis eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio seu quævis alia expressio habenda sit, et in eis caveatur expresse quod per huiusmodi clausulas generales, etiam specialem mentionem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari non videatur, nisi certis modo et formâ in illis expressis plene observatis); quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Pauperes ecclesiastici graventur.

§ 6. Ceterum, volentes providere ne pauperes ecclesiastici ad contributionem huiusmodi graventur, te hortamur attente, ac in virtute sanctæ obedientiæ tibi mandamus, quatenus pauperes ecclesiasticos, qui in redditibus annuis nihil aut parum, etiam usque ad valorem decem unciarum, scuta viginti quinque monetæ illius regni constituentium, inclusive, habent, ad contributionem prædictam per quoscumque quavis auctoritate fungentes cogi aut compelli nullo modo permittas.

Transumptorum vides.

§ 7. Volumus autem quod exactio pecuniarum huiusmodi ab ecclesiasticis per personas ecclesiasticas, a dicto Philippo rege seu moderno regni prædicti prorege nominandas et per te deputandas, fieri debeat, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis (quod si secus in aliquo præmissorum factum fuerit, qui contravenerit, in poe-

nas et censuras incurrant¹, perinde ac si præsentès litteræ non emanassent); quodque etiam præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate ecclesiasticâ constitutæ munitis, eadem prorsus fidès in iudicio et extra in omnibus et per omnia adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die iv septembris MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 4 septembris 1662, pontif. anno VIII.

CDIV.

Commissio officiali Bisuntino contra Guglielmum Humbertum Praecipianum et alios inobedientes canonicos ecclesiæ Bisuntinæ².

Dilecto filio Ioanni Dorivalio, archidiacono Luxoviensi et canonico ecclesiæ, necnon officiali curiæ Bisuntinæ,

Alexander Papa VII.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Aliâs emanarunt a nobis litteræ in simili formâ Brevis, tenoris quæ sequitur, videlicet:

Alexander Papæ VII, ad futuram rei memoriam. Iustitiæ exigit ratio, etc.³.

§ 2. Cum autem (sicut non sine gravi animi nostri dolore subinde accepimus) memorati Guglielmus Humbertus Praecipianus et alii canonici eius electores,

¹ Cohærenter lege incurrat (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

³ Tenor dictarum litterarum omittitur, quia iam illum habes in suo ordine sub dato v decembris MDCLXI, pontificatus anno VII, tom. XVI, pag. 735.

tantum abest ut, paternis nostris monitionibus et correctionibus huiusmodi debitâ humilitate morem gerentes, atque apostolicis mandatis reverenter, ut iustum est, parentes, ab omnibus illis actibus, qui eis et cuilibet eorum per præinsertas litteras nostras expresse interdicti sunt, sese penitus abstinuerint, ut etiam (quod deplorandum est, maioriq; animadversione compescendum) actibus capitularibus ceterisque præfatis (inani forsân prætextu cuiusdam assertæ absolutionis, ad certum tempus dumtaxat et cum reincidentiâ, a præfato episcopo Andrevillensi dictæ ecclesiæ Bisuntinæ suffraganeo per eos fucato verbalis partitionis supposito extortæ) sese intrudere atque immiscere, ausi sint et audeant, illique et præsertim dictus Guglielmus Humbertus se ipsos ad alia officia, munera et forsân dignitates eligi ac deputari satagant:

Committit ut in rubrica.

§ 3. Propterea nos, qui ausus huiusmodi temerarios, et in præiudicium apostolicæ auctoritatis tendentes, nullo modo dissimulare possumus, nec debemus, motu, scientiâ et deliberatione similibus, discretionis tuæ iterum in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub poenâ excommunicationis per te, nisi huic mandato nostro parueris, incurrendæ, committimus et mandamus, ut statim atque præsentès litteras receperis, omni postpositâ morâ, eundem Guglielmum Humbertum Praecipianum ac singulos canonicos eius electores præfatos (quorum nomina et cognomina, si hactenus publicata non fuerint, publicari facias) a supradictis suspensionis, ac privationis, ceterisque a nobis per præinsertas litteras inflictis poenis minime liberatos nec pro liberatis habendos esse, sed, quatenus a memorato episcopo Andrevillensi, sicut præmittitur, aut aliâs

quandocumque et qualitercumque absoluti fuerint, in easdem poenas relictis, illisque adhuc innodatos et illaqueatos esse, auctoritate apostolicâ declares et decernas.

§ 4. Et, quatenus illi se ab actibus capitularibus huiusmodi, et aliis, ut supra, ipsis interdictis, non abstinuerint, eosdem ac singulos eorum qui contrafecerint, necnon eos qui illos ad actus præfatos quoquo modo ac prætextu receperint aut admisierint, vel propria vota sive suffragia per se ipsos aut eorum procuratores pro electione aut deputatione ad quaecumque officia, munera vel dignitates illis aut cuilibet eorum dederint, eo ipso excommunicationis sententiam, a qua nemo a quocumque nisi a nobis seu pro tempore existente Romano Pontifice tantum, præterquam in mortis articulo constitutus, absolvi possit, damnabiliter incurrisse, dictâ auctoritate declares pariter et pronuncies et publices; nos enim quamcumque necessariam et opportunam ad præmissa facultatem et potestatem tibi harum serie, eadem auctoritate, tribuimus et impartimur.

§ 5. Decernentes easdem præsentès litteras, etiam ex eo quod quilibet in præmissis interesse habentes ad illa vocati et auditi non fuerint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos iuris reduci, seu in controversiam revocari minime posse, sed ipsas præsentès litteras et in illarum executione a te faciendâ firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; sicque et non aliter in præmissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici audi-

Facultas per poenas procedendi.

Clausulæ.

tores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, aliosve quoslibet quavis auctoritate, praeseminantia et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 6. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus et singulis illis, quae in praesentis litteris volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§ 7. Ceterum volumus pariter ut earundem praesentium litterarum transumptis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticae constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xi septembris MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 11 septembris 1662, pontif. anno VII.

CDV.

Quod superiores Congregationis Cassinensis S. Benedicti, ac etiam monasteriorum Sublaci, ac Farfae, ceterique monachi, non accedant Romam absque licentia abbatis S. Pauli ac procuratoris generalis.

Alexander Papa VII.
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Ad apostolicae dignitatis fastigium, meritis licet imparibus, divina dispositione eVecti, illis, quae pro decoris monastici disciplinaeque regularis con-

servatione provide constituta esse noscuntur, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Iacobus Romanus, procurator generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, quod dilecti pariter filii praesidens generalis et visitatores dictae Congregationis in eorum dieta Ferrariae nuper celebrata decretum ediderunt tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum dietae Ordinis.

« Salutaribus monitis eminentissimi domini cardinalis Barberini Congregationis nostrae protectoris, quibus pro eorumdem observantia cum suis particularibus litteris, sub datum Romae die xix mensis aprilis proxime elapsi dietae capitulari directis, enixe institit, ut par est, obtemperare volentes, omnibus et singulis Congregationis nostrae praelatis, etiam monasteriorum nostrorum Sublaci, Farfae, ac monachis cuiuscumque conditionis, prohibemus, et penitus interdiciamus, a nostris constitutionibus non recedentes, accessum ad Urbem, quovis praetextu, absque licentia prius in scriptis a reverendis patribus abbate S. Pauli de Urbe et procuratore generali in curia pro tempore existentibus obtenta.

§ 2. Nulli supradictorum, post eundem accessum ad Urbem, liceat alibi etiam in domibus secularium propinquorum, praeterquam in monasterio S. Callisti, sese recipere, commorari, et multo minus iuxta easdem constitutiones nostras pernoctare, sub poena suspensionis a quocumque gradu ipso facto ab omnibus incurrenda. Iisdem pariter in virtute sanctae obedientiae praecipimus ut associati et omnino cu-

1 An legendum contra pro iuxta, iudicet lector scius (R. T.).

culati per Urbem incedant, ne gradus abbatialis et monasticus, ex dimissione sui dignioris habitus, debito honore privetur. Quae omnia, tam in alma Urbe, quam in aliis insignioribus civitatibus, praecipue Neapolis et Panormi, observanda esso decernimus.

Decretum praesentium confirmat.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Iacobus procurator generalis decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri plurimum desideret: nos, ipsum Iacobum procuratorem generalem specialiter favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus extiterit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis nuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas apostolice.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et

1 Edit. Main. legit dicti pro dictus (R. T.).

definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praedictorum Ordinis et Congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides dan la transumptis.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticae constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi septembris MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 26 septembris 1662, pontif. anno VIII.

CDVI.

Quod spolia defunctorum canonicorum regularium SS. Salvatoris procuratori generali eiusdem Congregationis omnino applicari debeant.

Alexander Papa VII.

ad futuram rei memoriam.

Motiva huius
Constitutionis.

Abbas, pro parte tunc existentis abbatis generalis Congregationis canonicorum regularium SS. Salvatoris, congregationi tunc existentium S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum exposito, quod ipse, iuxta mandatum dietae congregationis cardinalium, in capitulo generali praedictae Congregationis canonicorum regularium Venetiis anno superiore MDCCLIX celebrato una cum definitivibus decretum ediderat, quod spolia defunctorum canonicorum regularium Congregationis huiusmodi transmitterentur a praelatis localibus ad procuratorem generalem ipsius Congregationis, ad effectum solvendi debita cameraria monasteriorum particularium, et his deficientibus publica religionis Romae contracta cum montistis et censuariis; quodque decretum huiusmodi ab ipso abbate generali et definitorio in dieta eo anno Florentiae habitata etiam renovatum et plenissime confirmatum ac a multis exacte observatum et practicatum fuerat, sed nonnulli alii renitentes erant, illique parere recusabant, sub vanis praetextibus et subterfugijs, allegantes dictum decretum constitutionibus apostolicis ac decretis praedictae congregationis cardinalium et sacris canonibus adversari, licet nihil super ea re producerent;

Supplicatio.

§ 1. Ideoque pro parte dicti abbatis generalis memoratis cardinalibus supplicato ut praedicti decreti observationi opportune providerent: emanavit ab eorumdem cardinalium congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet:
« Sacra congregatio, etc., inhaerendo resolutionibus alijs factis in particulari congregatione pro sublevandis oneri-

Sacrae con-
gregationis de-
cretum.

bus duodecim congregationum monasteriorum, praenarratum decretum a definitorio capituli generalis anno MDCCLIX Venetiis editum, et nuper in praeterita dieta innovatum, pro satisfaciendis dumtaxat debitis oneribus camerarum ac montistarum et censuariorum huiusmodi ad particularia monasteria, si adsint, sin minus, ad commune religionis spectantibus, et non alijs, virtute praesentium, sanctissimo domino nostro annuente, approbat et confirmat, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari, ac ad praedictos usus solummodo applicari mandat et praecipit, sub poena contrasacientibus privationis vocis activae et passivae, praelaturae et officiorum, necnon perpetuae inhabilitatis ad quaecumque alia obtinenda, rehabilitatione eidem sacrae congregationi reservata: constitutionibus apostolicis et eiusdem Ordinis statutis aliisque quibuscumque in contrarium non obstantibus. In quorum fidem etc. Datum Romae, die xv iulii MDCCL.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes Maria Lancius, procurator generalis dictae Congregationis canonicorum regularium SS. Salvatoris nobis nuper exponi fecit, ipse decretum praesentium, pro firmiori et stabiliiori illius observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Ioannem Mariam procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententijs, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et

Decretum con-
firmat Pontifex.

absolutum fore consentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, observantiam praesentium decreti, sub poenis in eo contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, iniungimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate congregationis eorumdem cardinalium.

Clausula.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis de-
rogat.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praedictae Congregationis canonicorum regularium, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegijs quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alijs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum hinc.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis,

etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii septembris MDCCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 27 septembris 1602, pontif. anno VIII.

CDVII.

Declaratio quod personae, quae a superioribus Congregationis Missionis deputabuntur ad alias functiones dictae Congregationis quae proximum spectant, etc., subsint quoque locorum Ordinariis quoad functiones huiusmodi et ea quae illas concernunt; et alia declarantur.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii humilitati nostrae divinitus impositi sollicitudo nos admonet ut congregationum virorum uberes in Ecclesia Dei bonorum operum fructus proferre iugiter satagentium statum opportunis rationibus constabilire studeamus, sicut cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§ 1. Alijs siquidem nos, nonnulla dubia, super statu Congregationis Missionis in Gallia inceptae ac olim a Sede Apostolica approbatae enata, tollere volentes, eandem Congregationem, sicut praefertur inceptam et approbatam, auctoritate apostolica confirmavimus et approbavimus, cum emissionem votorum simplicium castitatis, paupertatis et obedientiae, necnon stabilitatis

Motiva.

1 Male edit. Main. legit *Congregationem* (A.T.).

in dicta Congregatione, ad salutem se-
toto vitae tempore salutem pauperum
rusticorum applicandi, post bien-
nium probationis faciendae; statuentes
ut dicta Congregatio exempta esset a
subiectione locorum Ordinariorum in
omnibus, excepto quod personae, quae
a superioribus eiusdem Congregationis
deputarentur ad missiones aliquas, sub-
essent ipsis Ordinariis tantum quoad
missiones et ea quae illas concernerent,
et alias, prout in nostris desuper
in simili forma Brevis die xxii septem-
bris mdcxlv expeditis litteris, quarum
tenorem praesentibus pro plene et suf-
ficienter expresso haberi volumus, ube-
rius continetur.

Declarat pro-
ut in rubrica.

§ 2. Nunc autem alia quoque dubia,
quae super praemissis seu illorum occa-
sione suboriri possent, opportuna de-
clarationis ministerio remove cupientes,
ac dilectum filium Renatum Alme-
ras, modernum dictae Congregationis
superiorem generalem, specialis favore
gratiae prosequi volentes, et a quibus-
vis excommunicationis, suspensionis et
interdicti, aliisque ecclesiasticis sen-
tentiis, censuris et poenis, a iure vel
ab homine, quavis occasione vel causa
latis, si quibus quomodolibet innoda-
tus existit, ad effectum praesentium
dumtaxat consequendum, harum serie
absolventes et absolutum fore censen-
tes, supplicationibus eius nomine no-
bis super hoc humiliter porrectis in-
clinati, de venerabilium fratrum no-
strorum S. R. E. cardinalium Concilii
Tridentini interpretum consilio, quod
personae, quae a superioribus memo-
ratae Congregationis Missionis deputa-
buntur ad alias functiones ipsius Con-
gregationis quae proximum spectant,
quales sunt seminaria ecclesiasticorum
externorum regere et in illis docere,

1 Edit. Main. legit *subori* (R. T.).

exercitia spiritualia tam ordinandis, ut
se digne ad ordinum susceptionem dis-
ponant, quam aliis tradere, collatio-
nes de rebus spiritualibus cum eccle-
siasticis externis in domibus dictae Con-
gregationis habere et illas dirigere,
subsint quoque eisdem locorum Ordina-
riis quoad functiones huiusmodi et
ea quae illas concernunt, eo modo quo
de missionibus dictum est.

§ 3. Praeterea, quod, antequam ali-
quis per votorum pro praefata Con-
gregatione a nobis ut praefertur ap-
probatorum emissionem in eadem Con-
gregatione admittatur, debeat biennium
probationis explevisse, auctoritate prae-
fata, tenore praesentium, declaramus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes
litteras semper firmas, validas et effi-
caces existere et fore, suosque plena-
rios et integros effectus sortiri et ob-
tinere, ac ab illis, ad quos spectat et
pro tempore quandocumque spectabit,
inviolabiliter observari, et illis respec-
tive plenissime suffragari, sicque in
praemissis per quoscumque iudices or-
dinarios et delegatos, etiam cansarum
palatii apostolici auditores, iudicari,
et definiri debere, ac irritum et inane
si secus super his a quoquam, quavis
auctoritate, scienter vel ignoranter, con-
tulerit attentari.

§ 5. Non obstantibus litteris aposto-
licis super erectione dictae Congrega-
tionis emanatis, in quibus caveri dici-
tur expresse quod clerici, anno proba-
tionis exacto, si idonei iudicati fuerint,
corpori eiusdem Congregationis inse-
rantur, necnon, quatenus opus sit, prae-
fatis nostris litteris, ac omnibus et sin-
gulis illis, quae in illis concessimus
non obstat, ceterisque contrariis qui-
buseumque.

§ 6. Volumus autem ut praesentium
litterarum transumptis, etiam impres-

Clausulae.

Derogat con-
trariis.

Transumptis
credi mandat.

sis, manu alicuius notarii publici seu
dictae Congregationis Missionis secre-
tarii subscriptis, et sigillo alicuius per-
sonae in ecclesiastica dignitate consti-
tutae seu superioris generalis eiusdem
Congregationis munitis, eadem prorsus
fides ubique locorum et gentium, tam
in iudicio quam extra illud, adhibea-
tur, quae ipsismet praesentibus adhi-
beretur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-
iorem, sub annulo Piscatoris, die vii
octobris mncxlii, pontificatus nostri an-
no viii.

Dat. die 7 octobris 1662, pontif. an. viii.

CDVIII.

*Confirmatio brevium super divisione
provinciae S. Ioannis Baptistae, erec-
tioneque B. Petri de Alcantara Dis-
calceatorum sancti Francisci nuncu-
patorum.*

Alexander Papa VII.
ad futuram rei memoriam.

Exposito.

Alias pro parte dilecti filii Petri Ro-
che, commissarii generalis curiae fra-
trum familiae ultramontanae Ordinis Mi-
norum sancti Francisci de Observantia
nuncupatorum, congregationi venerabili-
um fratrum nostrorum S. R. E. cardina-
lium negotiis et consultationibus
episcoporum et regularium praeposi-
tae exposito, quod, iuxta mandatum et
decretum capituli generalis dicti Ordinis
anno mdcxviii celebrati, ad instan-
tiam fratrum provinciae S. Ioannis Bap-
tistae eiusdem Ordinis nobis humiliter
supplicatum fuerat ut eandem provin-
ciam in duas dividi concederemus;

1 Vide Const. ccl. (al. 248), *Sacrosancti*, huius
Pontificis, tom. xvi, pag. 480; et Const. cccviii,
Alias nos, ibid. pag. 596, in quibus agitur de
hac controversia.

§ 1. Nosque per quasdam nostras in
simili forma Brevis litteras, quarum
initium *Sacrosancti apostolatus officium*
etc., facultatem faciendi divisionem hu-
iusmodi concesseramus, cum erectione
novae provinciae Ordinis praedicti sub
titulo B. Petri de Alcantara; et subinde,
ad petitionem huius novae provinciae,
praevia informatione a dilecto filio mi-
nistro provinciali dicti Ordinis habitae,
per alias nostras etiam in forma Bre-
vis litteras, quae incipiunt *Alias nos
corissimi*, etc., ministrum provinciale,
ac custodem et definitores novae pro-
vinciae huiusmodi deputaveramus; ac
per ambas litteras praedictas novem
conventus assignaveramus eidem novae
provinciae, quae octo conventuum pos-
sessionem adeptae fuerat, dicta vero
provincia S. Ioannis Baptistae conven-
tum Murciae, qui praecipuus inter di-
ctos novem conventus erat, retinuerat
vigore concordati inter ambas partes
facti, sed postmodum, cum huiusmodi
concordatum praedictis nostris litteris
praeiudicaret, dicta nova provincia pro-
curatorem ad Romanam curiam mise-
rat ad effectum proponendi causam in
praedicta cardinalium congregatione,
quae, utriusque partis rationibus audi-
tis, sententiam dederat ad favorem
praedictae novae provinciae, dictumque
concordatum nullum declaraverat, ac
memoratum conventum Murciae eidem
novae provinciae restitui debere decre-
verat; verum praedicta provincia S. Io-
annis Baptistae executioni apostolica-
rum in simili forma Brevis litterarum
super praemissis emanatarum restite-
rat; tandem, post gravissima scan-
dala non solum in civitate Murciae sed
etiam in universo Hispaniarum regno
secuta, eundem conventum Murciae
dictae novae provinciae consignaverat;

1 Male edit. Main. legit *adempta* (R. T.).

quibus in hac eadem provincia non
sunt commissa, nisi expresserintur,
in illis vero provinciis S. Iohannis Bap-
tistae praedictae vigintiseptem conventus
remanerunt.

§ 2. In eadem expositione subiun-
gitur, quod dicta provincia S. Iohannis
Baptistae novae lites pro advocantia
illa, quae per litteras nostras in forma
Brevium hucusque stabilita sunt, movere
praesumat, id vero occasionem alia-
rum maximarum perturbationum et of-
fensionum praebet: ideoque memo-
ratae cardinalium congregationi suppli-
cato ut perpetuum super praemissis si-
lentium imponeret, quo, et scandala
religioni periculosa cessarent, et fra-
trum quieti et tranquillitati consulere-
tur: emanavit ab eadem congregatione
decretum tenoris qui sequitur, vide-
licet:

§ 3. « Sacra congregatio eminentissi-
morum S. R. E. cardinalium negotiis et
consultationibus episcoporum et regu-
larium praeposita, ad quam sanctissimus
dominus noster preces huiusmodi remi-
sit (cum, sub die xxviii aprilis proxime
praeteriti, causa iterum partibus auditis
et abunde informantibus proposita, emi-
nentissimo Franciotto referente, decre-
verit ad provinciam S. Iohannis Bap-
tistae spectare vigintiseptem conventus,
remanente conventu Murciae ad pro-
vinciam Beati Petri de Alcantara iuxta
resolutionem iam factam), inhaerendo
huic declarationi aliisque decretis et
Brevibus apostolicis super hac materia
emanatis, ut tandem differentiis, con-
troversiis, litibus et discordiis quibus-
libet finis imponatur, vigore praesen-
tium stricte praecipit et iniungit, sub
poenis eo ipso incurrendis excommu-
nicationis, privationis vocum et offi-
ciorum, aliisque arbitrio sacrae congre-
gationis infligendis, omnibus et singulis
dictarum provinciarum et totius Ordini
religiosis, tam superioribus quam
subditis, ut iuxta praemissa, necnon in
reliquis iuxta dispositionem praedicto-
rum decretorum et Brevium, omnino et
absque ulla tergiversatione, etiam sub
praetextu novi recursus ad hanc san-
ctam Sedem habendi, pareant et exe-
quantur, nec directe vel indirecte se
opponere aut contradicere praesumant.
Quapropter sub iisdem poenis perpetuum
dasuper silentium imponit et im-
positum esse declarat; appellationibus,
praetensionibus, iuribus, decretis quo-
que, ac Brevibus apostolicis in contra-
rium forsitan facientibus, ceterisque non
obstantibus quibuscumque.

Romae xv septembris MDCLXII.

M. card. GINETTUS ».

§ 4. Cum autem, sicut praedictus Pe-
trus nobis nuper exponi fecit, ipse de-
cretum huiusmodi, pro firmiori illius
subsistentia et observatione, apostolicae
confirmationis nostrae patrocinio com-
muniri summopere desideret: nos, ipsum
Petrum specialis favore gratiae prosequi
volentes, et a quibusvis excommunica-
tionis, suspensionis et interdicti, aliisque
ecclesiasticis sententiis, censuris et poe-
nis, a iure vel ab homine, quavis oc-
casione vel causa latis, si quibus quo-
modolibet innodatus existit, ad effectum
praesentium dumtaxat consequendum,
harum serie absolventes et absolutum
fore censentes, supplicationibus eius
nomine nobis super hoc humiliter por-
rectis inclinati,

§ 5. Decretum praesertim, auctori-
tate apostolica, tenore praesentium,
confirmamus et approbamus, illique in-
violabilis apostolicae firmitatis robur
adiicimus; salva tamen semper in prae-
missis auctoritate praedictae congrega-
tionis cardinalium.

Confirmatio
decreti sacrae
congregationis.

Supplicatio
pro decreti con-
firmatione.

1 Forsan advocandis vel revocandis (R. T.).

Decretum Ir-
ritum.

§ 6. Decernentes easdem praesentes
litteras semper firmas, validas et effi-
caces existere et fore, suosque plena-
rios et integros effectus sortiri et ob-
tinere, ac illis, ad quos spectat et pro
tempore spectabit, plenissime suffra-
gari, et ab illis respective inviolabiliter
observari, sicque in praemissis per
quoscumque iudices ordinarios et dele-
gatos, etiam causarum palatii apostolici
auditores, iudicari et definiri debere,
ac irritum et inane si secus super his
a quoquam, quavis auctoritate, scienter
vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis de-
rogat.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac
constitutionibus et ordinationibus apo-
stolicis, necnon, quatenus opus sit, prae-
fatorum Ordinis et provinciarum et con-
ventus Murciae, aliisque quibusvis, etiam
iuramento, confirmatione apostolica, vel
quavis firmitate alia roboratis, statutis
et consuetudinibus, privilegiis quoque,
indultis et litteris apostolicis in con-
trarium praemissorum quomodolibet
concessis, confirmatis et innovatis, qui-
bus omnibus et singulis, illorum tenores
praesentibus pro plene et sufficienter
expressis et insertis habentes, illis aliis
in suo robore permansuris, ad praemis-
sorum effectum, hac vice dumtaxat, spe-
cialiter et expresse derogamus; ceteris-
que contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-
iorem, sub annulo Piscatoris, die xi o-
ctobris MDCLXII, pontificatus nostri an-
no VIII.

Dat. die 11 octobris 1662, pontif. anno VIII.

CDIX.

Impositio decimae in regnis Castellae et
Legionis ac Aragoniae et Valentiae,
necnon in principatu Cataloniae atque
insulis Balearibus et Sardiniae, om-

nibusque provinciis et ditionibus in
eis comprehensis, in subsidium prae-
sentium necessitatum regis catholici¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Cum², sicut charissimus in Christo
filius noster Philippus Hispaniarum rex
catholicus nobis nuper exposuit, ipse
pro fidei catholicae regnorumque et do-
miniorum suorum defensione adeo gra-
via expensarum onera hactenus subire
coactus fuerit, et ad praesens cogatur,
ut non solum ordinarios et extraor-
dinarios regnorum suorum redditus,
verum etiam omnia illorum aeraria fere
exhauserit, et propterea nobis humiliter
supplicari fecerit ut super eccle-
siarum in suis regnis Castellae et Le-
gionis ac Aragoniae et Valentiae, nec-
non principatu Cataloniae, atque insu-
lis Balearibus et Sardinia, omnibusque
provinciis et ditionibus in dictis regnis
et insulis comprehensis existentium pec-
culio, Christique Domini patrimonio, a-
liquod subsidium pro subventionem prae-
sentium necessitatum ipsius Philippi
regis catholici eiusque regnorum de-
fensione imponere de benignitate apo-
stolica dignaremur: nos, ad ingentia
eiusdem Philippi regis maiorumque
suorum erga religionem catholicam et
hanc sanctam Sedem Apostolicam me-
rita paternae dirigentes considerationis
intuitum, ac horum contemplatione il-
lum specialis favore gratiae prosequi
volentes, supplicationibus dicti Philippi
regis nomine nobis super hoc humiliter
porrectis inclinati, de attributae nobis
a Domino apostolicae potestatis pleni-
tudine, tenore praesentium, indicimus
et imponimus unam semel in duobus

Expositio.

Supplicatio-
nes exposui-
tis indulget, et
confirmat ut in
rubrica.

¹ Ex Regest. in Secr. Brev.

² Similem vide Const. c Innoc. X in tom. xv,
pag. 359 (R. T.).

ante predictis, illorum nempe singulo pro medietate, persolvendam decimam, quae in totum ad summam octingentorum millium ducatorum monetae Hispaniae ascendit, iuxta ratam a venerabili fratre Carolo archiepiscopo Corinthe nostro et praedictae Sedis in regnis Hispaniarum nuncio, laudam, omnium fructuum, reddituum, preventuum, iurium, obventionum, emolumentorum et distributionum quotidianarum omnium ecclesiarum archiepiscopali, episcopali, collegiatarum, parochialium, necnon monasteriorum et conventuum, ac etiam mensarum abbatialium, capitularium, tam cathedralium et metropolitanarum, quam quarumcumque collegiatarum ecclesiarum, necnon conventualium, prieratum quoque, praepositarum, praeceptoriarum, canonicatum et praebendarum, dignitatum, personatum, administrationum etiam fabricae et officiorum, ceterorumque beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura et sine cura, secularium, ac S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacensis, Cisterciensis, Praemonstratensis, ac quorumcumque aliorum Ordinum utriusque sexus, etiam mendicantium annuos redditus habentium, tam virorum quam mulierum, necnon congregationum regularium, institutorum regularium, et societatum, etiam Societatis Iesu, et praeterea hospitalium, necnon Beatae Mariae Theutonicorum, S. Iacobi de Spatha, Alcantara, Calatrava, de Avis et Montesia, necnon S. Lazari et aliarum quarumcumque militiarum (exceptis tamen S. R. E. cardinalibus, ac fratribus militibus S. Iohannis Hierosolymitani, qui pro sui tutela contra Turcas et alios infideles alienis auxiliis quotidie indigent, et, quoad curata, iis quorum centum, quo vero ad simplicia beneficia ecclesiastica, iis quorum annui redditus

summam vigintiquatuor ducatorum auri de camera non excedunt) in praedictis regnis Castellae et Legionis ac Aragoniae et Valentiae, necnon principatu Cataloniae, atque insulis Balearibus et Sardinia, omnibusque provinciis et ditionibus in eisdem regnis et insulis comprehensis existentium, ac similiter omnium pensionum super praemissis assignatarum et assignandarum, percipiendam et exigendam a quibuscumque archiepiscopis, episcopis, primatibus, praepositis, decanis, capitulis, canonicis, rectoribus, beneficiatis, abbatibus, prioribus, commendatariis, abbatissis, priorissis, fratribus, militibus, et aliis quocumque nomine nuncupatis, secularibus et regularibus, ceterisque, cuiuscumque dignitatis, status et conditionis existentibus, praefata quocumque iure, modo, occasione et titulo obtinentibus seu detinentibus et obtenturis, necnon oeconomis et administratoribus perpetuis seu temporalibus, usufructuariis, ac fructus, pensiones, res et alia quaecumque huiusmodi iura et bona ex quacumque causa, quavis auctoritate, in toto vel in parte, sibi reservata aut concessa habentibus vel habituris, secularibus et regularibus Ordinibus, congregationum, militiarum et hospitalium praedictorum, necnon ab ipsis ecclesiis, capitulis, conventibus, Ordinibus, congregationibus, collegiis, hospitalibus, militiis, mensis, massis et locis, quocumque privilegio et exemptione reali, personali et mixta, antiqua et immemorabili, pacifica et continuata suffultis, quos omnes (exceptis supradictis) collectoribus, ut infra deputandis, volumus decimam praedictam infra duos annos proximos, illorum videlicet singulo pro medietate, persolvere.

§ 2. Decernentes nullas omnino exemptiones et immunitates exactionem

Clauulae.

huiusmodi impedire posse, sicque per quoscumque iudices ordinarios et commissarios, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super is a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Sanctio poenalis.

§ 3. Ut autem supradicta diligenter et fideliter executioni demandentur, eundem Carolum archiepiscopum modernum et pro tempore existentem, nostrum et Sedis praedictae in dictis regnis Hispaniarum nuncium, cuius integritas et prudentia nobis iam pridem cognita est, et alias ecclesiasticas personas, si ita ei videbitur, ab eo nominandas, decimae praedictae collectores cum omnibus iurisdictionibus, quae aliis huiusmodi collectoribus de iure vel consuetudine quomodolibet competunt, auctoritate et tenore praedictis constituimus et deputamus; mandantes ut, quidquid inde per se vel personas ecclesiasticas praedictas seu subcollectores suos exegerit, id omne, redditum prius sibi per personas deputandas huiusmodi praemissorum omnium ratione, thesaurario ipsius Philippi regis in supradictos et non alios usus convertendum consignari faciat: ac eidem nuncio plenam, liberam et amplam ac absolutam potestatem tribuimus taxam et repartimentum huiusmodi, pro praedicta summa octingentorum millium ducatorum monetae Hispaniae dumtaxat conficiendam, omni et quamcumque appellatione, recursu, nullitatis dictione, ac in integrum restitutione penitus remotis, faciendi et praescribendi; praedictos omnes ad decimam huiusmodi pro rata quemlibet iuxta praedictam taxam tangente per-

solvendam etiam per edictum locis publicis affigendum, etiam sub censuris et poenis ecclesiasticis, monendi et requirendi; non parentes, contumaces et fraudantes in censuras et poenas praedictas incidisse declarandi; proprietates, fructus, res et bona ipsorum apprehendendi, et usque ad satisfactionem retinendi; contradictores, perturbatores, molestatores et rebelles quoscumque, eisquod auxilium, consilium vel favorem, publice vel occulte, quovis quaesito colore praestantes, cuiuscumque dignitatis, gradus et ordinis fuerint, praedictis aliisque censuris et poenis ecclesiasticis, necnon pecuniariis, ceterisque iuris et facti remediis opportunis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi; eos vero, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris et poenis supradictis in forma Ecclesiae consueta absolvendi; praeterea quascumque personas ecclesiasticas in collectores et subcollectores fide et facultatibus idoneos in omnibus civitatibus, dioecesibus, provinciis et ditionibus praedictorum regnorum et principatus et insularum, quotquot expenderit, constituendi, eumque vel eos arbitrio suo revocandi; negligentes et morosos removendi, ac alium seu alios subrogandi quotiescumque ei videbitur; in delinquentes et contumaces per se vel alium seu alios, etiam simpliciter et de plano ac sine strepitu et figura iudicii, inquirendi, ac meritis poenis puniendi; modos et formas in praedictis servandos praescribendi; dubia quaecumque in praemissis forte oritura declarandi.

§ 4. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de una, et in concilio generali edita de duabus dietis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, monasterio-

Derogatio contrariorum.

rum, Ordinum, congregationum, hospitalium et locorum praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis; quodque personis praedictis, earumque ecclesiis et locis, vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, a Sede Apostolica sit indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto; necnon personis, eorumque nominibus, cognominibus, ecclesiis, monasteriis, Ordinibus et locis huiusmodi, mentionem; et quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere vel in specie, etiam S. R. E. camerario, et aliis camerae apostolicae ministris, etiam ex causâ onerosâ, quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, et solutiones decimarum aliter quam secundum antiquam taxam et nisi in universali decimarum per orbem impositione fieri prohibentibus; necnon promissionibus, donationibus, obligationibus, iuramentis, renunciationibus, vinculis et cautelis in assignatione praedictarum pensionum factis (quibus per impositionem decimae huiusmodi minime teneri, neque eis¹, quoad praemissa, contra quemcumque locum habere declaramus); aliisque indultis et litteris apostolicis, generalibus vel specialibus, cuiuscumque tenoris existant, per quae praesentibus non expressa, aut totaliter non inserta effectus eorum impediri valeat quomodolibet vel differri, et de quibus eorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis; quae omnia contra praedicta nolumus cuiquam suffragari; ceterisque contrariis quibuscumque.

¹ Potius lege eas vel ea pro eis (R. T.).

§ 5. In percipiendâ vero decimâ praescriptâ, piae memoriae Clementis Papae V etiam praedecessoris nostri in Concilio Viennensi editam constitutionem (ac praesertim quod nec calices, nec libri, ceteraque ecclesiarum ornamenta divino cultui dicata, aliave suppellex ecclesiastica ex causâ pignoris capi, recipi, vel distrahi, aut alias quomodolibet occupari debeant) ubique praecipimus observari; quinimo volumus, ut, illius occasione, ecclesiae, monasteria, aliaque pia et sacra loca quaecumque debitis propterea non fraudentur obsequiis, ac divinus in iis cultus et solitus Altissimo famulantium et ministrorum numerus nullatenus minuatur, nec eis quoquo modo iniuncta onera aut pia, quae exerceri solent, opera et officia ullo modo minuantur, seu negligantur, sed eorum congrue supportentur onera consueta; quodque propter praedictam decimae impositionem quibuscumque iuribus nostris, et collegii S. R. E. cardinalium, ac camerae nostrae apostolicae praefatae, quae ratione ecclesiarum ac monasteriorum et aliorum beneficiorum vacantium et vacaturorum solvi debuerint, in aliquo minime praeiudicetur; praesentium vero litterarum exempla, etiam impressa, manu alicuius notarii publici subscripta, et alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae sigillo obsignata, eadem in iudicio et extra illud ubique locorum fidem facere, quam ipsae originales facerent, si essent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx octobris MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 20 octobris 1662, pontif. anno VIII..

Constitutio-
nem Clementis
V servari
mandat.

CDX.

Licentia episcopo et clero civitatis Pactensis, eiusque territorii, contribuendi summam viginti millium scutorum pro redemptione dictae civitatis et casalis de Surrentino, eiusque territorii¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Apostolatus officium, quod auctore Deo gerimus, exigit ut ad ea, quae libertatis ecclesiasticae conservationem ac personarum quarumlibet in sortem Domini vocatarum utilitatem concernunt, libenter intendamus, et pastoralis nostrae sollicitudinis partes desuper interponamus, prout, maturâ deliberatione adhibitâ, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt venerabilis frater modernus episcopus Pactensis, ac dilecti filii dignitates obtinentes, canonici, alique praebendati cathedralis ecclesiae, necnon presbyteri, diaconi, subdiaconi et clerus universus civitatis Pactensis, eiusque territorii, quod dilectus filius Ascanius Ansalonus, dux terrae della Montagna nuncupatae, olim casalis dictae civitatis, et ad illius territorium spectantis, eandem civitatem Pactensem, quae inter civitates regni Siciliae quinta, nonnullisque aliis episcopalibus eiusdem regni civitatibus ordine et maiori-
tate superior existit, cum casali de Surrentino eiusque territorio ante aliquos annos subreptitae, ut creditur, a carissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum rege catholico, qui et Siciliae rex existit, emit; venditio tamen civitatis ac casalis de Surrentino et territorii huiusmodi effectum nondum habuit, quia status publici militares et

ecclesiastici² dictae civitatis eiusque territorii, et praecipue ecclesiastici, illi se se opposuerunt, cum emptionem huiusmodi Dei servitio ac conservationi eorum libertatis et patriae naturalis, necnon quieti civium et incolarum, tam laicorum quam ecclesiasticorum, adversari cognoscerent. Nam ex causâ emptionis dicti casalis della Montagna nuncupati, effectum sortitae³, ac venditionis civitatis et casalis de Surrentino eiusque territorii huiusmodi longae lites ac dissensiones inter praefatum Ascanium ducem ac status dictae civitatis exortae fuerunt, propter quas personae eorundem status³, et praesertim ecclesiasticae, dicti Ascanii ducti odium incurrerunt. Unde, si venditio huiusmodi effectum haberet, et laicis dura nec ferenda subiectio, et ecclesiasticis plurimae gravesque difficultates subeundae forent. Et licet ab eisdem statibus, ut hoc importabile iugum evitarent, diversae viae tentatae, multique recursus ad memoratum Philippum regem habiti fuerint; tandem tamen compertum est id fieri nequire nisi mediante praestatione octoginta millium et amplius scutorum monetae; pro quibus colligendis status secularis et militaris eam maiorem, quam pro modo facultatum suarum poterunt, pecuniarum quantitatem contribuere parati sunt; idque median-
tibus quibusdam annuis impositionibus, super quibus assensum dilecti filii nobilis viri moderni proregis dicti regni Siciliae iam obtinuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, laicorum facultates praestandae integrae summae pecuniarum huiusmodi non sufficiant, dicti vero exponentes (providere considerantes de re

¹ Potius *militaris et ecclesiasticus* (R. T.).

² Edit. Main. legit *sortita* (R. T.).

³ Legendum *statuum* (R. T.).

¹ Regest. in Secret. Brev.

utili et necessaria ac non minus status ecclesiastici quam laicorum commodum concernente agi, et laicos, qui in ecclesiasticorum familia sunt, iisdem quibus ecclesiastici exemptionibus ac immunitatibus frui solere, dictumque statum ecclesiasticum proinde considerabilis (forsan universi corporis membrum existere) mediantibus praefatis impositionibus usque ad summam viginti millium scutorum parium, easque pecunias, quae pro integrâ summae huiusmodi praestatione necessariae fuerint, sponte contribuere intendant, si nostra et huius Sanctae Sedis sibi super hoc licentia suffragetur et facultas; eâ tamen lege ut eiusdem summae exactio fiat per subcollectorem ecclesiasticum ab omnibus exponentibus praedictis coniunctim deputandum, qui facultatem habeat exigendi ab eisdem annuatim, aut aliâ formâ quam congruere existimaverint cum ecclesiasticis ad dictam contributionem obligatis, idque usque ad integram satisfactionem eiusdem summae, quae in redemptionem civitatis Pactensis ac casalis de Surrentino et territorii praefatorum, et non in alios usus converti debeat, nec ante solvatur, quam contractus venditionis civitatis et casalis de Surrentino et territorii huiusmodi, inter memoratum Philippum regem et dictum Ascanium ducem, ut praefertur, initus, omnino rescissus et dissolutus fuerit: nobis propterea iidem exponentes humiliter supplicari fecerunt ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personae a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine,

quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ac considerantes quod episcopus et clerus praedicti pro redemptione huiusmodi tantam necessitatem et utilitatem adspexerint ut absque ullâ exactione ad relevandas communes utilitates et necessitates, laicorum facultatibus non suppetentibus, subsidia per ecclesiasticos existimaverint conferenda, inhaerendo constitutioni generali concilii Lateranensis sub felicis recordationis Alexandro Papa III praedecessore nostro celebrati, eisdem exponentibus, ut ipsi usque ad memoratam summam viginti millium scutorum ad effectum praefatum, servatis tamen modo et formâ ac conditionibus et ordinationibus supra expressis, contribuere libere et licite possint et valeant, licentiam et facultatem, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

§ 3. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon praefatae cathedralis Pactensis, aliarumque ecclesiarum, et aliis quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et ex-

presse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III novembris MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 3 novembris 1662, pontif. an. VIII.

CDXI.

Conceditur procuratoribus et commissariis generalibus curiae Ordinis Minorum de Observantiâ et Reformatorum sancti Francisci cismontanae familiae votum perpetuum in propriis provinciis.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ratio iustitiae exigit ut illi, qui multos pro religione labores sustinuerunt, congruis honoribus et gratiis decorentur.

Decreti confirmatio.

§ 1. Volentes itaque dilectis filiis procuratoribus et curiae commissariis generalibus fratrum Minorum, tam de Observantiâ, quam Reformatorum nuncupatorum, Ordinis sancti Francisci, qui rerum usu tractandis et procurandis in Romanâ curiâ gravioribus Ordinis huiusmodi negotiis acquisito pollere noscuntur, et quorum opera proinde eorum provinciis plurimum utilitatis allatura esse speramus, gratiam facere specialem, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore cen-

sentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis procuratoribus et commissariis curiae generalibus fratrum Minorum, tam de Observantiâ quam Reformatorum, familiae cismontanae huiusmodi, qui sua respective officia triennii continui spatio hactenus gesserunt, et posthac quodocumque pari spatio gesserint, ut, depositis eisdem officiis, suffragium sive votum perpetuum consultivum, electivum et decisivum in quibusvis capitulis et congregationibus suae quisque provinciae dicti Ordinis habere et ferre, illoque uti, frui et gaudere libere et licite possint et valeant, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

§ 2. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae dilectis filiis ministris provincialibus et aliis superioribus et fratribus dictarum provincialium, ceterisque ad quos spectat et spectabit quomodolibet in futurum, ut memoratos procuratores et commissarios curiae generales praesentis gratiae commodo et effectu pacifice frui et gaudere sinant et faciant, nec illos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, perturbari vel inquietari permittant;

§ 3. Ac decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodocumque spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinariorum et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

1 Male edit. Main. legit plurimum (R. T.).

2 Forsan operam... allaturam (R. T.).

Contemptis de regis.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis ac familiae in provinciis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandata.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticae constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibite vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IV decembris MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 4 decembris 1662, pontif. anno VIII.

CDXII.

Quod clerici religionis Ministrantium Infirmis in quibusvis functionibus, tam publicis quam privatis, praesententur laicis etiam antiquioris professionis.

Alexander Papa VII, ad futuram rei memoriam.

Sacrae congregationis decretum recensetur.

Aliâs emanavit a congregatione venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacris

1 Haec consuetudo viget in omnibus religionibus bene ordinatis. De hoc ordine vide ad

ritibus praepositorum decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

§ 1. Religionis Ministrantium Infirmis. Expositum est sacrae rituum congregationi laicos religionis Ministrantium Infirmis praesumere sibi praesentiam deberi a clericis eiusdem religionis professione posterioribus, in omnibus et quibuscumque actibus, tam publicis quam privatis. Propterea supplicatum fuit declarari, quatenus regula inter ipsos super iure praecedendi servanda sit.

Et sacra eadem congregatio, tollendis dissensionibus praesertim inter ecclesiasticas personas addicta, ac ne ob praefatas contentiones et lites mutuae inter eos charitatis ardor frigaret, sed omnes in eiusdem charitatis vinculo et in humilitatis spiritu iuxta suam vocationem Deo famulentur, declaravit clericos predictos in quibusvis actibus et functionibus, tam publicis quam privatis, laicis praefatis etiam antiquioris professionis praefereandos esse. Die XIX augusti MDCLXII.

IOANNES episcopus Sabinensis cardinalis SACHETTUS.

§ 2. Cum autem, sicut dilectus filius procurator generalis Congregationis clericorum regularium Ministrantium Infirmis nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, pro firmioris illius subsistentiâ et observatione, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri desideret: nos, ipsum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus

Constit. CCLXXXIX (al. 265) Urbani VIII, Romanus Pontifex, tom. XIII, pag. 660.

Decretum Pontifex confirmat.

extiterit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate congregationis praedictorum cardinalium.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictae Congregationis clericorum regularium, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

1 Male edit. Main. legit. ab illis (R. T.).

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VI decembris MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 6 decembris 1662, pontif. anno VIII.

CDXIII.

Incorporatio provinciae et quatuor monasteriorum Congregationis canonico-sum S. Georgii in Alga Venetiarum in regno Siciliae existentium praedictae Congregationi, etc.

Alexander Papa VII, ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini divina dispositione praesidentes, ad ea sollicitis studiis intendimus, per quae felici prosperoque congregationum quarumlibet ad omnipotentis Dei gloriam ipsiusque Ecclesiae decus et ornamentum pie prudenterque institutarum gubernio opportunâ ratione consulitur.

Prooimium.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, in regno Siciliae existant quatuor monasteria seu collegia Congregationis canonicorum S. Georgii in Alga Venetiarum, videlicet S. Iacobi Panormi, et S. Rosaliae Agrigenti, ac S. Mariae de Ravenna, et S. Calogeri de Naro Agrigentinae dioecesis, unam provinciam constituentia cum provinciali qui a capitulo provinciali eorumdem canonicorum eligitur, nec tamen a generali Congregationis confirmatur aut visitatur, nec ad generale capitulum accedit: nos, animadvertentes valde expedire ut membra caput sequantur, et in unum corpus coalescant, ad regularem disciplinam instaurandam, motu proprio, et ex certa scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praedictam provinciam, et singula illius

Confirmat ut in rubrica.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

memorata monasteria seu collegia, tenore praesentium unimur, annectimus et incorporamus praedictae Congregationi S. Georgii in Alga Venetiarum, ita ut cum reliquis dictae eiusdem Congregationis monasteriis unum corpus et unam eandemque Congregationem constituant, et illorum canonici, sicut antea, provinciale capitulum celebrent de triennio in triennium, sibi que provincialem eligant, qui a generali Congregationis confirmationem accipere et ad generale capitulum accedere teneatur, ut tam ipse provincialis quam monasteria praedicta et illorum canonici et personae subsint obedientiae, visitationi, correctioni et omnimodae iurisdictioni generalis ipsius Congregationis.

Clausulae. § 2. Decernentes easdem praesentes litteras, etiam ex eo quod quilibet in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec desuper vocati, citati et auditi fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus aliove quolibet defectu notari, impugari, infringi, retractari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illas aperiendi oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respec-

tive inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac, quatenus sit opus, de iure quaesito non tollendo, aliisque nostris et cancellariae apostolicae regulis, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon provinciae et monasteriorum et collegiorum huiusmodi, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem provinciae et monasteriis seu collegiis, illorumque superioribus et personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium praemissorum concessis, approbatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quacvis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omis-

Contrariis derogat.

so, et formam in illis traditam observatam, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vi decembris MDCLXII pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 6 decembris 1662, pontif. anno VIII.

CDXIV.

Confirmatio erectionis custodiae Lotharingiae fratrum Minorum Ordinis sancti Francisci Recollectorum, cum declaratione, quod illi competant omnia privilegia et praerogativae verae custodiae, necnon si qua alia a Sede Apostolica indulta fuerint.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Inter gravissimas multiplicesque curas, quibus ex impositae nobis divinitus servitutis munere assidue urgemur, in eam peculiari studio incumbimus, ut felici prosperoque religiosorum virorum leve Christi iugum sub arctioris vitae instituto laudabiliter portantium statui, quantum nobis ex alto conceditur, salubriter consulamus.

Supplicatio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Bartholomaeus Deumont custos custodiae Lotharingiae fratrum Minorum Ordinis sancti Francisci de Observantia recollectorum nuncupatorum, quod alias, videlicet anno MDCXXX, dicta custodia, iuxta quasdam felices recordationis Gregorii Papae XIII et Clementis Papae VIII praedecessorum

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

Bull. Rom. — Vol. XVII.

nostrorum constitutiones pro reformatione editas, ad instantiam dilectorum filiorum nobilium virorum Lotharingiae, ac supplicantibus fratribus provinciae Franciae Parisiensis dicti Ordinis, qui iuxta puritatem regulae eiusdem sancti Francisci ab eis professae vivere desiderabant, in custodiam reformatam Ordinis huiusmodi, assignatis ad hoc tribus conventibus, erecta fuit, et ad huius rei confirmationem subinde a recolendae memoriae Urbano Papa VIII praedecessore pariter nostro litterae in simili forma Brevis obtentae fuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dilecti filii fratres Cordigeri et non reformati dictae provinciae, reformationi huiusmodi contrarii, praetendant praefatas Urbani praedecessoris litteras non esse sufficientes, et capta occasione belli et absentiae memoratorum ducum ab illo tempore fratres recollectos dictae custodiae molestare nunquam cessaverint, tandem vero pro pace habendam in capitulo generali Ordinis praefati anno MDCLVIII Toleti celebrato determinatum fuerit, ut custos ad nos pro obtinendis novis super confirmatione erectionis custodiae huiusmodi litteris apostolicis recurreret: nobis propterea dictus Bartholomaeus humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsum Bartholomaeum specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum

Multa.

Confirmat. de-
cretum iam lu-
tum.

fore consentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui rem mature considerarunt, consilio, attentis narratis, erectionem custodiam huiusmodi, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, ipsique custodiam omnia privilegia et praerogativas verae custodiam, necnon si quae alia eidem a Sancta Sede Apostolica indulta fuerunt, competere declaramus.

Clausulas apponit.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciae et conventuum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo

ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris; ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XI decembris MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 11 decembris 1662, pontif. anno VII.

CDXV.

Confirmat constitutionem capituli generalis fratrum Congregationis Discalceatorum Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum, circa renunciationem officiorum commendatorum et rectorum collegiorum ipsius Congregationis.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam

Aliis pro parte dilecti filii procuratoris generalis Congregationis fratrum Discalceatorum noncupatorum Ordinis B. Mariae de Mercede redemptionis captivorum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositis exposito, quod per constitutiones dictae Congregationis, a felici recordationis Urbano Papa VIII praedecessore nostro confirmatas, cavebatur expresse, ad evitandam constitutionum multitudinem, ne in futurum ulla constitutio approbari et confirmari posset nisi in capitulis generalibus examinata et approbata fuisset; quodque pro felici eiusdem Congregationis regimine edita fuerat constitutio ut commendatores et rectores collegiorum ipsius Congregationis in medio administrationis suorum officiorum illa in definitorio provinciae renunciare,

Exposita.

ac per epistolas pleno definitorio directas rationem domorum regularium, quas renunciarent, ac conventualium in eis degentium, necnon pecuniarum et bonorum ad easdem spectantium reddere deberent, et in potestate definitorii provinciae huiusmodi esset admittere eiusmodi resignationes, vel illas recusare, sicuti ipsi definitorio pro Dei et religionis servitio expedire videretur;

§ 1. Et in eadem expositione subiuncto, quod haec constitutio in quatuor congregationibus generalibus successive habitis approbata fuerat, eiusque procurator generalis, probe conscius utilitatis, quae ex illa praedictae Congregationi provenerat et proveniebat, illam, ac omnia quae in illius observationem facta fuerant et in posterum fierent, auctoritate apostolica confirmari plurimum desiderabat: emanavit e congregatione praedictorum cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum sacrae congregationis.

§ 2. « Sacra congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, et pro meliori gubernio religionis huiusmodi, censuit praedictam constitutionem, seu statutum, iuxta petita approbandam et confirmandam esse, prout praesentium vigore approbat et confirmat, eique apostolicae auctoritatis robor adiicit, suumque effectum sortiri decernit; contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae xxiv novembris MDCLXII.

M. Cardinalis GINETTUS ».

Decretum praesentium confirmat Pontifex.

§ 3. Cum autem, sicut praedictus procurator generalis nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summo-

pere desideret: nos, ipsum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore consentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate eiusdem congregationis cardinalium.

Clausulas.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et Congregationis fratrum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores

praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xviii decembris MDCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 18 decembris 1662, pontif. anno VIII.

CDXVI.

Confirmatio statutorum ac decretorum capituli generalis Oscensis Ordinis Beatae Mariae de Mercede redemptionis captivorum.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Ad pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam eVecti, illa, quae pro felici prosperoque religiosorum virorum qui e fluctibus seculi in regularis vitae portum confugerunt, assumptoque suavi Christi iugo, Altissimi obsequiis sese devoverunt, ac uberes honorum operum fructus per Dei gratiam proferre iugiter satagunt, regimine et gubernio prudenter et salubriter constituta esse noscuntur, libenter, cum id a nobis petitur, apostolici muniminis praesidio roboramus.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de la Rosa, vicarius generalis Italiae et Siciliae ac procurator generalis totius Ordinis fratrum Beatae Mariae de Mercede re-

1 Vide aliam confirmationem statutorum pro fratribus Discalceatis eiusdem Ordinis in Constit. cccxxxvii, Urbani VIII, tom. XIV, pag. 66, Sacri apostolatus.

demptionis captivorum, quod in ultimo capitulo generali dicti Ordinis, in conventu Oscensi die xv octobris MDCLXII celebrato, pro felici eiusdem Ordinis directione editae fuerunt nonnullae constitutiones, quae a congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita in nonnullis emendatae sunt, tenoris qui sequitur, videlicet:

i. Ad pleniorum observationem motus proprii sanctissimi felicitis recordationis Urbani VIII de expulsionem regularium delinquentium, iuxta id quod similiter decretum est in capitulo generali Barbastrensi et Murciensi proxime celebratis, praedictum generale definitorium decrevit designare, ac designavit in singulis provinciis totius praedicti Ordinis sex consultores, quatuor scilicet provinciae definitores et duos definitores generales, de quorum sex consilio reverendissimus magister generalis possit in criminosos et incorrigibiles expulsionis ferre sententiam.

Similiter autem decrevit quod, ex cuiuslibet praedictorum sex consultorum defectu, illius loco duo electores generales pro tali provincia succedant, habitam attentionem quod dignior prius designatus minus digno intelligatur.

ii. Item decrevit praedictum generale definitorium quod in omnibus provinciis patres definitores earum, necnon definitores et electores generales, dum praedictis officiis funguntur, omnibus exemptionibus, gratiis et privilegiis magistrorum de numero gaudeant.

iii. Item, habitam considerationem laborum quos patres vocales ad capitulum generale Barbastrense et Murciense pro-

1 Vel celebrato vel capitulis legend. (R. T.).

2 Edit. Main. legit *definitorum* (R. T.).

3 Videtur legendum in pro ex (R. T.).

Definitores
provinciales et
generales.

xime celebratum concurrentes, hiemalibus molestiis glacierum, nivium fluminumque inundantium in itineribus sunt passi, quin et vocales ad capitulum generale Barchinonense praeteritum convocatos canicularibus ferventis solis caloribus summopere vexatos fuisse, idemque semper imminere periculum, et alia maxima incommoda (ut si contingat in maiori hebdomada celebrari) provide prudenterque timeri, si capitula generalia futura (iuxta decretum capituli generalis Toletani a sanctissimo domino nostro Urbano VIII confirmatum), magistratu Ordinis quovis modo vacante, quatuor solum mensibus expletis, quocumque anni tempore accidat, celebrentur: praedictum generale definitorium, tot calamitatibus occurrere satagens, earumque pressuram evadere cupiens, seria et matura attentione decrevit ut in posterum capitulum generale, magistratu Ordinis quovis modo vacante, si per quatuor menses ante festum Pentecostes id evenerit, in vigilia dicti festi celebretur; si autem successerit mors magistri generalis, vel alia ut praefertur vacatio, intra tempus quatuor mensium ante dictum festum, tunc ad sabbatum dominicae tertiae octobris eiusdem anni celebratio capituli generalis differatur: et similiter si magistratus vacatio praedicta per quatuor menses ante dictum sabbatum dominicae tertiae octobris acciderit, in tali sabbato dictae dominicae celebretur; si autem intra tempus quatuor mensium ante dictam dominicam tertiae octobris contigerit, tunc ad sabbatum seu vigiliam Pentecostes anni immediate futuri transferatur. Insuperque decrevit praedictum generale definitorium, propriis inhaerendo constitutionibus, celebrationem capitulorum generalium semper in sabbato, et non alia die fieri debere. Unde in hunc fi-

nem, et pro maiori declaratione praefati decreti, statuit quod, si quatuor menses a vacatione generalatus expleantur ante sabbatum Pentecostes, celebratio capituli fiat in sabbato Pentecostes; et similiter, si expleantur ante dominicam tertiae octobris, celebratio capituli fiat in sabbato ante dominicam praedictam tertiae octobris; si vero quatuor menses a vacatione generalatus expleantur post festum Pentecostes, intra octavam tamen dicti festi, celebratio capituli generalis fiat in sabbato ante dominicam SS. Trinitatis; et similiter, si praedicti quatuor menses dictae vacationis expleantur post dictam dominicam tertiae octobris, intra octavam tamen illius, celebratio capituli generalis fiat in sabbato primo post dictam tertiae dominicam octobris, et non ultra; ne ob tam paucos dies electio magistri generalis in tam longum tempus differatur. Interim autem, donec capitulum generale novaque electio fiat, prior monasterii Barchinonensis semper sit caput et vicarius generalis totius religionis. Praedictumque generale definitorium suppliciter et humiliter exorat sanctissimum dominum nostrum Papam ut huiusmodi decretum pro sua benignitate confirmare, et praefatum dicti capituli generalis Toletani ad ipsius instantiam confirmatum a sanctissimo Urbano VIII, prout huic contrariatur, derogare dignetur.

iv. Item praedictum generale definitorium decrevit ut deinceps in perpetuum celebrentur capitula provincialia verno tempore, circumcirca dominicam *Cantate*, sabbato ante ipsam, et quod, si in dicto tempore magistratus Ordinis vacaverit, capituli vel capitulorum provincialium celebratio usque ad aliam dominicam *Cantate* immediate futuram prorogetur; ut sic fiat conformius constitutionibus religionis, iuxta caput quar-

Provinciales
capitula quando
celebranda.

tum secundae distinctionis, ubi sic: « Religio (vacante scilicet quovis modo magistratu Ordinis) in eodem prorsus statu perseveret, sicut fuerat ante vacationem magistratus: et in cap. vi eiusdem distinctionis de capitulo provinciali sic: « Celebretur tamen praedictum capitulum in dominica *Cantate*, in qua futuris temporibus in toto Ordine celebranda sunt inviolabiliter capitula provincialia ».

Contributio-
nes in duas par-
tes dividendas.

v. Item praedictum generale definitorium, utilitati provinciarum Novae Hispaniae et *del Peru* in regnis Indiarum occidentalium, earumque levamini consulens, ne superfluis sumptibus et contributionibus nimis graventur, decrevit ut de cetero contributiones pro vestuariis magistri generalis, in illis provinciis fieri solitae, minime fiant, sed pro vestuariis magistri generalis et sumptibus procuratoris generalis curiae Romanae, et negotiis seu litibus in ea concurrentibus, designavit praedictum generale definitorium medietatem contributionum, quae in illis provinciis pro vestuariis suorum vicariorum generalium fiunt, iuxta ea quae fieri consueverunt, ita ut tales contributiones in duas aequales partes dividantur, quarum una magistro generali in Hispaniam mittatur, altera vero ipsis vicariis generalibus pro sui officii sumptibus designetur.

In vacantiis
graduum defini-
torium provi-
deat.

vi. Item, cum dubitatum fuisset in praedicto definitorio, ad quem facultas exponendi ad religionis gradus attineat, post disertam iurium inquisitionem declaratum fuit pertinere ad quodlibet definitorium cuiuslibet provinciae non solum approbationem lecturae vel praedicationis ad praedictos gradus, sed facultatem exponendi ad illos, quae tamen expositio ad futuram vacantem ex decreto sanctissimi Pauli V est prohibita; similiter

1 Edit. Main. legit qui pro quae (n. r.).

declaravit praedictum generale definitorium (ne gradus suspensi per longum tempus maneant, ex quo plura praevidentur hono regimini imminuta damna, et ne religiosi alii idonei et approbati illis orbentur usque ad capitulum futurum) posse definitorium provinciale praedictam facultatem exponendi, quae iure nostrarum constitutionum definitorio provinciali privative competit, concedere reverendissimo patri magistro generali, ut, quoties graduum vacatio contigerit, possit exponere ad talem determinatam vacantem quemlibet ex approbatis a definitorio provinciali. Insuper decrevit praedictum generale definitorium, ita, et iuxta hoc decretum, disponendum fore caput xxv nostrarum constitutionum de magistris et praesentatis.

vii. Item confirmavit praedictum generale definitorium quod iam decretum est in capitulis generalibus Hobrensi, Barbastrensi et Murciensi proxime celebratis circa facultatem et potestatem reverendi patris prioris Barchinonensis, magistratu vacante, tamquam supremi religionis capitis et vicarii generalis totius Ordinis, de et super confirmatione graduum vacantium tempore sui regiminis; et praedictum definitorium generale, nemine discrepante, declaravit reverendum patrem priorem Barchinonensem, ratione sui officii praedicti, habere sufficientem facultatem et auctoritatem ad confirmationem graduum conferendam iure nostrarum constitutionum, dist. i, cap. iv, his verbis: « Vicesque et potestatem magistri generalis in omnibus, prout in his constitutionibus sancitur, habeat ».

Iura prioris
Barchinonensis
magistratu vacante.

viii. Item, desiderans praedictum generale definitorium inter patres principatus Cataloniae et Aragoniae iurgia sedare et pacem stabilire, decrevit ut

Concordia inter
patres Catalo-
niae et Arago-
niae.

de cetero in capitulis provincialibus provinciae Aragoniae eligatur ad minus unus ex patribus principatus Cataloniae in definitorem provincialem.

Stylus litterarum
patentium.

ix. Item decrevit praedictum generale definitorium, ad perpetuam rei memoriam, quod tam reverendissimus magister generalis, quam provinciales, commendatores, et vicarii generales in fine quarumcumque litterarum patentium et aliarum testimonialium scripturarum, professionum, etc., hoc utantur stylo, ut, post numeratum Domini annum, similiter scribere debeant annum foundationis Ordinis, his verbis: « a fundatione nostri Ordinis, anno N. ».

Missae de B. V.
quolibet sabbato
celebranda.

x. Item praedictum generale definitorium decrevit quod in die sabbati cuiuscumque hebdomadae, post Primam, secundum antiquam religionis consuetudinem, inviolabiliter celebretur missa de B. Virgine in omnibus conventibus totius Ordinis iuxta ritum romanum, cui intersint omnes religiosi cuiuscumque gradus aut qualitatis extiterint, reverendissimo magistro generali non excepto. Similiter eadem die, post completorium, ad cantandum antiphonam *Salve* in cappella maiori ecclesiae conveniant.

Missae pro
fratribus defunctis
celebranda etiam novis
his.

xi. Item decrevit quod eadem suffragia, quae pro quolibet religioso professore decedente celebrantur ac debent celebrari, eadem etiam pro religioso novitio defuncto celebrentur: rursusque commendator domus, ubi aliquis religiosus tam professus quam novitius obierit, quamprimum poterit, certiores faciat tam provincialem quam commendatores illius provinciae de fratris morte, nomine et officio, ut pro illo supraposita suffragia fiant; tenenturque commendatores seu praelati con-

1 Videtur deesse particula quod, vel legendum rursus quod (n. r.).

ventuum nomen defuncti fratris scribere in tabella ad hunc effectum in choro vel in sacristia destinata, et solito triennio retinenda et renovanda, quam debeant visitatores in suis visitationibus sedulo examinare, et an suffragia pro defunctis sint integre persoluta. Similiterque, audita morte sanctissimi domini nostri Papae, in singulis conventibus nostri Ordinis solemnes exequiae pro ipso fiant, idemque pro eminentissimo cardinali nostrae religionis protectore, et pro rege et regina catholicis, totius religionis patronis et fundatoribus, fiat. Qualibet feria secunda (tempore Paschali excepto) post Primam cantetur missa quotidiana defunctorum, qua finita, fiat processio secundum antiquam consuetudinem religionis: quod si dicta feria secunda aliquo festo solemni impedita fuerit, in tertiam vel in quartam feriam transferatur, ut in caeremoniali nostri Ordinis notatur.

Et pro Papa,
cardinali protectore,
rege reginaque defunctis.

xii. Item, cum ex nostris constitutionibus quotidie bis mentaliter orare teneamur, decrevit praedictum generale definitorium tempus primae orationi toto anni tempore dimidiam saltem horam immediatam ante Primam destinare, taliter quod primo mane omnes fratres in choro conveniant, ubi, genibus flexis, invocato Spiritu Sancto antiphona *Veni, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, et tui amoris in eis ignem accende*, dicatur: *Sub tuum praesidium confugimus, sancta Dei Genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta. Emitte Spiritum tuum, etc. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix, etc. Salvos fac servos tuos, etc. Domine, exaudi, etc. Dominus vobiscum, etc. Ore-*

Oratio mentalis
bis facienda
quodlibet die.

1 Verbum dicatur nos addimus ad syntaxem adimplendam (n. r.).

mus: Deus, qui corda fidelium, etc. Deus virtutum, cuius est totum quod est optimum, insere pectoribus nostris amorem sui nominis, et praesta in nobis religionis augmentum, ut quae sunt bona nutrias, ac pietatis studio, quae sunt nutrita, custodias. Defende quaesumus Domine, B. Mariam semper Virgine intercedente, istam ab omni adversitate familiam, et toto corde tibi prostratam ab hostium propitiis tuere clementer insidiis. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Secundo etiam convenient post completorium, factoque saltem post dimidiam orationis horam signo a praelato, hebdomadarius incipiat antiphonam: *Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo, ex te enim ortus est Sol Iustitiae Christus Deus noster, qui solvens maledictionem dedit benedictionem, et confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam*, prout in rituali Ordinis notatur. Cum hoc ita decretum sit in aliis capitulis generalibus, nempe Bilbilitano, Hobtensi et Burtinensi; iuxta ipsum ordinanda est constitutio ubi designat tempus orationis immediate post Nocturnam vel Matutinas.

Disciplina facienda.

xiii. Item, praeter disciplinas a constitutione assignatas, et eas, quae fiunt quartam et sextam feriā per totum quadragesimale tempus, decrevit praedictum generale definitorium quod omnibus feriis sextis per totum adventum, servari religione stabilitum, vespere omnes fratres convenient in choro vel ecclesia, et ibi communem faciant disciplinam; similiterque alias communes disciplinas, quibus in pluribus conventibus nostri Ordinis magno proventu ac aedificatione religiosi se exercent, praedictum generale definitorium laudavit et approbavit.

Ieiunia.

xiv. Item statuit quod, praeter ieiunia

in nostris constitutionibus statuta, teneantur ieiunare omnes fratres (ut est laudabilis et antiqua consuetudo religionis) in omnibus vigiliis festivitatum B. Mariae Virginis, dominae ac patronae nostrae, et in vigilia sancti nostri Petri Nolasci.

xv. Item decrevit quod commendatores seu praelati conventuum nunquam a refectorio absint, nullumque religiosum, tam ex magistris, quam ex praesentatis, abesse permittant; quod si commendator seu praelatus conventus crebro et saepius a refectorio absuerit, officio et commenda privetur.

Praelati ne absint nec abesse permittant a refectorio.

xvi. Item decrevit quod patres commendatores provideant religiosi omnia necessaria ad vestitum; et ille, qui habitum integrum in triennio, et calceamenta toties quoties opus et requisitus fuerit, suis subditis non dederit, puniatur in capitulo provinciali ad arbitrium definitorii, et sit inabilis ad ceteras praelaturas.

Vestiarium.

Praeterea, pro notitia cap. xvi primae distinctionis nostrarum constitutionum et sequentium, ubi de levi culpa, de gravi, graviori et gravissima culpa agitur, declaravit praedictum generale definitorium notari deheri materiam eiusdem delicti puniendam poenis gravis vel levis culpa, quod debet intelligi (ne videatur inconsequentia vel oppositio constitutionum) iuxta gravitatem vel levitatem materiae, quae in moribus aggravant vel diminuunt culpam. Et insuper decrevit debere praedictis capitibus addi poenas, quae per varia capita nostrarum constitutionum sunt dispersae, unicuique propria adaptando, et insimul colligendo cum relatione ad proprias et congruas constitutiones, ut facilius in promptu habeantur; ut sta-

Poenae delinquentium.

1 Male ed. Main. legit *opposito* pro *oppositio* (R. T.).

tutum fuit in capitulo generali Murciensi.

Ad triremes.

xvii. Item decrevit quod religiosus, qui ea delicta commiserit, quibus poena in constitutionibus declarata debetur, si triremium, de sententia iuridica generalis magistri aut provincialis cum duobus definitivis vel praelatis ad triremes mittatur tempore pro qualitate criminis debito, non per expulsionem a religione, sed per expoliationem habitus; transacto vero tempore poenitentiae, redire tenetur ad religionem, et se suis praelatis praesentare, ut de eius conventualitate provideant; et tunc inter reliquos fratres habitu eodem indutus commoretur.

Redditus prohibiti.

xviii. Praeterea decrevit quod nemo religiosorum possit habere redditus annuales, seu census, nisi de licentia Sedis Apostolicae, iuxta constitutionem sanctissimi domini Urbani VIII; quod si secus fiat, qui habuerit, ipsis statim privetur, et applicentur conventibus seu monasteriis, quibus ex vi constitutionis pertinent.

Receptio novitiorum.

xix. Item, quia capite xxiii distinctionis primae *de recipiendis ad Ordinem* habetur quod nullus recipiatur in Ordine nisi de consensu maioris vel sanioris partis conventus, decrevit praedictum generale definitorium, quod illa clausula, *vel sanioris partis*, deleatur, semper eorum debet recipi, qui recipiendus fuerit de consensu maioris partis.

Super transitu religiosorum.

xx. Item decrevit quod nullus religiosus alienae professionis, cuiuscumque qualitatis aut conditionis extiterit (exceptis nobilibus militaribus), possit ad nostram religionem admitti, super quo taxatur magistro generali potestas: similiter magistro generali et procuratori generali in Romanam curiam taxatur potestas suum praebendi consensum super transitu religiosorum ex Disalceata ad

nostram primitivam seu de Observantia familiam, Insuper nullus ad habitum nostrae religionis admittatur, nisi prius de genere, moribus et vita, accurata et fide digna informatione, et aliis quae expresse habentur in nostris constitutionibus praedictis cap. xxiii, commendatori et communitati plenae illius conventus, ubi recipiendus est, clare constet.

Derratum S. S. V. servetur.

xxi. Praeterea observari praecipimus decretum ex motu proprio sanctissimi domini Sixti V, quo decrevit, quod nullus ex sacrilego aut incestuoso concubitu usque ad tertium consanguinitatis vel affinitatis gradum natus ad habitum admittatur, neque ad professionem in aliqua religione; quod si secus fiat, professionem decernit esse nullam, eoque facit inhabiles ad profitendum et ad ascendendum ad quoscumque gradus aut dignitates; reliquosque illegitimos ex alio thoro natos, spurios, vel naturales, etiam alias legitimos, ad religionem admitti non posse aut debere, nisi prius illorum vita et moribus diligenter cognitis et circumstantiis universis, fide dignis testimoniis, ita ut eorum receptio videatur profutura universae religionis comodo et utilitati eius; super quo in generali vel provinciali capitulo, matura deliberatione habita, unanimi consensu definitorium et provincialis vel generalis, ad habitum regularem approbentur. Et nihilominus hi sic recepti ad gradus, honores et dignitates Ordinis perpetuo sint inhabiles nisi a Sede Apostolica specialiter dispensentur cum eis.

Vicarii conventuum non possunt admittere novitios.

xxii. Praeterea declaramus vicarios conventuum non esse praelatos cum sufficienti auctoritate et potestate ad admittendum vel tradendum habitum

1 Videtur legendum *definitorium* (R. T.).

novitiis; poterit tamen, si sit praesidens in capite, vacante officio commendatoris, etiamsi per suspensionem ab officio, ceteris ut supra concurrentibus.

Annus probationis.

XXIII. Insuper decrevit praedictum generale definitorium, quod in praedicto capite xxiii De recipiendis ad Ordinem, ubi dicitur: «et tempus probationis assignetur ei (novitio scilicet) a praelato», addatur: «iuxta decretum sacrosancti Concilii Tridentini, sess. xxiii, et de iure, quod est integer annus, post quem immediate novitius est admittendus».

Professio novitiorum.

XXIV. Item decrevit praedictum generale definitorium quod in capite xv praedictae primae distinctionis, ubi agitur de professione, addantur haec: «Et similiter irrita et nulla sit professio illorum, qui ex sacrilego aut incestuoso concubitu usque ad tertium consanguinitatis vel affinitatis gradum sunt nati, iuxta motum proprium felicis recordationis Sixti PP. V, quem generale capitulum Murciense in Ordine nostro servari decrevit; et pariter sit irrita et nulla professio illorum, qui in alia regulari religione fuerint professi, iuxta decretum capituli generalis Toletani a sanctissimo Urbano VIII confirmatum: si vero, tacita veritate, vel expressa falsitate, huiusmodi defectus habentes professionem emiserint, quocumque tempore id cognoscatur, ab Ordine nostro penitus tamquam non professi expellantur».

Contra defraudantes bona redemptionis.

XXV. Item decrevit praedictum generale definitorium quod, qui bona redemptionis in aliquo defraudasse repertus fuerit, non solum voce activa et passiva in perpetuum privatus existat, sicut, inter alias poenas, cap. xxviii distinctionis primae nostrarum constitutionum statuitur, sed illum sic delinquentem nec provincialis nec generalis magister ad totales voces restituere, et

ab ea poena liberare possit, nisi solum universum definitorium generale unanime et conforme, ac nomine discrepante, et nisi restitutus ablati. Et similiter decrevit quod bona redemptionis nequeant a conventibus pretio comparari, nisi, infra vigintiquatuor horarum spatium, pretium pro emptione, in communi deposito praedictae redemptionis reponatur; quod si contrarium per aliquos praelatos fiat, poenis in praedicta constitutione assignatis subiaceant.

Insuperque declaravit praedictum generale definitorium quod poenae constitutionum in bona religionis defraudantes non tantum sunt excommunicatio et privatio vocis activae et passivae, sed etiam privatio officiorum in tota religione, et ita sunt in posterum intelligendae et infligendae.

XXVI. Item, quia statutum est a capitulo generali Toletano et a sanctissimo Urbano VIII felicis recordationis confirmatum, quod, si, quando officium generalatus vacaverit et fuerit notificata vacatio conventui Barchinonensi, non sit prior electus, tenentur patres conventuales dicti conventus intra spatium vigintiquatuor horarum priorem de more iuxta constitutiones eligere; decrevit praedictum generale definitorium quod, si secus fecerint, in gubernium religionis et officium vicarii generalis succedat provincialis, aut vicarius provincialis in capite illius provinciae ubi erit celebrandum capitulum generale immediate futurum. Deficiente vero provinciali, aut praedicto vicario provinciali, succedat commendator illius domus, in qua celebrandum est praedictum capitulum. Quod similiter observandum est si prior Barchinonensis, tempore quo magistratus vacaverit, fuerit legitime impeditus gubernio religionis, iuxta decretum capituli generalis Bilbilitani a

Magistratu vacante quis debeat esse vicarius generalis.

capitulis Oscensi, Barbastrensi et Murciensi confirmatum.

Alternativa magistri generalis.

XXVII. Item, cum servari debeat alternativa in officio magistri generalis, taliter quod una vice sit ex corona Aragoniae et Galliae ac Italiae, altera ex corona Castellae, inclusis provinciis Vandaliae et Indiarum, ex decreto sanctissimi Clementis VIII felicis recordationis, praedictum generale definitorium decrevit quod, si magister electus obierit ante absolutionem capituli suae electionis, non iudicetur eius alternativa expleta, sed secundum eandem debeat de novo fieri electio magistri generalis: quae praedicta alternativa debet intelligi ex filiis cuiuslibet provinciae in ipsa inclusa, qui in ea professionem emiserunt, non tamen adoptati, huiusmodi enim nullatenus tali alternativam possunt gaudere; consequenterque tempus vacationis et officii vicarii generalis minime tenetur expectari de novo, casu quo magistratus, ut dictum est, ante absolutionem capituli suae electionis vacaverit.

De casu renunciationis magistratus.

XXVIII. Item, quia in capite ii distinctionis secundae nostrarum constitutionum, ubi agitur de vacatione magistratus, non exprimitur peculiaris vacatio, quae potest fieri per renunciationem, declaravit praedictum generale definitorium posse magistrum generalem libere renunciare magistratum, nulla alia causa adhibita nec desiderata; quae renunciatio poterit ab ipso, vel per se, vel per procuratorem suum legitimum, fieri; et erit sufficiens si coram provinciali, definitoribus et electoribus generalibus illius provinciae, in qua extiterit, fiat, dummodo secretarius religionis testimonio fidei faciente eam testificetur; quod testimonium commendator domus vel secretarius per nuncium specialem ad priorem Barchinonensem, vel ad quem

officium vicarii generalis spectaverit, mittat, qui statim vacationem magistratus omnibus fratribus domus illius, in qua fuerit, in capitulo congregatis, praedicto testimonio fidem faciente, manifestet, et tunc ab omnibus solemniter obedientiam recipiat coram tali nuncio de omnibus his testimonia fide digna recipiente, ut de anno, die et hora possessionis officii vicarii generalis omnibus iuridice constet; quamprimumque talis vicarius generalis ad omnes provincias litteras suas patentes, tam obedientiae, quam convocationis ad capitulum generale celebrandum, transmittat: et consequenter praedictum generale definitorium declaravit quod in capitulis nostrarum constitutionum, ubi exprimuntur causae vacationis magistratus, ut decessus, etc., addatur et exprimat haec peculiaris, nempe renunciatio.

Insuper declaravit praedictum generale definitorium (ad omnem ambiguitatem tollendam) quod tempus gubernii vicariatus generalis totius Ordinis non habeat locum, nec habere possit, casu quo expleatur electionis sexennium. Praeterea declaravit quod, etsi iure nostrarum constitutionum omnes vocales capituli generalis convocati iudicentur ad capitulum generale quando expletur sexennium, magister tamen generalis tenetur opportuno tempore illos ad celebrationem dicti capituli convocare.

XXIX. Item, cum, praeter electores magistri generalis a constitutione, capite iii distinctionis ii, determinatos, duo alii in qualibet provincia designentur, et canonice electione similiter per secreta suffragia eligantur, ex decreto capituli generalis Matritensis a subsequentibus et diuturna consuetudine confirmato, ita ut in qualibet provincia quinque sint electores suffragium habentes in capitulo generali, provincialis nempe, et quatuor

Electores.

socii, quorum duo titulo definitorum, alii vero electorum generalium gaudent; decrevit praedictum generale definitorium quod, qui titulo electorum designantur, tantum habeant suffragium in qualificatione vocalium ante electionem, et in electione magistri, ac domus capitularis, non autem in aliis definitoriis, servando in hoc consuetudinem religionis a capitulo generali Murciensi approbatam et confirmatam: et similiter, quia dicti definitores et electores capituli generalis debent esse gradu magisterii vel praesenturae insigniti, vel saltem per viginti annos a professione antiqui, ut in electione magistri possint habere suffragium, iuxta decretum capituli generalis Barchinonensis a subsequentibus confirmatum et observatum; decrevitque praedictum generale definitorium quod tempus praedictae antiquitatis viginti annorum per authenticum et fide dignum transumptum professionis constare debet.

Procurator
Romanae
curiae.

xxx. Item, cum quicumque in Romana curia in officio procuratoris generalis strenue et cum approbatione communi per quinquennium se gesserit, si fuerit magister, vocem habeat in capitulo generali proxime immediate futuro, ex decreto capituli generalis Toletani a sanctissimo Urbano VIII confirmato; decrevit praedictum generale definitorium quod talis procurator generalis non tantum habeat vocem in electionibus capituli generalis, verum etiam in omnibus definitoriis illas subsequentibus usque ad absolutionem capituli, cum praecedenti loci ad omnes definitores generales.

Subrogatio
definitoris
vel
electoris
generalis.

xxxI. Item praedictum generale definitorium approbavit ac confirmavit statutum capituli generalis Murciensis, quo decernitur quod in electione definitoris

1 Aptius lege decrevit (R. T.).

2 Edlt. Main. legit *generali* (R. T.).

vel electoris generalis, loco illius qui morte vel impedimento legitimo capitulo generali assistere nequit, quae a definitoribus provinciae simul cum provinciali fieri debet, vocem habeat magister generalis, si praeseus fuerit, minime tamen vicarius generalis Ordinis, qui loco magistri succedit.

xxxII. Item approbavit et confirmavit praedictum generale definitorium statutum capituli generalis Murciensis, quo decernitur quod non possit vicarius generalis aut provincialis a die vacationis magistratus usque ad novam magistri generalis electionem aliquem electorem voce activa privare; quod etiam extendit hoc praedictum generale definitorium ad vocem passivam: quod si, ratione alicuius delicti, vel ob alias causas, sit inhabilis, et suffragandi actione ex iure communi, vel nostrarum constitutionum careat, a capitulo generali ante electionem accuratim scrutetur, ac decidatur.

Magistratu
vacante, nemo
possit privari
voce activa et
passiva nisi ex
iure sit inhabi-
lis.

xxxIII. Item, cum omnes vocales capituli generalis, ut moris est, die immediate praecedenti ad diem electionis in conventu designato ad illam conveniant; ibi a praeside Ordinis et capituli benigne suscipiantur, et vicarius capituli nominetur, qui iurisdictionem ordinariam super omnes capitulares et alios fratres ad capitulum concurrentes exercebit: talis autem vicarius est eligendus ex capitularibus illius provinciae, in qua celebratur capitulum generale, vir providus, religiosus, pacificus et virtute praeditus: quam consuetudinem approbavit ac confirmavit capitulum generale Murciense, et hoc praedictum generale definitorium decrevit servari.

Vocalis et vi-
carius capituli
generalis.

Eadem autem die, qua praedicti vocales ad electionem in praefato conventu convenerint, vespertina sessione congregata, et facta commemoratione pro sanctissimo domino nostro Papa, et

Vigilia electio-
nis.

felici statu Ecclesiae, et pro rege, pro benefactoribus Ordinis et captivis christianis, vivis atque defunctis, prout in capite xvii de capitulo quotidiano in nostris constitutionibus statuitur, praeses electionis brevem et piam orationem habeat, qua patres electores de sine conventionis moneat, simulque ad electionem novi magistri generalis recte, legitime et canonice peragendam hortetur, virtutesque, prudentiam et doctrinam viro eligendo necessarias exponat; qua peracta, ad examen vocalium procedat et primo praecipiat, idque secundo et tertio moneat, ut si quis aliquem vocalium in definitorio aliquo impedimento legitimo vel censuram ecclesiasticam innodatum (ratione cuius in electione non habeat suffragium) assistere sciverit, continuo manifestet. Quod si aliquis reperitur et sufficienter probetur tale pati impedimentum, a definitorio declaretur, et de capitulo eiiciatur; ita ut in hac sessione omnes vocales examinentur, et ad futuram die sequenti electionem certo numero statuatur.

De electione
magistri gene-
ralis.

Et die sequenti, primo mane, ad auroram, omnes vocales legitima voce ad electionem pridie designati in loco capitulari conveniant, ibique celebretur missa Spiritus Sancti, et concio litteralis latino idiomate ad electores habeatur, exhortando eos ad rectam et bono communi utilem electionem. Qua finita, omnes, flexis genibus, hymnum *Veni creator Spiritus* cantent, et praeses surgens dicat: *Emitte Spiritum tuum, etc., Dominus vobiscum, etc., Oremus: Deus qui corda fidelium, etc.*; et sic ad electionem procedatur, forma iuris iuxta nostras constitutiones servata. Magister generalis post electionem, usquedum a Sancta Sede confirmationem sui officii obtineat, eo fungatur, non tantum sub titulo vicarii genera-

lis, ut in constitutionibus sancitur, sed etiam generalis electi, ex consuetudine religionis ad hoc praedicto generali definitorio approbata et confirmata.

xxxIV. Circa quod est observandum, ut omnis ambigendi locus relegetur, quod, si numerus suffragiorum sit impar, verbi gratia, si vocales sint viginti et novem (qui numerus ex duabus partibus inaequalibus constat, quarum una habet quindecim, alia vero quatuordecim), ille qui habuerit quindecim suffragia, dummodo non sit ex numero eligentium, sit legitime electus, si vero ex numero illorum sit, indiget alio suffragio ultra quindecim, ut suum ipsius suffragium sibi profuisse non aestimetur; si autem in aliqua schedula seu suffragio scrutatores reperiant aliquam subscriptionem vel signum aut chirographum, ratione cuius deveniant in cognitionem eligentis, vel si nihil reperiant scriptum, aut si aliquod suffragium in favorem alicuius inepti reperiant, non propterea aliquod praeiudicium electioni sequatur; sed talis schedula subscripta et signata velut alba, aut in favorem inepti, separetur, et pro suffragio cassato reputetur et habeatur, ac postea cum ceteris comburatur; quae omnia servari debent, tam in praedicta electione magistri, quam in electione provincialis, ac in omni electione canonice facienda.

Electio et per
excusum.

xxxV. Item praedictum generale definitorium confirmavit, quod capitulum generale Murciense erga officium magistri generalis decrevit, nempe quod magister generalis in toto Ordine generalem habeat potestatem: illam (inquam) quae iure superioribus cuiuslibet religionis est concessa, et in posterum concedenda, ad omnia, ad quae ex no-

Potestas ma-
gistri generalis.

1 Particulam *aut nos* addimus (R. T.).

stris constitutionibus non limitatur, curamque praecipuam totius Ordinis et administrationem gerat, unde per se solum eam potestatem in toto Ordine habeat in omnibus et singulis, quam provincialis in sua provincia, et commendator in sua commenda; insuper eam, quae ad rationem sui officii ex iure communi, ex privilegio, vel ex nostris constitutionibus ad eum spectat; verumtamen in inferiorum praelatorum ministerio non se immisceat, nisi vel ob eorundem defectum, vel cum prudentia, quando ratio id postulaverit; semper tamen inferiores illi parere teneantur; et licet capite xxxi de modificatione poenarum primae distinctionis nostrarum constitutionum detur facultas magistro generali dispensandi et mitigandi in poenis a constitutionibus taxatis, monetur tamen ne libere et cum facilitate dispenset, nisi transacta iam maiori parte poenitentiae, praevisisque in poenitentibus manifestis et evidentibus signis doloris et correctionis.

In iuramento, a generali electo, post electionem, iuxta nostras constitutiones, praestando, debet addi, et iurare tenetur, se observaturum capita concordiae initae cum familia Discalceata circa ministerium redemptionis, prout in ea continetur.

Poterit magister generalis praesidere in capitulis provincialibus per se ipsum, vel per vicarium suum idoneum et prudentem ad hoc specialiter deputatum; et primam vocem habebit, tam ipse, quam eius vicarius, in omnibus electionibus, ordinationibus et definitoriis usque ad absolutionem capituli.

Tempore electionis poterit magister generalis convocare ad celebrationem capituli provincialis omnes vocales illius provinciae litteris convocatoriis, eas mittendo immediate provinciali illius

provinciae, ut eas continuo manifestet et notas faciat in capitulo pleno conventus, ubi praesens extiterit; deinde eas ad omnes alios suis consuetis itinerariis mittat. Si autem magister generalis, aut eius vicarius, fuerit in aliquo conventu illius provinciae, ubi tale capitulum celebrandum sit, prius praedictae litterae convocatoriae notae fiant praedicto conventui in capitulo pleno, et postea eas mittat ut dictum est.

Quod si magister generalis huiusmodi litteras convocatorias opportuno tempore (duobus, inquam, mensibus immediatis ante complementum triennii) non miserit, provincialis, et in eius defectu vicarius provincialis, suis litteris ad celebrationem dicti capituli convocare poterit: eadem facultas vicario magistri in praesidem capituli nominato conceditur. Magister generalis, in concurrentia capitulorum provincialium, potest quodlibet eorum per quadraginta dies a complemento triennii quocumque anni tempore antepone vel postponere, ut uni et alteri interesse possit, ex decreto sanctissimi felicis recordationis Clementis VIII, et nova declaratione S. C. R. sub die xii decembris de anno MDCXLV; quae facultas etiam conceditur ab hoc generali definitorio, decretum capituli generalis Murciensis confirmando, praedicto magistro generali, quamvis non sit concurrentia capitulorum, sed unicum tantum celebrandum, si alias expedire visum fuerit.

xxxvi. Ad magistrum pertinebit (iuxta constitutiones nostras de instructione officiorum) in electionibus, si praesens fuerit, electores dirigere, modeste, charitative et religiose eos monendo, hortando et instruendo, imo etiam suaviter suadendo ad eligendam personam digniorem et magis idoneam capituli,

1 Male edit. Main. legit et pro ut (R. T.).

ipsius virtutes veras et regimini necessarias ostendendo, et, quando absuerit¹, per litteras ad capitulum et electores missas dirigendo.

De dispensationibus.

xxxvii. Quamvis iure nostrarum constitutionum, capite v distinctionis secundae, magister generalis possit dispensare cum fratribus in nonnullis rebus, aliquas gratias et exemptiones (absque tamen aliorum praecudio) religiosis concedere; nihilominus tamen, ut cessent multa inconvenientia, quae experientia magna esse comprobavit, magistro generali imposterum illas concedere, vel cum fratribus dispensare minime licebit: exposuit tamen praedictum generale definitorium quod poterit generalis magister declarare aliquos frui exemptionibus (quas reales appellat praedictum generale definitorium), illis scilicet, quibus ratione officii, gradus, et antiquitatis quadraginta annorum in religione gaudere possunt, tam iuxta constitutiones nostras, quam Sanctae Sedis decreta, necnon et aliorum capitulorum generalium.

Devolutio electionis provincialis in magistrum generalem.

xxxviii. Item decrevit quod ius eligendi provinciam devolvatur in magistrum generalem, casu quo electores in capitulo congregati infra tres dies a primo electionis inclusive de persona eligenda non convenerint, vel electio non fuerit facta iuxta sacros canones, constitutiones et decreta Ordinis, iureque cassanda venerit: tunc namque magister eliget provinciam. In ceteris vero electionibus, forma nostrarum constitutionum observari debet.

xxxix. Item decrevit quod, qui fuerunt magistri generales, habeant immediationem magistro successori, et locum immediatum praelatis, et in omnibus congregationibus, tam generalibus, quam provincialibus, cuiuscumque provinciae,

1 Male item legit obfuerit pro absuerit (R. T.).

in qua tempore convocationis interfuerint, vocem et votum electivum et decisivum habeant, sicut quilibet ex definitoribus et electoribus dictae congregationis, similiterque locum immediatum praesidi.

xl. Item confirmavit et approbavit praedictum generale definitorium, quod capitulum generale Toletanum statuit erga vicarios generales Indiarum, nempe quod praedicti vicarii generales Indiarum iustis de causis possunt a magistro Ordinis ab officio amoveri, eorumque regimen debet esse iuxta nostrarum constitutionum tenorem, qui nequeunt nominare commissarios generales in eorum absentia, praecipue in illis provinciis, in quibus saltem ad unum conventum pervenerint; sed liberum relinquant regimen patribus provincialibus, nisi ob casum et gravem causam ad visitationem, quam per propriam personam facere nequeant. Quod si secus fiant praedictae nominationes, nullius valoris aut roboris esse declaramus. Et quamvis tales vicarii generales possint confirmare et annullare capitula provincialia et provincialium electiones, minime tamen poterunt eas annullare, similiterque nec suspendere, vel privare provinciales valebunt, nisi prius legitimam causam iuridice actam et conclusam. Et in casu quo poena suspensionis debeat imponi, prius duos praelatos seu definitores consulere tenentur, ad privationem vero quatuor. Hac forma sententia producta a vicario generali et quatuor definitoribus habeat effectum executivum, qualibet appellatione interposita; et cum eisdem definitoribus, quorum consensu provinciam privaverit vel suspenderit, vicarium eligat provinciam, ne provincia maneat orbata gubernio.

Vicarii generales Indiarum.

1 Potius lege visitationem (R. T.).

Iuramentum a generali praestandum.

De capitulis provincialibus.

De litteris convocatoriis.

De electionibus officiorum.

Vicarii gene-
rales Indiarum
non possunt no-
minare vicarium
provinciale;

XXI. Praeterea praedictum generale definitorium approbavit et confirmavit, quod capitulum generale Murciense decrevit erga praedictos vicarios generales Indiarum, nempe quod, deficiente provinciali absque nominatione vicarii provincialis, non poterunt huiusmodi vicarii generales Indiarum nominare vicarium provinciale, sed succedere debet in officio commendator domus, ubi celebrandum est provinciale capitulum immediate futurum, et suo ordine definitores. Tamen praedicti vicarii generales Indiarum ratione sui officii habent ius convocandi ad celebrationem capituli provincialis, in eoque praesidendi. Habent similiter suffragium in omnibus electionibus et definitoriis intra capitulum.

Sed convo-
candi capitulum
provinciale in
quoque praesi-
dendi.

Doctrinarii.

XLII. Insuper praedictum generale definitorium approbavit et confirmavit decreta capituli generalis Tolletani, quo decernitur quod praedicti vicarii generales Indiarum non possunt vocare religiosos doctrinarios ad visitationem extra suam doctrinam, nec ipsi ita vocati tenentur adire, sed in eisdem doctrinis debent vicarii generales vel eorum visitatores ab ipsis rationem petere. Nec extra praedictam visitationem possunt doctrinarios privare, sed hoc fiat praecedente causa legitima, qua iuxta nostras constitutiones privantur commendatores suis commendis. Et nunquam doctrinarii a sua doctrina decedant usque dum successor advenit.

De procura-
tore generali in
curia Romana.

XLIII. Praeterea, cum ex nostris constitutionibus, capite XIII. distinctionis secundae, electio procuratoris generalis Ordinis in curia Romana pertineat ad magistrum generalem et generale capitulum, hoc praedictum generale definitorium confirmavit, quod generale capi-

1 Forsan recedant legendum (R. T.).

tulum Murciense decrevit, nempe quod, si post factam nominationem praedictam tale officium procuratoris generalis Ordinis in curia Romana vacaverit per mortem, renunciationem, privationem, vel per aliam legitimam causam, ius nominandi de novo penes praedictum magistrum generalem maneat.

XLIV. Insuper confirmat praedictum generale definitorium, quod capitulum generale Murciense decrevit, videlicet quod talis procurator generalis, qui ad magisterium ascenderit ex praesentura juxta decretum capituli generalis Tolletani confirmatum a sanctissimo domino Urbano VIII, optionem habeat loci inter magistros suae provinciae cum praecedentia ad omnes qui in ea ad talem gradum fuerint promoti post ipsum, si alias habet conditiones et requisita iuxta constitutiones et decreta apostolica ad magisterium de iustitia obtinendum: quod si praedictis qualitatibus fuerit destitutus, locum habeat immediatum omnibus magistris de numero. Denique si fuerit magister, et iuxta superius dicta suffragatus fuerit in capitulo generali, gratis et exemptionibus eorum, qui fuerunt provinciales, gaudebit, absque optione, tamen praecedentiae ad eos qui postea fuerint provinciales.

Praecedentia
procuratoris ge-
neralis.

XLV. Praeterea praedictum generale definitorium statuit quod, eadem forma ac praedictus, procurator generalis in curia regia ad negotia quae in ipsa sese obtulerit peragenda; approbans in hoc et confirmans antiquam religionis consuetudinem.

Procurator
generalis in cu-
ria regia.

XLVI. Insuper approbavit et confirmavit, quod statutum fuit in capitulo generali Murciensi, nempe quod triennium officii provincialis computari debet secundum annos ecclesiasticos, non iuxta solares, ita ut regulariter celebre-

Triennium of-
ficii provincia-
lis.

1 Absurde ed. Main. legit *opinionem* (R. T.).

tur capitulum et electio novi provincialis sabbato ante dominicam, in qua per triennium ante fuerat celebratum capitulum. Et similiter confirmavit decretum capituli generalis Murciensis, quo statuitur, quod, si per duos menses ante complementum triennii non fuerint litterae convocatoriae magistri generalis notificatae provinciali provinciae, in qua celebrandum est capitulum, poterit provincialis litteras suas convocatorias expedire, secus tamen si a magistro fuerint expeditae. Quod si nullae fuerint notoriae factae vocalibus, sciant se esse convocatos ad celebrationem capituli die, quo, iuxta dicta supra, expletur triennium.

Vocales capi-
tuli provincia-
lis.

In capitulo autem provinciali primam vocem habeat magister generalis, vel ille, qui eius loco praesidet. Praeter assignatos a constitutione, etiam habent vocem in capitulo definitores provinciae, dummodo sint per triginta annos a professione antiqui, et procuratores generales cuiuslibet provinciae, iuxta decreta plurimorum capitulorum generalium, quae a capitulo generali Murciensi et ab hoc approbata et firmata sunt.

Vicarius capi-
tuli provincia-
lis.

XLVII. Praeterea approbavit et confirmavit praedictum generale definitorium declarationem capituli generalis Murciensis erga caput VI secundae distinctionis nostrarum constitutionum, ubi agitur de nominatione vicarii capituli provincialis. Decernit igitur quod ubi dicitur: *provincialis nominet in vicarium capituli*, ponatur *praeses capituli*; sub hoc enim titulo declaratur ius praesidentis capituli, modo magister generalis sit, eiusque vicarius, aut provincialis, seu quicumque praefuerit dicto capitulo: idemque servandum est in aliis capitibus, et ubicumque agitur de provinciali tamquam praeside, ut omnino tollatur aequivocatio.

XLVIII. Insuper decrevit praedictum generale definitorium, approbans et confirmans statuta capituli generalis Murciensis, quod ad electionem capituli provincialis omnes vocales conveniant in domo assignata celebrationi capituli vigiliae dominicae *Cantate*, vel alterius dominicae a convocatione capituli designatae (semper enim electiones in sabbato fieri debent), nullusque locum capitularem ingrediatur usquedum ad sonitum campanae omnes vocentur. Et eodem die, ut consuetudinis est in religione nostra, vespertina sessione omnes congregentur, et a praeside capituli, aliqua brevi et eleganti oratione, finis, ad quem convenerint, proponatur, simulque eos ad electionem novi provincialis exhortetur. Deinde referat omnes fratres per triennium defunctos in illa provincia; et statim surgat, et dicatur *De profundis*, etc., ut habetur in constitutionibus; deinde ad qualificationem seu examen eorum, qui in tali electione vocem et suffragium habent, procedatur, fiatque legitima et canonica regulatio omnium iuxta formam constitutionum. Die sequenti ad auroram omnes vocales simul ingrediantur capitulum, et servetur forma electionis, prout in constitutionibus. Et electores capituli provincialis teneantur intra triduum convenire in personam eligendam, et legitime ac canonice eligere provincialem, alias devolvitur ius ad magistrum generalem. In aliis vero electionibus omnes praestent suffragia iuxta formam nostrarum constitutionum. Et, si persona electa in provincialem fuerit absens a provincia, poterit magister generalis de consilio definitorum nominare vicarium provinciale ad regimen provinciae cum omnimoda facultate a nostris constitutionibus vicariis provincialibus concessa, quem provincialis

Electio capi-
tuli provincia-
lis.

electus revocare non poterit, nec de novo alterum nominare, usquedum suam provinciam ingrediatur. Post electionem vero provincialis, et iuramentum ab ipso praestitum, omnes e capitulo processionaliter egrediantur, et ad ecclesiam procedant, cantando hymnum *Te Deum*, etc., ubi prostratus provincialis electus accipiat benedictionem a praeside, ut ex antiqua religionis consuetudine fit, iuxta formam in capite iv distinctionis secundae nostrarum constitutionum de electione magistri contentam: magister autem generalis tenetur confirmare electionem provincialis canonice et iuxta formam nostrarum constitutionum factam: quod si renuerit illam confirmare, causas et defectus canonicos erga electionem vel personam electam manifestare debet. Provincia autem Galliae et Italiae infra tempus quatuor mensium tenentur praesentare coram magistro generali electionem sui provincialis: quod si infra dictum tempus eam non praesentaverint, electio sit irrita et nulla.

XLIX. Insuper decrevit praedictum generale definitorium, approbans et confirmans quod statutum fuit in praedicto capitulo generali Murciensi, nempe quod provincialis per tempus duorum mensium ante celebrationem capituli provincialis non potest privare commendatores sua commenda, licet possit eos ab officio suspendere usque ad celebrationem capituli, in quo votum et suffragium habebunt. Et quamvis provincialis iure constitutionum in aliquibus casibus possit nominare vicarium provincialem, in hoc tamen iure et facultate non succedit vicarius provincialis, etiamsi sit in capite; sed casu, quo morte vel alio titulo defecerit, in officio vicarii provincialis succedent qui iure nostrarum constitutionum sunt vocati provincialatu va-

caste, absque substitutione vicarii provincialis, usquedum magister generalis, si fieri potest, erga hoc provideat: et si provincialem mori contingat absque eo quod nominet vicarium provincialem in sui officii successorem, tunc temporis sit in libera potestate magistri generalis confirmare in vicarium provincialem talis provinciae commendatorem domus futuri capituli provincialis, vel, si maluerit, alium ex patribus ad dictum officium ab ipsis constitutionibus vocatis, vel quemvis alium ex tota ipsa provincia pro suo arbitrio, prout melius iudicaverit. Et in hoc sensu sunt legitime intelligenda verba constitutionis, capite vii distinctionis secundae, ubi sic: « Vel in eo casu magister provideat in illa provincia quisquis¹ debeat esse vicarius provincialis »; huiusmodi autem declaravit praedicta verba capitulum generale Bilbilitanum: in hac autem facultate nominandi vicarium provincialem minime succedit vicarius generalis totius religionis, cum illi non liceat electores mutare, aut novos eligere ad capitulum generale. Quod si tempore sui gubernii provincialem mori contingat absque nominatione vicarii provincialis, sit eius successor commendator domus ubi celebrandum est capitulum provinciale immediate futurum, et suo ordine definitores, iuxta nostras constitutiones.

L. Praeterea decrevit praedictum generale definitorium, similiter confirmans statuta praedicti capituli generalis Murciensis, quod, si provincialatus vacaverit per renunciationem, non poterit provincialis renuncians successorem vicarium provincialem nominare, sed succedant in tali officio a constitutione nominati, eo ordine quo decreto antecedenti est exposita et declarata constitutio. Si autem provincialis fuerit im-

¹ Forsan legendum quis pro quisquis (R. T.).

De casu quo provincialis renunciat.

Provincialis impeditus.

peditus bello, peste vel alio titulo, taliter quod per se neque maiorem partem provinciae gubernet, neque pro illa vicarium provincialem instituerit, qui eius loco moderamini provinciae invigilet, poterit magister vicarium provincialem nominare cum omnimoda facultate, iuxta nostras constitutiones, usquedum provincialis gubernio sit expeditus, vel vicarium suum instituat. Et quamvis provincialis infirmitate, absentia, vel alio titulo impeditus vicarium provincialem iuxta facultatem nostrarum constitutionum instituerit, non intelligatur talem vicarium morte succedere in officio, nisi id specialiter in litteris patentibus declararetur; sed tunc temporis succedant nominati a constitutionibus, veluti si nullum vicarium et successorem nominasset.

Subrogatio provincialis impediti ad capitulum generale.

LI. Insuper decrevit praedictum generale definitorium quod, provinciali vel vicario provinciali in capite omnino impedito, tempore quo ad capitulum generalis celebrationem instante, eius loco vocem habebit in electione magistri generalis (ne sua provincia hoc suffragio orbetur) qui iure nostrarum constitutionum ad officium vicarii provincialis est vocatus, nempe commendator domus, ubi celebrandum est capitulum provinciale proxime futurum, vel definitores provinciae, servato ordine antiquitatis.

Quatuor socii provincialis.

LII. Praeterea, cum, ex antiqua Ordinis consuetudine a pluribus capitulis generalibus approbata et stabilita, fiat electio quatuor sociorum provincialis ad suffragandum in capitulo generali, duorum nempe definitorum generalium, et duorum electorum, praedictum generale definitorium decrevit confirmare decretum capituli generalis Murciensis, quod in capite viii distinctionis secundae nostrarum constitutionum, ubi dicitur: *fiat electio duorum sociorum ipsius provin-*

cialis, dicatur *quatuor sociorum*, quae electio fieri non poterit ex eis qui fuerint electi ad tale munus in capitulo provinciali proxime antecedenti, nempe sub eodem titulo: quapropter, qui fuerint definitores, poterunt eligi in electores, et e contra.

LIII. Praeterea praedictum generale definitorium, confirmans similiter statuta praefati capituli generalis Murciensis, decrevit quod, si quis definitor aut elector generalis infirmari contigerit, aut si aliqua causa impeditus instante tempore celebrationis capituli generalis, poterit provincialis, simul cum definitoribus provinciae, alterum illius loco eligere et substituere, etiamsi legitime impeditus titulum suum renunciare noluerit, absque praeiudicio tamen iuris eius, si forte impedimentum cessaverit et capitulo interfuerit; tunc enim iure suo gaudebit, ac electioni suffragabitur, etiamsi alter eius loco electus fuerit; et, si definitor provinciae ab illa abfuerit, et definitorium pro emergentibus casibus sit congregandum, poterit provincialis simul cum aliis definitoribus loco absentis alium eligere, qui vocem in definitoriis habeat.

Subrogatio definitoris vel electoris generalis.

LIV. Insuper praedictum generale definitorium, simul confirmans statuta capituli generalis Murciensis, decrevit quod in definitorio capituli provincialis, faciendo post electionem provincialis, conveniant praesidens capituli, provincialis electus, et provincialis vel vicarius provincialis absolutus, et quatuor definitores provinciae, qui omnes suffragium decisivum habent, tam in electionibus commendatorum, quam in decretis quae pro bono regimine et provinciae reformatione statuuntur; et provincialis absolutus vel vicarius provincialis habebit locum immediatum a dextris praesidentis in omnibus congre-

Definitorium capituli provincialis.

Provincialis non potest privare commendatores commenda.

Vicarius provincialis.

Provincialis absolutus.

gationibus usque ad absolutionem capituli. Provincialis absolutus, vel eius vicarius, seu visitator, manifestare debet defensorio, quae ex suis visitationibus reformatione digna repererit et notaverit, ut praerentur vel corrigantur, prout convenientius visum fuerit, causasque omnes, informationes et processus in suo triennio formatos teneantur successori tradere, minimeque comburantur, nisi eorum fratrum qui e vitam decesserint: quapropter in capite iv distinctionis secundae nostrarum constitutionum consequenter delenda sunt verba illa, nempe: *provincialis de consilio defnitorum, etc.*, et ponenda sunt haec: *praesidens capituli de consilio provincialis electi et absoluti, ac defnitorum, etc.*: et similiter in capite x eiusdem distinctionis secundae delenda sunt verba illa: *postea solus provincialis, etc.*, et ponenda haec: *postea solus praesidens capituli cum provinciali electo, provinciali absoluto et defnitoribus, etc.*

Praerogativa praesidia defnitorii.

LV. Insuper decrevit praedictum generale defnitorium, quod, si in his, quae a defnitorio provinciali decernuntur, suffragia sint divisa in partes aequales, praevalebit pars cum qua concordaverit praeses: quod etiam est observandum, quoties in decursu triennii ad aliquid decernendum defnitores convenerint. In electionibus vero ius nostrarum constitutionum, ut rite et canonice fiant, servari debet. Si tamen defnitores congregati infra tres dies (a primâ electionis inclusive) de personâ eligendâ non convenerint, devolvitur in magistrum generalem ius eligendi, sicut in electione provincialis.

Praeses capituli provincialis.

LVI. Insuper decrevit praedictum generale defnitorium quod in capite ii distinctionis secundae nostrarum constitutionum, ubi dicitur: « quartâ die conveniant omnes in capitulo », addantur

sequentia: « ibique a praeside capituli fiat oratio brevis spiritualis et devota, qua praelatos electos in munere sui officii exequendo instruat, dirigat et moneat; deinde a secretario capituli coram omnibus legantur decreta et statuta a defnitorio pro maiori reformatione eiusdem provinciae; ulterius etiam legatur edictum S. Inquisitionis, ut est laudata et antiqua consuetudo nostrae religionis »: quibus praepositis, debet continuari praedictum caput, prout in dictis nostris constitutionibus continetur.

LVII. Praeterea, cum in provinciâ Aragoniae circa electionem provincialis servetur alternativa, ita et taliter quod unâ vice provincialis sit ex Catalonia vel Sardinia, et aliâ vice regni Aragoniae et Navarrae, dummodo reperiat personam habilis et requisita habens ad officium provincialis exercendum, et praedicta alternativa debeat pensari non penes originem et filiationem naturalem, sed iuxta professionem in religione, taliter quod, qui professionem emisit in conventibus Aragoniae vel Navarrae, poterit esse provincialis in eius alternativâ, etiamsi natione sit Catalanus, et e contra, ut quaelibet occasio praedicti cuiusque parti penitus evellatur, praedictum generale defnitorium decrevit ac declaravit quod nemini faveat adoptio in conventibus alicuius partis ut illius alternativâ gaudere possit, sed semper debet pensari penes filiationem ex reali professione emissâ.

LVIII. Insuper praedictum generale capitulum decrevit quod patres redemptores provinciarum Aragoniae et Valentiae, dum ad redimendos captivos proficiscuntur, simul eant, neque aliqua inter eos sit superioritas, sed unusquisque suum librum deferat, ubi adnotabit omnia ad redemptionis munus

Alternativa in provinciâ Aragoniae et Cataloniae servanda.

De redemptoribus provinciarum Aragoniae et Valentiae.

Carceres in qualibet provinciâ.

pertinentia, sicut redemptores Castellae et Vandaliae faciunt.

LIX. Praeterea approbavit et confirmavit, quod statutum est in capitulo generali Murciensi, nempe quod in qualibet provinciâ, expensis ipsius, carceres designentur, in quibus religiosi pro qualitate criminum detineantur et purgentur, et, iuxta decretum sanctissimi Urbani VIII, eorum incorrigibilitas tentetur: pro expensis vero tam ad formationem carcerum, quam ad sustentationem delinquentium, conventus provinciae iuxta dispositionem provincialis contribuant, et in qualibet provinciâ depositum instituantur, in quo processus et causae religiosorum serventur, simulque formetur liber, in quo notentur causae, seu processus, ita ut registrati maneant; quae omnia provinciales successoribus suis fideliter conferre tenentur.

Consilium conventuum.

LX. Praeterea praedictum generale defnitorium approbavit et confirmavit declarationem factam a capitulo generali Murciensi erga consiliarios conventuum, de quo agitur capite xiii secundae distinctionis nostrarum constitutionum, videlicet: quod in quolibet conventu Ordinis omnes patres graduati debent esse consilarii, et ut tales teneri, et ubi non fuerint tres graduati, vicarius conventus, praedicator conventualis, et magister novitiorum sunt in consilium vocandi; semper tamen supponendum est quod, si aliquis graduatus ibi degerit, vocandus sit: et iuxta hunc tenorem praedictum caput ordinari debet.

Designatio commendatorum.

LXI. Praeterea approbavit et confirmavit praedictum generale defnitorium, quod statutum est a capitulo generali Murciensi erga dispositionem capitis xv secundae distinctionis nostrarum constitutionum, consequenter ad alia statuta supra posita, nempe quod praedictum

1 Edit. Main. legit *servetur* (R. T.).

caput tenore huiusmodi incipiat: « Commendatores domorum Ordinis nostri a praesidenti capituli, ac provinciali electo, et provinciali absoluto, simulque cum quatuor defnitoribus provinciae, designentur et provideantur ».

LXII. Insuper approbavit et confirmavit decretum capituli generalis Murciensis, quo statuitur quod commendatores intra triennium religiosi omnibus conventualibus vestiarium praestare teneantur sub poenâ privationis vocis activae et passivae in capitulo proxime futuro, etiamsi aliâs magistri vel praesentati extiterint. Commendatores autem observare tenentur motum proprium sanctissimi Urbani VIII circa bona Ecclesiae non alienanda, et iuxta hoc debet disponi tenor clausulae praedictae alienationis, firmo ac servato supradicto capite xv.

LXIII. Praeterea, cum ex decreto sanctissimi domini Clementis VIII, nullus in priorem domus Barchinonensis possit eligi, nisi fuerit magisterii vel ad minus praesentaturae gradu insignitus, et electio aliter facta irrita sit et nullius valoris, capitulum generale Murciense de anno MDCXXXVI declaravit ac decrevit debere esse talem praesentaturam de lecturâ et de numero provinciae: quod statutum hoc praedictum generale defnitorium approbavit et confirmavit.

LXIV. Praeterea, cum in capitulo generali Toletano decretum sit quod prior Barchinonensis (qui, ex iure nostrarum constitutionum, vacante generalatu ante expletum sexennium, in officio vicarii generalis cum plenâ iurisdictione succedit), si, quando dictum vicariatum adierit, sit solum praesentatus, ipso facto magister, ob officii gravitatem et regimen totius religionis, habeatur, nominetur et sit (quod decretum confirmatum fuit a sanctissimo domino Urbano VIII); nunc praedictum generale defnitorium

Commendatores intra triennium praestare teneantur vestiarium omnibus conventualibus.

Prior domus Barchinonensis non eligatur nisi sit magister vel praesentatus.

Si praesentatus, habeatur ut magister post vicariatum adeptum.

decretat quod ut talis magister teneatur, et inter magistros suae provinciae locum habeat, si per undecim annos in lecturam artium et sacrae theologiae cum approbatione definitorii dictae provinciae se exercuerit: locus autem antiquitatis computari debet a die qua vicariatu generali functus fuit: decernitque praedictum generale definitorium quod, si magister de numero suae provinciae fuerit cum fungi aggreditur dicto vicariatu generali, exemptionibus provincialibus (sicut si praedicto munere functus fuisset) gaudeat, cum praecedenti ad ceteros magistros suae provinciae, et loco immediato omnibus qui fuerunt provinciales et erunt.

De munere visitatoris. LXV. Praeterea decrevit praedictum generale definitorium quod visitator diligenter in visitationibus suis curet de bonis et eleemosynis pro redemptione captivorum, provideatque ut in omnibus conventibus procuratores sive commissarii redemptionis pro ipsis eleemosynis colligendis sint destinati religiosi zelo et charitate ferventes, et eos, quos negligentes in tali munere repererit, suis officiis privet, et poenis pro suo arbitrio puniat, aliosque loco ipsorum substituat. Similiter diligenti cura provideat de aliis officiis, de vicario, procuratore, magistro novitiorum, depositariis et sacrista. Insuper visitatores in suis visitationibus summopere inquirant si commendatores a suis subditis munera aliqua accipiant. Quod si (prohi dolor) eorum aliquos munerum amatores invenerint, eos propriis commendis privent. Eamdemque similiter faciat inquisitionem magister generalis per totum Ordinem, tam circa ipsos commendatores, quam circa provinciales. Quod si donorum recept res invenerit (praecipue ab illis, quibus officium vel commendam contulerint), hos omnes et singulos, tam commendatores

quam provinciales, propriis officiis privet, ipsos etiam publicis poenitentis et castigationibus, omni et summo cum rigore, adstringendo, ut illis in correctionem, reliquis vero fratribus sit in exemplum.

LXVI. Insuper decrevit praedictum generale definitorium (sub poenam privationis vocis activae et passivae per decennium et reclusionis per biennium, ac gravioris culpa) quod nullus ex nostris religiosis possit recusare in suis causis praelatos legitimos et ordinarios, nec recusatio sit valida, si illam faciat, donec per duos ex patribus commendatoribus propinquioribus, vel per duos patres definitores, videantur, infra terminos et tempus a sacris canonibus et conciliis praefixum et statutum, causae recusationis, an fuerint sufficientes: interim autem, donec infra terminos et tempus a sacris canonibus et conciliis praefixum et statutum causae recusationis discutiuntur, praelati recusati suspendere debent excusationem¹ causarum, ac similiter statuit, sub poenam privationis vocis activae et passivae in perpetuum, et inhabilitatis perpetuae ad obtinendum quodlibet officium, ne litterae deprecatoriae impetrentur a religiosis, per se vel interpositam personam, directe vel indirecte, ob obtinendum aliquod officium vel munus nostri Ordinis, neque ad id favoribus personalibus utantur.

LXVII. Praeterea approbavit et confirmavit praedictum generale definitorium decretum capituli generalis Murciensis, nempe quod, qui semel professionem emisissent, et ad seculum qualibet excusata regressi sunt, ulterius non possint admitti de novo ad religionem, nisi de licentia magistri generalis, vel nisi

¹ Videtur legendum *excusationem* pro *excusationem* (R. T.).

Nemo potest recusare in suis causis praelatos legitimos.

in articulo mortis humiliter habitum et professionem petierint, non tamen ut inter nos iterum commorentur.

Sacerdotes iter agentes ubique sacrum faciant.

LXVIII. Insuper statutum fuit quod religiosi sacerdotes iter agentes, ubicumque occasionem sacrum celebrandi repererint, non praetermittant. Nullique religioso causa infirmitatis detur licentia de monasterio exeundi ad domos seculares; super quo conscientiae praetorum onerantur, ut decrevit generale capitulum Murciense.

Nullus religiosus ingrediatur curiam regiam nisi, etc.

LXIX. Praeterea approbavit ac confirmavit praedictum generale definitorium, quod decretum fuit a praedicto capitulo generali Murciensi, nempe quod nullus religiosus audeat ingredi curiam regiam nisi immediate post duodecim horas commendatori conventus Matritensis se praesentaverit; quod si aliquis contrarium fecerit, a commendatore incarceretur, donec a provinciali veniam recipiat.

Negotia non eadem die resolvantur quam praeposita sunt.

LXX. Praeterea approbavit et confirmavit praedictum generale definitorium decretum capituli generalis Toletani a capitulo generali Murciensi similiter approbatum et confirmatum, videlicet ut nullum negotium ad bona temporalia conventuum pertinens, quod patribus in capitulo proponi necessum sit, eodem die, quo proponitur, resolvatur; sed ipse diem sequentem eius resolutio differatur. Praecipiturque patribus commendatoribus in virtute sanctae obedientiae, et sub poenam privationis officiorum, ne in contrarium huius decreti quidquam agant; idque observetur quotiescumque, re gravi, cuiuscumque materiae illa sit, proposita conventui, aliquis ex fratribus affirmet se ad illius resolutionem consultatione et studio indigere; et sub eisdem poenis praecipitur commendatoribus ne supplicas et petitiones, quae pro negotiis conventuum mittuntur ad

superiores subscriptis nominibus religiosorum, subscribere compellant, quin prius in capitulo pleno legantur, ibique publice ab omnibus subscribantur; et, sub poenam gravioris culpa per duos menses, praecipitur religiosis ne aliter praedictas petitiones subscribere audeant vel praesumant, ut decretum fuit in praedicto capitulo generali Murciensi.

LXXI. Cum, ex decreto sanctissimi domini Clementis VIII, nemo ad praesentaturam exponi possit, qui non legerit (ultra tres annos logicae et philosophiae) duos alios theologiae scholasticam, assistendo conferentiis, et aliis actibus pro magistris designandis; similiter nullus ad magisterium assumi, qui non legerit quotidie unam lectionem theologiae scholasticae per spatium sex annorum supra illos quinque ad praesentaturam requisitos, et qui de sero semper adfuerit conferentiis, aut praesidendo, aut replicando, et unoquoque anno praesederit alicui actui publico, seu publicis disputationibus: praedictum generale definitorium decrevit et declarat quod, si lectores in cathedra alicuius universitatis (de licentia tamen superiorum) fuerint occupati sive in lectione continua artium sive sacrae theologiae per spatium quinque vel undecim annorum, ad praesentaturam vel magisterium assumi possunt.

LXXII. Praeterea, cum iuxta decretum capituli generalis Toletani a sanctissimo Urbano VIII confirmatum, nullus ad lecturam artium vel sacrae theologiae promoveatur, nisi facta oppositione, in qua per unam horam de materia sortita per vigintiquatuor horas antecedentes publice legat, et per spatium alterius horae argumentis oppositorum satisfaciatur, quo examine acto, tamquam sufficiens approbetur; praedictum generale definitorium declaravit quod, si,

Requisita ad magisterium vel praesentaturam.

Requisita ad lecturam artium vel theologiae.

Poenae contra munerum receptores a subditis.

Desertores Ordinis de iterum admittantur.

praedicta approbatione omissa in lecturis aliquis se exercuerit, nullius sit valoris ad praedictos gradus obtinendos, obtentioque eorum nulla et irrita sit. Praedictum autem examen decrevit capitulum generale Murciense quod fieri debet in materia lecturae, ad quam promovetur, nec sufficit approbatio ad lecturam artium, ut pro theologia approbatus quis iudicetur, nec e contra, et anni praedicti lecturae ad gradus obtinendos debent esse completi, taliter quod pro uno anno non possunt admitti duo cursus, sed singuli singulis annis respondere debent, alias irritus et nullus esse: quae omnia praedictum generale definitorium approbavit et confirmavit.

Nemo praesentetur nisi baccalaureus.

LXXIII. Praeterea decrevit praedictum generale definitorium quod nullus ad gradum praesentaturae exponatur nisi prius ad baccalaureatus gradum in aliqua visitatione sit admissus, vel a magistro Ordinis, aut a provinciali suae provinciae sit promotus: praedicta autem requisita ad gradum praesentaturae et magisterii de numero designata minime possunt suppleri per alia merita, exercitia, vel obsequia religioni exhibita, cuiusvis qualitatibus extiterint: quod si imposterum aliqui tales gradus absque praedictis requisitis et conditionibus receperint, ex nunc tamquam irriti et nullius valoris esse declaravit capitulum generale Murciense, in memoriam revocans et observari praecipiens Bullam sanctissimi domini Pauli V ad hunc effectum specialiter expeditam, salva semper auctoritate apostolica in praedictis dispensandi.

De probatione annorum lecturae.

LXXIV. Cum, ex decreto capituli generalis Toletani a sanctissimo domino Urbano VIII confirmato, probationes seu informationes annorum lecturae fieri debeant immediate ab ipsis provincia-

libus vel suis visitoribus specialiter in scrutinio secreto visitationum, et publice per testimonia sanioris partis conventus, ita ut ad hunc effectum commissionem nulli possit tribuere nisi tempus celebrationis capituli instet, et ad tales conventus provincialis non possit venire; praedictum generale definitorium decernit et declarat quod probationes et informationes lecturarum supradicto modo factae praesentari tenentur in capitulo provinciali coram definitorio, et ibidem examinari et approbari quae approbatione dignae reprobatae fuerint. In quo examine habeant ius se opponendi lectores quilibet, qui rationes aliquas in contrarium proponendas habuerint. Praeterea huiusmodi approbationes, hoc rigore examine a definitorio factae, non iudicantur sufficientes ad confirmationem sive praesentaturae sive magisterii; sed ulterius requiritur ut a definitorio intra capitulum, penes quod est ius et facultas (cum alias commode fieri non possit), ad tales gradus exponatur. Et, cum nullus exponi possit nisi in vacante determinata, ex decreto sanctissimi domini Pauli V, nec confirmari nisi prius sit expositus; poterit definitorium provinciale (ne gradus suspensi per longum tempus maneant, ex quo plura praevidentur bono regimini imminuta damna) magistro generali facultatem concedere ut exponat unum ex approbatis, quem maluerit, quocumque tempore vacatio gradus accidat. Insuperque dictus magister generalis extra capitulum generale, loco et vice talis capituli, potest confirmare in gradibus praesentaturae et magisterii, quotiescumque aliquem vacare contigerit, quemlibet ex admissis rite, et ut fas est, a definitorio provinciali, iuxta decretum sanctissimi domini Pauli V; et hac eadem auctoritate

gaudet prior Barchinonensis, et quilibet alius, dum officio vicarii generalis totius religionis fungitur, iuxta decreta nostrarum constitutum.

Quoniam admittendi ad magisterium.

LXXV. Praeterea decrevit et declaravit praedictum generale definitorium quod in cap. XXV distinctinnis secundae nostrarum constitutionum, ubi dicitur quod solum sunt admittendi ad magisterium qui fuerint in conclusionibus publicis in capitulo generali vel provinciali approbati, addendum est, aut saltem in aliquo nostri Ordinis collegio sive conventu studiorum.

Magister promotus.

LXXVI. Insuper praedictum generale definitorium statuit ac ordinavit quod magister generalis in confirmatione gradus magisterii designet aliquem magistrum confirmatum in promotorem ad talem gradum formam nostrarum constitutionum conferendum, a quo promovendus solemniter gradum recipiat intra duos menses post confirmationem: aliter autem maneat ipso facto tali gradu privatus.

De praecedentibus tum extra tum intra capitulum.

LXXVII. Praeterea hoc praedictum generale definitorium decrevit, iuxta decretum capituli generalis Toletani a sanctissimo domino Urbano VIII confirmatum, et similiter iuxta decreta capituli generalis Murciensis, quod, ut omnino deinceps litigia circa ordinem sedendi evitentur inter magistros et praesentatos, servetur ordo iuxta gradus non vero professionis antiquitatem. Definitores provinciae et definitores ac electores generales, si sint magistri, praecedant omnes alios magistros; si vero magistri non fuerint, sint magistris immediati, etiam si non sint praesentati, inter ipsos tamen ordo antiquitatis servetur. Haec ita sunt extra capitulum. Intra capitulum vero, si sit provinciale, definitores provinciae antecedunt omnes, excepto praesidente et provincialibus

electo et absoluto. In capitulo vero generali, provinciales sint immediati praesidenti iuxta provinciarum antiquitates, deinde prior Barchinonensis, si non praesideat, postea procurator generalis in curia Romana, postea definitores generales iuxta antiquitatem suarum provinciarum, et denique eodem ordine succedant omnes electores generales. Prior vero Barchinonensis, qui vicarius generalis totius Ordinis fuerit, intra provinciam Aragoniae, si fuerit magister, omnes alios magistros praecedat; si autem praesentatus, omnes illos antecedit praesentatos. Patres autem provinciales servent inter se provincialatus sui antiquitatem, etiam si alio fungantur officio. Socii magistri generalis locum habeant immediatum patribus provinciae, in qua extiterint, ita ut omnes magistros praecedant. Patres graduati aliarum provinciarum, in quacumque provincia de licentia superiorum extiterint, sint immediati graduatis talis provinciae, ita ut si fuerit magister, immediatus omnibus magistris, et si praesentatus, omnibus praesentatis.

Spoila fratrum defunctorum.

LXXVIII. Cum, ex decreto sanctissimi domini Clementis VIII, bona stabilia, et ad legitimam fratris e vita decedentis pertinentia, quae iuxta constitutionem spectabant ad domum ubi professionem emisit, sint conferenda et veniant in ius monasterii, ubi talis religiosus habitum religionis suscepit; praedictum generale definitorium, inhaerendo statutis capitulorum generalium Hobtensis, Burtinensis et Murciensis, statuit et decernit quod bona mobilia sic distribuantur: habitus et vestes inter religiosos magis indigentes, libri vero a magistro vel provinciali conventibus studiorum (prout melius expedierit) impertiantur: alia tamen bona (si quae fuerint), so-

1 Aptius lege alios (R. T.).

luti ante omnia debita defuncti, in quatuor partes aequales dividantur; quarum prima conventui, in quo habitum suscepit, tribuatur; altera provinciali pro expensis provinciae conceditur, alia in custodia religiosi, a magistro generali designati, pro sumptibus eius, ubicumque extiterit, reponatur; ultima denique ad magistrum pro expensis sui officii et negotiis curiae Romanae mittatur.

LXXIX. Denique propositum fuit praedicto generali definitorio, quod aliis in capitulo generali Barbastrensi ad instantiam eminentissimi domini cardinalis de Lugo, nostrae religionis prorectoris, fuerat decretum, videlicet, ut ad unguem maturam inquisitione nostrae constitutiones examinentur, et iudicii trutinam perquirantur; nam multa cum in illis reperiantur obstrusa, aliaque omissa notentur, quae saepius in variis capitulis generalibus ad validius regularis observantiae fulcrum sunt notata, indigent additione et explicatione: quapropter, praefatis omnibus diversis sessionibus mature in hoc praedicto generali definitorio collectis, et unanimi omnium consensu decretis et confirmatis, praedictum generale definitorium auctoritatem suam et facultatem, qua ex vi nostrarum constitutionum capite et distinctionis secundae gaudet, ea meliori forma, via et modo, quo poterat, et necessarium esset, substituit et substituere dixit in auctoritatem nostri reverendissimi generalis electi, ut nomine totius generalis definitorii et religionis suppliciter oraret Sanctissimum pro confirmatione horum decretorum, ut efficacius perpetuam observantiam assequantur; eaque et alia decreta a Sancta Sede approbata et confirmata, omniaque illa, quae per tria capitula generalia sunt et fuerunt approbata (quae omnia, iure nos-

trarum constitutionum, ut in earum prooemio continetur, vim constitutionis in toto Ordine habent et habere debent) recollecta, singulis capitibus praedictarum nostrarum constitutionum adaptentur et inserantur, et iuxta ea praedicta capita disponantur et corrigantur, omni inconsequentia et contradictione accuratim attentata et relegata; sicque disposita noster reverendissimus generalis electus typis mandet, ut¹, quamprimum possit, ad omnes provincias (pro eorum observantia) remittat ».

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Franciscus procurator generalis, constitutiones huiusmodi, quo firmiter subsistant et serventur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desideret: nos, ipsius Francisci procuratoris generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, eumque specialis favore gratiae prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, praesertim constitutiones per novissimum Ordinis huiusmodi capitulum generale compilatas, ac a praefatis cardinalibus visas, et mature ac diligenter examinatas, atque in nonnullis emendatas, et in antescriptam formam ac tenorem redactas, auctoritate apostolica, tenore

¹ Potius lege et pro ut (n. 7.).

Praesertim
constitutiones
confirmat Pon-
tifex.

praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, ac dictas constitutiones exinde, subsequuta earum publicatione, per omnes et singulos dicti Ordinis religiosos, tam superiores quam subditos, respective in usum recipi, et perpetuo observari mandamus et praecipimus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras et constitutiones praesertim semper firmas, validas et efficaces existere et fore quosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon praedicti Ordinis, eiusque provinciarum ac conventuum et locorum regularium quorumlibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx decembris MDCCLXII, pontificatus nostri anno VIII.

Dat. die 20 decembris 1662, pontif. anno VIII.

CDXVII.

Constitutio super regimine superiorum Societatis Iesu.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Debitum pastoralis officii, quo Ecclesiae Catholicae regimini divina dispositione praesidemus, exigit ut, paternam dilectorum filiorum presbyterorum et clericorum regularium Societatis Iesu, quae ab ipsis foundationis suae primordiis in re christianae religionis iuvanda, promovendaque infidelium et haereticorum conversione, et horum pertinacia retundenda, ac iuventute litteris et probis moribus informanda, Christique fidelibus in viam mandatorum Dei dirigendis (adiuvante Domino) sedulo semper et fructuose laboravit, ac etiam nunc strenue laborat, curam peculiari studio gerentes, illa, quae prospero felicitate ipsius Societatis regimini et progressui impedimentum adferre noscuntur, e medio tollamus et abrogemus, sicut magistra rerum experientia suadet, et nos, maturam consultatione adhibita, ad omnipotentis Dei gloriam salubriter expedire arbitramur.

Nova et completior constitutio edita ordinatur.

Clausulae.

Derogatio contrariorum.

Fides transumptorum.

Prooemium.